

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 359

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

19 septembrie 2022

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 359/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

Tribunalul

2022/C 359/02 Depunerea jurământului de către noi membri ai Tribunalului 2

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 359/03 Cauza C-567/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Općinski građanski sud u Zagrebu – Croația) – A.H./Zagrebačka banka d.d. [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Clauze abuzive – Directiva 93/13/CEE – Aplicabilitate ratione temporis – Articolul 10 alineatul (1) – Contract de împrumut încheiat înainte de data aderării unui stat membru la Uniunea Europeană, dar modificat ulterior acestei date – Articolul 6 – Restituirea avantajelor percepute în mod nejustificat de profesionist – Legislație națională care prevede înlocuirea unor clauze abuzive și restituirea beneficiilor primite în mod necuvenit în temeiul acestora – Aplicabilitate ratione materiae – Articolul 1 alineatul (2) – Excludere a clauzelor care reflectă acte cu putere de lege sau norme administrative obligatorii] 3

RO

2022/C 359/04	Cauzele conexe C-116/21 P-C-118/21 P, C-138/21 P și C-139/21 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 iulie 2022 – Comisia Europeană/VW, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Recurs – Funcție publică – Pensie – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Articolul 20 din anexa VIII – Acordarea unei pensii de urmaș – Soțul supraviețuitor al unui fost funcționar titular al unei pensii pentru limită de vârstă – Căsătorie încheiată după încetarea raporturilor de muncă ale acestui funcționar – Condiție privind durata minimă a căsătoriei de cinci ani la data decesului funcționarului – Articolul 18 din anexa VIII – Căsătorie încheiată înainte de încetarea raporturilor de muncă ale funcționarului – Condiție privind durata minimă a căsătoriei de numai un an – Excepție de nelegalitate a articolului 20 din anexa VIII – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 20 – Principiul egalității de tratament – Articolul 21 alineatul (1) – Principiul nediscriminării pe motive de vârstă – Articolul 52 alineatul (1) – Lipsa unei diferențieri arbitrare sau vădit inadecvate în raport cu obiectivul urmărit de legiuitorul Uniunii]	4
2022/C 359/05	Cauza C-168/21: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui KL [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 2 alineatul (4) – Condiția dublei incriminări a faptei – Articolul 4 punctul 1 – Motiv de neexecutare facultativă a mandatului european de arestare – Verificare de către autoritatea judiciară de executare – Fapte care constituie în parte o infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare – Articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul proporționalității infracțiunilor și a pedepselor]	5
2022/C 359/06	Cauza C-207/21 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iulie 2022 – Comisia Europeană/Republica Polonă și alții [Recurs – Anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1442 – Articolul 16 alineatele (4) și (5) TUE – Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii – Aplicare ratione temporis – Reguli de vot ale Consiliului – Majoritate calificată]	6
2022/C 359/07	Cauzele conexe C-274/21 și C-275/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Austria) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republica Austria, Bundesbeschaffung GmbH [Trimitere preliminară – Achiziții publice – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Inaplicabilitate în cazul procedurilor de măsuri provizorii și privind căile de atac prevăzute la articolul 2 din Directiva 89/665/CEE în lipsa unui element de extraneitate – Directiva 2014/24/UE – Articolul 33 – Asimilarea unui acord-cadru cu un contract, în sensul articolului 2a alineatul (2) din Directiva 89/665 – Imposibilitate de a atribui un nou contract de achiziții publice atunci când cantitatea și/sau valoarea maximă a lucrărilor, produselor sau serviciilor în cauză stabilită prin acordul-cadru a fost deja atinsă – Reglementare națională care prevede plata unor taxe judiciare pentru accesul la justiția administrativă în domeniul achizițiilor publice – Obligații de a stabili și de a plăti taxele judiciare pentru accesul la justiție înainte ca instanța să se pronunțe cu privire la o cerere de măsuri provizorii sau la o cale de atac – Procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice netransparentă – Principiile efectivității și echivalenței – Efect util – Dreptul la o cale de atac efectivă – Directiva 89/665 – Articolele 1, 2 și 2a – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Reglementare națională care prevede respingerea unei acțiuni în cazul neplății taxelor judiciare pentru accesul la justiție – Stabilirea valorii estimate a unui contract de achiziții publice]	7
2022/C 359/08	Cauza C-310/21 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 august 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS/Comisia Europeană, Regatul Spaniei, Republica Federală Germania, Republica Franceză [Recurs – Energie – Regulamentul (UE) nr. 347/2013 – Infrastructuri energetice transeuropene – Proiecte de interes comun ale Uniunii Europene – Articolul 3 alineatul (4) și articolul 16 – Delegare de competențe în favoarea Comisiei Europene – Articolul 290 TFUE – Regulamentul delegat (UE) nr. 2020/389 – Modificare a listei proiectelor de interes comun a Uniunii – Act adoptat de Comisie – Dreptul de a formula obiecții al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene – Termen – Natura actului înainte de expirarea acestui termen]	8
2022/C 359/09	Cauza C-371/21 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 14 iulie 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl/Comisia Europeană [Recurs – Clauză compromisorie – Al șaptelea program cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Acord de grant – Proiectul Marsol – Costuri eligibile – Raportul investigației Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) prin care s-a constatat caracterul neeligibil al anumitor cheltuieli efectuate – Rambursarea sumelor plătite – Dreptul de acces la dosarul OLAF – Dreptul de a fi ascultat – Sarcina probei – Denaturarea faptelor – Valoare probatorie – Principiul proporționalității – Îmbogățire fără justă cauză]	9

2022/C 359/10	Cauza C-401/21 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 iulie 2022 – România/Comisia Europeană [Recurs – Fondul de coeziune și Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) – Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 – Rata de cofinanțare aplicabilă – Modificare a ratei intervenite între prezentarea cererii finale pentru plata intermediară și acceptarea conturilor – Principiile anualității contabile și neretroactivității]	9
2022/C 359/11	Cauza C-447/21 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 1 august 2022 – Petrus Kerstens/Comisia Europeană (Recurs – Funcție publică – Procedură disciplinară – Cereri de asistență – Respingere – Notificarea deciziilor pe cale electronică – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Momentul de la care începe să curgă termenul – Caracterul tardiv al acțiunii)	10
2022/C 359/12	Cauza C-572/21: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – CC/VO [Trimitere preliminară – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Răspundere părintească – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 8 alineatul (1) și articolul 61 litera (a) – Competență de fond – Principiul perpetuării forului – Transfer, în cursul procesului, al reședinței obișnuite a unui copil dintr-un stat membru al Uniunii Europene într-un stat terț parte la Convenția de la Haga din 1996]	10
2022/C 359/13	Cauza C-242/22 PPU: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Évora – Portugalia) – Procedură penală împotriva lui TL [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2010/64/UE – Dreptul la interpretare și traducere – Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (1) – Noțiunea de „document esențial” – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Articolul 3 alineatul (1) litera (d) – Domeniu de aplicare – Netranspunere în dreptul național – Efect direct – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 și articolul 48 alineatul (2) – Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Articolul 6 – Condamnare la o pedeapsă cu închisoarea cu suspendarea executării însoțită de o măsură de probațiune – Neîndeplinirea obligațiilor care decurg din regimul măsurii de probațiune – Omiterea traducerii unui document esențial și lipsa unui interpret la întocmirea acestuia – Revocarea suspendării – Lipsa traducerii actelor de procedură referitoare la această revocare – Consecințe asupra validității revocării menționate – Viciu de procedură sancționat printr-o nulitate relativă]	11
2022/C 359/14	Cauza C-288/20: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 24 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judiciaire – Bobigny – Franța) – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de împrumut exprimat în monedă străină (franc elvețian) – Clauze care expun împrumutatul la un risc de schimb valutar – Articolul 4 alineatul (2) – Cerințe de inteligibilitate și de transparență – Sarcina probei – Articolul 3 alineatul (1) – Dezechilibru semnificativ – Articolul 5 – Redactare clară și inteligibilă a unei clauze contractuale]	12
2022/C 359/15	Cauza C-454/20: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 23 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rayonen sad Lukovit – Bulgaria) – Procedura penală împotriva lui AZ [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Transporturi – Directiva 1999/37/CE – Documente de înmatriculare pentru vehicule – Directiva 2014/45/UE – Inspectia tehnică periodică a autovehiculelor – Articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor – Conducerea unui vehicul neînmatriculat în mod corespunzător – Sancțiuni – Lipsa punerii în aplicare a dreptului Uniunii – Necompetență vădită a Curții]	13
2022/C 359/16	Cauza C-521/20: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 7 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria – J.P./ B.d.S.L. [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 1999/62/CE – Aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri – Taxe de circulație – Neplată – Sancțiuni – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 50 – Principiul ne bis in idem – Articolul 94 litera (c) din Regulamentul de procedură – Lipsa unor precizări suficiente – Inexistența unei legături între interpretarea solicitată a dreptului Uniunii și realitatea sau obiectul litigiului principal – Inadmisibilitate vădită]	13

2022/C 359/17	Cauza C-133/21: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Efeteio Athinon – Grecia) – VP, CX, RG, TR și alții/Elliniko Dimosio (Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 4 – Principiul nediscriminării – Contracte pe durată determinată succesive în sectorul public – Reglementare națională care instituie o diferență de tratament în privința remunerării între lucrătorii cu contracte de locațiune de prestări de servicii pe durată determinată și cei cu contracte de muncă pe durată nedeterminată – Lipsa unei justificări – Noțiunea de „motive obiective”)	14
2022/C 359/18	Cauza C-59/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la 27 ianuarie 2022 – MP/Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Cauza C-110/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la 17 februarie 2022 – IP/Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	Cauza C-159/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la 3 martie 2022 – IK/Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Cauza C-308/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 11 mai 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, cealaltă parte: Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	Cauza C-309/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 11 mai 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, cealaltă parte: Adama Registrations BV (Adama)	21
2022/C 359/23	Cauza C-310/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 11 mai 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, cealaltă parte: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Cauza C-322/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 12 mai 2022 – E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Cauza C-331/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Spania) la 17 mai 2022 – KT/Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Cauza C-340/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 24 mai 2022 – Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Cauza C-349/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 31 mai 2022 – NM/Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Cauza C-352/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Hamm (Germania) la 1 iunie 2022 – Procedură penală împotriva lui A.	26
2022/C 359/29	Cauza C-356/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 2 iunie 2022 – Pro Rauchfrei e.V./JS e.K.	26
2022/C 359/30	Cauza C-371/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 8 iunie 2022 – G sp. z o.o./W S.A.	27

2022/C 359/31	Cauza C-372/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) la 9 iunie 2022 – CM/DN	28
2022/C 359/32	Cauza C-373/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 9 iunie 2022 – Procedură penală împotriva lui NE	28
2022/C 359/33	Cauza C-376/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iunie 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Cauza C-377/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 10 iunie 2022 – LR/Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	Cauza C-392/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 15 iunie 2022 – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Cauza C-393/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 15 iunie 2022 – EXTÉRIA, s.r.o./Správíme, s. r. o.	32
2022/C 359/37	Cauza C-394/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 15 iunie 2022 – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Țările de Jos) BV, ING Bank NV	32
2022/C 359/38	Cauza C-395/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Varna (Bulgaria) la 14 iunie 2022 – „Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”	33
2022/C 359/39	Cauza C-396/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 15 iunie 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Cauza C-397/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 15 iunie 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Cauza C-398/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 15 iunie 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Cauza C-399/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 15 iunie 2022 – Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Cauza C-404/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grecia) la 16 iunie 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O. P.P.E.P.)/Elliniko Dimosio	38
2022/C 359/44	Cauza C-406/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský soud v Brně (Republica Cehă) la 20 iunie 2022 – CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Cauza C-409/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Apelativen sad Sofia (Bulgaria) la 21 iunie 2022 – UA/EUROBANK BULGARIA	40
2022/C 359/46	Cauza C-411/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 21 iunie 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Cauza C-412/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 21 iunie 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira/NT	41

2022/C 359/48	Cauza C-414/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 21 iunie 2022 – DocLX Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Cauza C-415/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) la 20 iunie 2022 – JD/Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	Cauza C-418/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) la 21 iunie 2022 – SA Cezam/État belge	43
2022/C 359/51	Cauza C-423/22 P: Recurs introdus la 27 iunie 2022 de Comitetul Economic și Social European împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2022 în cauza T-750/20, Correia/CESE	43
2022/C 359/52	Cauza C-431/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 iunie 2022 – Scuola europea di Varese/PD și LC, în calitate de persoane care exercită răspunderea părintească față de minorul NG	44
2022/C 359/53	Cauza C-434/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā rajona tiesa (Letonia) la 30 iunie 2022 – AS „Latvijas valsts meži”/Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, piedaloties: Valsts meža dienests	44
2022/C 359/54	Cauza C-436/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 1 iulie 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)/Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Cauza C-447/22 P: Recurs introdus la 6 iulie 2022 de Republica Slovenia împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2022 în cauza T-392/20, Petra Flašker/Comisia Europeană	47
2022/C 359/56	Cauza C-448/22 P: Recurs introdus la 6 iulie 2022 de Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 1 iunie 2022 în cauza T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/SRB	48
2022/C 359/57	Cauza C-456/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Ravensburg (Germania) la 8 iulie 2022 – VX și AT/Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Cauza C-459/22: Acțiune introdusă la 8 iulie 2022 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos . . .	49
2022/C 359/59	Cauza C-462/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 11 iulie 2022 – BM/LO	50
2022/C 359/60	Cauza C-512/22 P: Recurs introdus la 26 iulie 2022 de Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 11 mai 2022 în cauza T-913/16, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Banca Centrală Europeană (BCE)	51
2022/C 359/61	Cauza C-513/22 P: Recurs introdus la 27 iulie 2022 de Silvio Berlusconi împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 11 mai 2022 în cauza T-913/16, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Banca Centrală Europeană (BCE)	53
2022/C 359/62	Cauza C-514/22 P: Recurs introdus la 29 iulie 2022 de Tirrenia di navigazione SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 18 mai 2022 în cauza T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Comisia Europeană	55
2022/C 359/63	Cauza C-515/22 P: Recurs introdus la 29 iulie 2022 de Tirrenia di navigazione SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 18 mai 2022 în cauza T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Comisia Europeană	57

2022/C 359/64	Cauza C-330/20: Ordonanța președintelui Curții din 8 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	Cauza C-366/20: Ordonanța președintelui Curții din 8 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	Cauza C-445/21: Ordonanța președintelui Curții din 24 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – EUROBANK BULGARIA/NL, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	Cauza C-517/21: Ordonanța președintelui Curții din 31 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Laudamotion GmbH/TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	Cauza C-614/21: Ordonanța președintelui Curții din 15 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Țările de Jos) – G/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	Cauza C-685/21: Ordonanța președintelui Curții din 30 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	Cauza C-709/21: Ordonanța președintelui Curții din 7 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Pitești – România) – Procedură inițiată de MK	60
2022/C 359/71	Cauza C-717/21: Ordonanța președintelui Curții din 29 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polonia) – Provident Polska S.A./VF	60

Tribunalul

2022/C 359/72	Cauza T-864/19: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – AI și alții/ECDC („Funcție publică – Personal al ECDC – Hărțuire morală – Cerere de asistență – Avertismente prealabile – Articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale – Articolul 24 din statut – Conținutul obligației de asistență – Obligația de sollicitudine – Deschiderea unei anchete – Termen rezonabil – Răspundere – Nelegalitate”)	61
2022/C 359/73	Cauza T-165/20: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – JC/EUCAP Somalia („Clauză compromisorie – Agent contractual internațional al EUCAP Somalia – Misiune în cadrul politicii externe și de securitate comună – Reziliere a contractului de muncă pe durată determinată în cursul perioadei de probă – Notificarea rezilierii contractului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire – Trimitere la o adresă incompletă – Momentul de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac interne prealabile unei căi de atac jurisdicționale – Stabilirea dreptului aplicabil – Dispoziții imperative ale dreptului național al muncii – Nulitatea clauzei de probă – Notificare nelegală a preavizului – Indemnizație compensatorie pentru lipsa preavizului – Plată retroactivă a remunerației – Cerere reconvențională”)	61
2022/C 359/74	Cauza T-194/20: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – JF/EUCAP Somalia („Clauză compromisorie – Agent contractual internațional al EUCAP Somalia – Misiune în cadrul politicii externe și de securitate comună – Neprelungirea contractului de muncă în urma retragerii Regatului Unit din Uniune – Dreptul de a fi ascultat – Egalitate de tratament – Nediscriminare pe motiv de cetățenie – Perioadă de tranziție prevăzută de Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniune – Acțiune în anulare – Acțiune în despăgubire – Acte indisociabile de contract – Inadmisibilitate”)	62
2022/C 359/75	Cauza T-457/20: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – VeriGraft/Eismea („Clauză compromisorie – Programul cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 – Acordul de grant «Personalized Tissue Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV» – Costuri de subcontractare neprevăzute – Procedură de aprobare simplificată – Subcontractare menționată în rapoartele tehnice periodice – Rapoarte tehnice periodice aprobate – Costuri eligibile”)	63
2022/C 359/76	Cauza T-629/20: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Delifruit/Comisia („Produse fitosanitare – Substanța activă clorpirifos – Stabilirea limitelor maxime pentru reziduurile de clorpirifos din sau de pe banane – Regulamentul (CE) nr. 396/2005 – Cunoștințe științifice și tehnice disponibile – Alți factori legitimi”)	64

2022/C 359/77	Cauza T-768/20: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Standard International Management/EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene figurativă The Standard – Declarație de decădere – Locul utilizării mărcii – Anunțuri publicitare și oferte de vânzare destinate consumatorilor din Uniune – Articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	64
2022/C 359/78	Cauza T-147/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă GUGLER – Cauză de nulitate absolută – Lipsa relei-credințe – Articolul 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	65
2022/C 359/79	Cauza T-176/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – CCTY Bearing Company/EUIPO –CCVI International (CCTY) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală CCTY – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CCVI – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Abuz de drept – Articolul 71 din Regulamentul 2017/1001”]	66
2022/C 359/80	Cauza T-227/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Illumina/Comisia [„Concurență – Concentrări – Piața industriei farmaceutice – Articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 – Solicitare de trimitere provenită de la o autoritate de concurență care nu este competentă, în temeiul legislației naționale, să examineze operațiunea de concentrare – Decizie a Comisiei de examinare a operațiunii de concentrare – Decizii ale Comisiei de admitere a cererilor altor autorități naționale de concurență de a se alătura solicitării de trimitere – Competența Comisiei – Termen de formulare a solicitării de trimitere – Noțiunea de «aducere la cunoștință» – Termen rezonabil – Încredere legitimă – Declarații publice ale vicepreședintei Comisiei – Securitate juridică”]	66
2022/C 359/81	Cauza T-369/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă uni – Motive absolute de refuz – Caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Semne sau indicații devenite uzuale – Articolul 7 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul 2017/1001”]	67
2022/C 359/82	Cauza T-438/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – TL/Comisia („Funcție publică – Agenți temporari – Contract pe durată determinată – Decizie de neprelungire – Anunț de post vacant – Eroare vădită de apreciere – Obligația de solicitudine – Hărțuire morală – Răspundere”)	68
2022/C 359/83	Cauza T-543/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Purasac/EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Rejeunesse – Marca Uniunii Europene verbală anterioară REVANESSE – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	68
2022/C 359/84	Cauza T-573/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Brand Energy Holdings/EUIPO (RAPIDGUARD) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale RAPIDGUARD – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001 – Dreptul de a fi ascultat”]	69
2022/C 359/85	Cauza T-634/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Rimini Street/EUIPO (WE DO SUPPORT) [„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală WE DO SUPPORT – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	70
2022/C 359/86	Cauza T-641/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – dennree/EUIPO (BioMarkt) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BioMarkt – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	70

2022/C 359/87	Cauza T-677/21: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – TL/Comisia („Funcție publică – Agenți temporari – Raport de evaluare pentru anul 2019 – Obligație de motivare – Eroare vădită de apreciere – Stabilirea obiectivelor – Abuz de putere – Răspundere”)	71
2022/C 359/88	Cauza T-200/18: Ordonanța Tribunalului din 21 iulie 2022 – Fersher Developments și Lisin/Comisia și BCE („Acțiune în despăgubire – Politică economică și monetară – Program de sprijin pentru stabilitatea Republicii Cipru – Protocolul de acord din 26 aprilie 2013 privind condițiile specifice de politică economică, încheiat între Cipru și Mecanismul European de Stabilitate – Competența Tribunalului – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Egalitate de tratament – Principiul proporționalității – Acțiune vădit nefondată”)	71
2022/C 359/89	Cauza T-254/21: Ordonanța Tribunalului din 25 iulie 2022 – Armadora Parleros/Comisia („Răspundere extracontractuală – Politica comună în domeniul pescuitului – Neexercitare de către Comisie a competențelor de control prevăzute de reglementarea aplicabilă – Puterea motorului vapoarelor – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Prejudiciu – Legătură de cauzalitate – Termen de prescripție – Acțiune vădit inadmisibilă”)	72
2022/C 359/90	Cauza T-317/21: Ordonanța Tribunalului din 15 iulie 2022 – El Corte Inglés/EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) („Marcă a Uniunii Europene – Revocarea deciziei atacate – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)	73
2022/C 359/91	Cauza T-439/21: Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2022 – Anglofranchise/EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de anulare – Retragera cererii de declarare a nulității – Nepronunțare asupra fondului”)	73
2022/C 359/92	Cauza T-30/22: Ordonanța Tribunalului din 20 iulie 2022 – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera cererii de înregistrare – Nepronunțare asupra fondului”)	74
2022/C 359/93	Cauza T-266/22: Acțiune introdusă la 7 mai 2022 – Aziz/Comisia	74
2022/C 359/94	Cauza T-286/22: Acțiune introdusă la 18 mai 2022 – Aziz/Comisia	75
2022/C 359/95	Cauza T-388/22: Acțiune introdusă la 29 iunie 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA	76
2022/C 359/96	Cauza T-405/22: Acțiune introdusă la 29 iunie 2022 – UniCredit Bank AG/SRB	77
2022/C 359/97	Cauza T-407/22: Acțiune introdusă la 1 iulie 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/SRB	78
2022/C 359/98	Cauza T-423/22: Acțiune introdusă la 6 iulie 2022 – Max Heinr. Sutor/SRB	80
2022/C 359/99	Cauza T-431/22: Acțiune introdusă la 6 iulie 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki/SRB	81
2022/C 359/100	Cauza T-432/22: Acțiune introdusă la 7 iulie 2022 – Nordea Rahoitus Suomi/SRB	82
2022/C 359/101	Cauza T-440/22: Acțiune introdusă la 12 iulie 2022 – UIV Servizi/REA	83
2022/C 359/102	Cauza T-444/22: Acțiune introdusă la 18 iulie 2022 – HB/Comisia	84
2022/C 359/103	Cauza T-447/22: Acțiune introdusă la 18 iulie 2022 – NV/BEI	85
2022/C 359/104	Cauza T-455/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria	85
2022/C 359/105	Cauza T-456/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria	86
2022/C 359/106	Cauza T-457/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria	87

2022/C 359/107	Cauza T-465/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria	88
2022/C 359/108	Cauza T-466/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – EIB/Siria	89
2022/C 359/109	Cauza T-467/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria	89
2022/C 359/110	Cauza T-468/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria	90
2022/C 359/111	Cauza T-469/22: Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria	91
2022/C 359/112	Cauza T-471/22: Acțiune introdusă la 29 iulie 2022 – QM/Consiliul	92
2022/C 359/113	Cauza T-472/22: Acțiune introdusă la 29 iulie 2022 – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Cauza T-473/22: Acțiune introdusă la 31 iulie 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas și Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Cauza T-480/22: Acțiune introdusă la 3 august 2022 – Panicongelados Massas Congeladas/EUIPO – Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Cauza T-482/22: Acțiune introdusă la 5 august 2022 – Thomas Henry/EUIPO (MATE MATE)	95
2022/C 359/117	Cauza T-488/22: Acțiune introdusă la 8 August 2022 – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Cauza T-489/22: Acțiune introdusă la 8 august 2022 – Cathay Pacific Airways Ltd/Comisia Europeană	96
2022/C 359/119	Cauza T-220/22: Ordonanța Tribunalului din 22 iulie 2022 – CiviBank/BCE	97
2022/C 359/120	Cauza T-358/22: Ordonanța Tribunalului din 20 iulie 2022 – PQ/SEAE	97

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2022/C 359/01)

Ultima publicație

JO C 340, 5.9.2022

Publicații anterioare

JO C 326, 29.8.2022

JO C 318, 22.8.2022

JO C 311, 16.8.2022

JO C 303, 8.8.2022

JO C 294, 1.8.2022

JO C 284, 25.7.2022

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Depunerea jurământului de către noi membri ai Tribunalului

(2022/C 359/02)

Numiți judecători la Tribunalul Uniunii Europene printr-o decizie a reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 29 iunie 2022 ⁽¹⁾, pentru perioada cuprinsă între 30 iunie 2022 și 31 august 2022, doamna Beatrix Ricziová și domnul Tihamér Tóth au depus jurământul în fața Curții la 6 iulie 2022.

⁽¹⁾ JO L 173, 30.6.2022, p. 77.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Općinski građanski sud u Zagrebu – Croația) – A.H./Zagrebačka banka d.d.

(Cauza C-567/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Clauze abuzive – Directiva 93/13/CEE – Aplicabilitate ratione temporis – Articolul 10 alineatul (1) – Contract de împrumut încheiat înainte de data aderării unui stat membru la Uniunea Europeană, dar modificat ulterior acestei date – Articolul 6 – Restituirea avantajelor percepute în mod nejustificat de profesionist – Legislație națională care prevede înlocuirea unor clauze abuzive și restituirea beneficiilor primite în mod necuvenit în temeiul acestora – Aplicabilitate ratione materiae – Articolul 1 alineatul (2) – Excludere a clauzelor care reflectă acte cu putere de lege sau norme administrative obligatorii]

(2022/C 359/03)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Općinski građanski sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A.H.

Pârâtă: Zagrebačka banka d.d.

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că nu intră în domeniul de aplicare material al acestei directive clauze contractuale care reflectă dispoziții de drept național în temeiul cărora profesionistul a fost obligat să propună consumatorului o modificare a contractului lor inițial printr-un acord al cărui conținut este determinat de aceste dispoziții, iar acest consumator a avut posibilitatea de a consimți la o astfel de modificare.

⁽¹⁾ JO C 19, 18.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 iulie 2022 – Comisia Europeană/VW, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauzele conexate C-116/21 P-C-118/21 P, C-138/21 P și C-139/21 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Funcție publică – Pensie – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Articolul 20 din anexa VIII – Acordarea unei pensii de urmaș – Soțul supraviețuitor al unui fost funcționar titular al unei pensii pentru limită de vârstă – Căsătorie încheiată după încetarea raporturilor de muncă ale acestui funcționar – Condiție privind durata minimă a căsătoriei de cinci ani la data decesului funcționarului – Articolul 18 din anexa VIII – Căsătorie încheiată înainte de încetarea raporturilor de muncă ale funcționarului – Condiție privind durata minimă a căsătoriei de numai un an – Excepție de nelegalitate a articolului 20 din anexa VIII – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 20 – Principiul egalității de tratament – Articolul 21 alineatul (1) – Principiul nediscriminării pe motive de vârstă – Articolul 52 alineatul (1) – Lipsa unei diferențieri arbitrare sau vădit inadecvate în raport cu obiectivul urmărit de legiuitorul Uniunii]

(2022/C 359/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

(Cauza C-116/21 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, B. Mongin și B. Schima, agenți)

Celelalte părți din procedură: VW (reprezentant: N. de Montigny, avocată), Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha, J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Alver, M. Bauer și R. Meyer, agenți)

(Cauza C-117/21 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, B. Mongin și B. Schima, agenți)

Celelalte părți din procedură: BT (reprezentant: J.-N. Louis, avocat), Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha, J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Alver și M. Bauer, agenți), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (reprezentanți: N. Maes, advocaat, și J. Van Rossum, avocat)

(Cauza C-118/21 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, B. Mongin și B. Schima, agenți)

Celelalte părți din procedură: RN (reprezentant: F. Moyse, avocat), Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha, J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți)

(Cauza C-138/21 P)

Recurentă: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Alver și M. Bauer, agenți)

Celelalte părți din procedură: BT (reprezentant: J.-N. Louis, avocat), Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, B. Mongin și B. Schima, agenți), Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha, J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (reprezentanți: N. Maes, advocaat, și J. Van Rossum, avocat)

(Cauza C-139/21 P)

Recurentă: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Alver et M. Bauer, agenți)

Celelalte părți din procedură: VW (reprezentant: N. de Montigny, avocată), Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, B. Mongin și B. Schima, agenți), Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha, J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 16 decembrie 2020, VW/Comisia (T-243/18, nepublicată, EU:T:2020:619), Hotărârea din 16 decembrie 2020, BT/Comisia (T-315/19, nepublicată, EU:T:2020:622), și Hotărârea din 16 decembrie 2020, RN/Comisia (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618).
- 2) Respinge acțiunea formulată de VW în cauza T-243/18, acțiunea formulată de BT în cauza T-315/19 și acțiunea formulată de RN în cauza T-442/17 RENV.
- 3) O obligă pe VW ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să le suporte și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Consiliul Uniunii Europene atât în cauza T-243/18, cât și în cauzele C-116/21 P și C-139/21 P.
- 4) O obligă pe BT ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să le suporte și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Consiliul Uniunii Europene atât în cauza T-315/19, cât și în cauzele C-117/21 P și C-138/21 P.
- 5) O obligă pe RN ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să le suporte și pe cele efectuate de Comisia Europeană atât în cauzele F-104/15 și T-442/17 RENV, cât și în cauza C-118/21 P.
- 6) Obligă Comisia Europeană și pe RN la suportarea propriilor cheltuieli de judecată în cauza T-695/16 P.
- 7) Obligă Parlamentul European și Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată în toate cauzele în care au intervenit în primă instanță și, respectiv, în recursuri, inclusiv, în ceea ce privește Parlamentul European, în cauzele F-104/15 și T-695/16 P.

(¹) JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui KL

(Cauza C-168/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 2 alineatul (4) – Condiția dublei incriminări a faptei – Articolul 4 punctul 1 – Motiv de neexecutare facultativă a mandatului european de arestare – Verificare de către autoritatea judiciară de executare – Fapte care constituie în parte o infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare – Articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul proporționalității infracțiunilor și a pedepselor]

(2022/C 359/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Partea din procedura principală

KL

Cu participarea: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că condiția dublei incriminări a faptei, prevăzută de aceste dispoziții, este îndeplinită în situația în care un mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate pronunțate pentru fapte care constituie, în statul membru emitent, o infracțiune care impune ca aceste fapte să aducă atingere unui interes juridic protejat în acest stat membru, atunci când aceste fapte constituie de asemenea infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare pentru care atingerea adusă acestui interes juridic protejat nu reprezintă un element constitutiv.
- 2) Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, citite în lumina articolului 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că autoritatea judiciară de executare nu poate refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate, atunci când această pedeapsă a fost aplicată, în statul membru emitent, pentru săvârșirea, de către persoana căutată, a unei infracțiuni unice compuse din mai multe fapte dintre care numai o parte constituie infracțiune în statul membru de executare.

(¹) JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iulie 2022 – Comisia Europeană/Republica Polonă și alții

(Cauza C-207/21 P) (¹)

[Rekurs – Anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1442 – Articolul 16 alineatele (4) și (5) TUE – Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii – Aplicare *ratione temporis* – Reguli de vot ale Consiliului – Majoritate calificată]

(2022/C 359/06)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot și C. Valero, agenți)

Celelalte părți din procedură: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent), Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Franceză, Ungaria, Regatul Suediei (reprezentanți: inițial de H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev și O. Simonsson, ulterior de H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev și O. Simonsson agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Republica Polonă.

(¹) JO C 206, 31.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Austria) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republica Austria, Bundesbeschaffung GmbH

(Cauzele conexate C-274/21 și C-275/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Achiziții publice – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Inaplicabilitate în cazul procedurilor de măsuri provizorii și privind căile de atac prevăzute la articolul 2 din Directiva 89/665/CEE în lipsa unui element de extraneitate – Directiva 2014/24/UE – Articolul 33 – Asimilarea unui acord-cadru cu un contract, în sensul articolului 2a alineatul (2) din Directiva 89/665 – Imposibilitate de a atribui un nou contract de achiziții publice atunci când cantitatea și/sau valoarea maximă a lucrărilor, produselor sau serviciilor în cauză stabilită prin acordul-cadru a fost deja atinsă – Reglementare națională care prevede plata unor taxe judiciare pentru accesul la justiția administrativă în domeniul achizițiilor publice – Obligații de a stabili și de a plăti taxele judiciare pentru accesul la justiție înainte ca instanța să se pronunțe cu privire la o cerere de măsuri provizorii sau la o cale de atac – Procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice netransparentă – Principiile efectivității și echivalenței – Efect util – Dreptul la o cale de atac efectivă – Directiva 89/665 – Articolele 1, 2 și 2a – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Reglementare națională care prevede respingerea unei acțiuni în cazul neplății taxelor judiciare pentru accesul la justiție – Stabilirea valorii estimate a unui contract de achiziții publice]

(2022/C 359/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Pârâte: Republica Austria, Bundesbeschaffung GmbH

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014, trebuie interpretat în sensul că încheierea unui acord-cadru cu un singur operator economic, conform articolului 33 alineatul (3) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, corespunde încheierii contractului menționat la articolul 2a alineatul (2) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23.
- 2) Articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/24 trebuie interpretat în sensul că o autoritate contractantă nu se mai poate întemeia, pentru atribuirea unui nou contract, pe un acord-cadru a cărui cantitate și/sau valoare maximă a lucrărilor, bunurilor sau serviciilor pe care le stabilește a fost sau au fost deja atinsă/atinse, cu excepția cazului în care atribuirea acestui contract nu determină o modificare substanțială a respectivului acord-cadru, astfel cum prevede articolul 72 alineatul (1) litera (e) din directiva menționată.
- 3) Principiul echivalenței trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede, pentru cererile de măsuri provizorii și pentru căile de atac referitoare la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice, norme procedurale diferite de cele care se aplică printre altele procedurilor în materie civilă.
- 4) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune justițiabilului să identifice, în cererea sa de măsuri provizorii sau în calea de atac formulată, procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice în cauză și decizia supusă unei căi de atac distincte pe care o contestă, atunci când autoritatea contractantă a optat pentru o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare iar anunțul de atribuire a contractului nu a fost încă publicat.

5) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că:

- se opune unei reglementări naționale care impune unei instanțe sesizate cu o cerere de măsuri provizorii prin care se urmărește împiedicarea achizițiilor efectuate de autoritatea contractantă să determine, înainte de a se pronunța asupra acestei cereri, tipul procedurii de atribuire a contractului de achiziții publice în cauză, valoarea (estimată) a contractului în discuție, precum și numărul total al deciziilor supuse unor căi de atac distincte și, în orice caz, loturile din procedura de atribuire în cauză, numai în scopul calculării cuantumului taxelor judiciare forfetare pe care autorul acestei cereri va trebui în mod imperativ să le plătească, sub sancțiunea respingerii cererii menționate doar pentru acest motiv, atunci când autoritatea contractantă a optat pentru o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare și atunci când, la momentul introducerii acțiunii în anulare împotriva unei decizii legate de această procedură, anunțul de atribuire a contractului nu a fost încă publicat;
- nu se opune unei reglementări naționale care impune unei instanțe care este sesizată cu o acțiune având ca obiect anularea unei decizii a autorității contractante care poate fi supusă unor căi de atac distincte să determine, înainte de a se pronunța cu privire la această cale de atac, tipul procedurii de atribuire a contractului de achiziții publice în cauză, valoarea (estimată) a contractului în discuție, precum și numărul total al deciziilor supuse unor căi de atac distincte și, în orice caz, loturile din procedura de atribuire în cauză, numai în scopul calculării cuantumului taxelor judiciare forfetare pe care reclamantul va trebui în mod imperativ să le plătească, sub sancțiunea respingerii căii sale de atac doar pentru acest motiv.

6) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune justițiabilului care formulează o cerere de măsuri provizorii sau o cale de atac să plătească taxe judiciare forfetare într-un cuantum imposibil de prevăzut, atunci când autoritatea contractantă a optat pentru o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare sau, dacă este cazul, fără publicarea ulterioară a unui anunț de atribuire a contractului, astfel încât ar fi imposibil pentru acest justițiabil să cunoască valoarea estimată a contractului în cauză, precum și numărul deciziilor supuse unei căi de atac distincte care au fost adoptate de autoritatea contractantă, pe baza cărora au fost calculate aceste taxe.

(¹) JO C 320, 9.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 august 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS/Comisia Europeană, Regatul Spaniei, Republica Federală Germania, Republica Franceză

(Cauza C-310/21 P) (¹)

[Recurs – Energie – Regulamentul (UE) nr. 347/2013 – Infrastructuri energetice transeuropene – Proiecte de interes comun ale Uniunii Europene – Articolul 3 alineatul (4) și articolul 16 – Delegare de competențe în favoarea Comisiei Europene – Articolul 290 TFUE – Regulamentul delegat (UE) nr. 2020/389 – Modificare a listei proiectelor de interes comun a Uniunii – Act adoptat de Comisie – Dreptul de a formula obiecții al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene – Termen – Natura actului înainte de expirarea acestui termen]

(2022/C 359/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (reprezentanți: C. Davis și S. Goldberg, solicitori, precum și E. White, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și B. De Meester, agenți), Regatul Spaniei (reprezentant: M. J. Ruiz Sánchez, agent), Republica Federală Germania, Republica Franceză

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

- 2) Obligă Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl și Aquind SAS să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 320, 9.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 14 iulie 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl/Comisia Europeană

(Cauza C-371/21 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Clauză compromisorie – Al șaptelea program cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Acord de grant – Proiectul Marsol – Costuri eligibile – Raportul investigației Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) prin care s-a constatat caracterul neeligibil al anumitor cheltuieli efectuate – Rambursarea sumelor plătite – Dreptul de acces la dosarul OLAF – Dreptul de a fi ascultat – Sarcina probei – Denaturarea faptelor – Valoare probatorie – Principiul proporționalității – Îmbogățire fără justă cauză]

(2022/C 359/09)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (reprezențanți: V. Catenacci, F. S. Marini și R. Viglietta, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Estrada de Solà și S. Romoli, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă SGI Studio Galli Ingegneria Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 310, 2.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 iulie 2022 – România/Comisia Europeană

(Cauza C-401/21 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Fondul de coeziune și Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) – Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 – Rata de cofinanțare aplicabilă – Modificare a ratei intervenite între prezentarea cererii finale pentru plata intermediară și acceptarea conturilor – Principiile anualității contabile și neretroactivității]

(2022/C 359/10)

Limba de procedură: româna

Părțile

Recurentă: România (reprezențanți: L.-E. Bațagoi și E. Gane, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Armenia și S. Pardo Quintillán, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) România suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 329, 16.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 1 august 2022 – Petrus Kerstens/Comisia Europeană

(Cauza C-447/21 P) (¹)

(Recurs – Funcție publică – Procedură disciplinară – Cereri de asistență – Respingere – Notificarea deciziilor pe cale electronică – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Momentul de la care începe să curgă termenul – Caracterul tardiv al acțiunii)

(2022/C 359/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Petrus Kerstens (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentant: T. S. Bohr, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Petrus Kerstens suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 431, 25.10.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – CC/VO

(Cauza C-572/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Răspundere părintească – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 8 alineatul (1) și articolul 61 litera (a) – Competență de fond – Principiul perpetuării forului – Transfer, în cursul procesului, al reședinței obișnuite a unui copil dintr-un stat membru al Uniunii Europene într-un stat terț parte la Convenția de la Haga din 1996]

(2022/C 359/12)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: CC

Pârât: VO

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, coroborat cu articolul 61 litera (a) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că o instanță dintr-un stat membru, sesizată cu un litigiu în materia răspunderii părintești, nu păstrează competența de a se pronunța cu privire la acest litigiu în temeiul acestui articol 8 alineatul (1) atunci când reședința obișnuită a copilului în cauză a fost transferată în mod legal, în cursul procesului, pe teritoriul unui stat terț care este parte la Convenția asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor, încheiată la Haga la 19 octombrie 1996.

(¹) JO C 481, 29.11.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Évora – Portugalia) – Procedură penală împotriva lui TL

(Cauza C-242/22 PPU) (¹)

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2010/64/UE – Dreptul la interpretare și traducere – Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (1) – Noțiunea de „document esențial” – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Articolul 3 alineatul (1) litera (d) – Domeniu de aplicare – Netranspunere în dreptul național – Efect direct – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 și articolul 48 alineatul (2) – Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Articolul 6 – Condamnare la o pedeapsă cu închisoarea cu suspendarea executării însoțită de o măsură de probațiune – Neîndeplinirea obligațiilor care decurg din regimul măsurii de probațiune – Omiterea traducerii unui document esențial și lipsa unui interpret la întocmirea acestuia – Revocarea suspendării – Lipsa traducerii actelor de procedură referitoare la această revocare – Consecințe asupra validității revocării menționate – Viciu de procedură sancționat printr-o nulitate relativă]

(2022/C 359/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Évora

Partea din procedura penală principală

TL

cu participarea: Ministério Público

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale, precum și articolul 3 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, interpretate în lumina articolului 47 și a articolului 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a principiului efectivității, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia încălcarea drepturilor prevăzute de dispozițiile menționate ale acestor directive trebuie să fie invocate de beneficiarul drepturilor respective într-un termen determinat sub sancțiunea decăderii, în cazul în care acest termen începe să curgă înainte chiar ca persoana în cauză să fi fost informată, într-o limbă pe care o vorbește sau o înțelege, pe de o parte, cu privire la existența și conținutul dreptului său la interpretare și traducere și, pe de altă parte, cu privire la existența și conținutul documentului esențial în cauză, precum și cu privire la efectele care decurg din acesta.

(¹) JO C 257, 4.7.2022.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 24 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judiciaire – Bobigny – Franța) – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD

(Cauza C-288/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de împrumut exprimat în monedă străină (franc elvețian) – Clauze care expun împrumutatul la un risc de schimb valutar – Articolul 4 alineatul (2) – Cerințe de inteligibilitate și de transparență – Sarcina probei – Articolul 3 alineatul (1) – Dezechilibru semnificativ – Articolul 5 – Redactare clară și inteligibilă a unei clauze contractuale]

(2022/C 359/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BNP Paribas Personal Finance SA

Pârât: ZD

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că noțiunea „obiectul [principal al] contractului”, în sensul acestei dispoziții, acoperă clauzele contractului de împrumut care prevăd că moneda străină este moneda de calcul și că euro este moneda de plată și care au ca efect plasarea riscului de schimb valutar în sarcina împrumutatului, în cazul în care aceste clauze stabilesc un element esențial care caracterizează contractul menționat.
- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unui contract de împrumut exprimat în monedă străină, cerința de transparență a clauzelor acestui contract care prevăd că moneda străină este moneda de calcul și că euro este moneda de plată și care au ca efect plasarea riscului de schimb valutar în sarcina împrumutatului, este îndeplinită în cazul în care profesionistul a furnizat consumatorului informații suficiente și exacte care îi permit unui consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat să înțeleagă funcționarea concretă a mecanismului financiar în discuție și să evalueze astfel riscul consecințelor economice negative, potențial semnificative, ale unor astfel de clauze asupra obligațiilor sale financiare pe toată durata contractului menționat.
- 3) Directiva 93/13 trebuie interpretată în sensul că se opune ca sarcina probei caracterului clar și inteligibil al unei clauze contractuale, în sensul articolului 4 alineatul (2) din această directivă, să revină consumatorului.
- 4) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că clauzele unui contract de împrumut care prevăd că moneda străină este moneda de calcul și că euro este moneda de plată și care au ca efect plasarea riscului de schimb valutar, fără ca acesta să fie plafonat, în sarcina împrumutatului, pot crea un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contractul menționat, în detrimentul consumatorului, din moment ce profesionistul nu se putea aștepta în mod rezonabil, respectând cerința de transparență față de consumator, ca acesta din urmă să accepte un risc disproporționat de schimb valutar care rezultă din astfel de clauze.

⁽¹⁾ JO C 297, 7.9.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 23 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rayonen sad Lukovit – Bulgaria) – Procedura penală împotriva lui AZ

(Cauza C-454/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Transporturi – Directiva 1999/37/CE – Documente de înmatriculare pentru vehicule – Directiva 2014/45/UE – Inspecția tehnică periodică a autovehiculelor – Articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor – Conducerea unui vehicul neînmatriculat în mod corespunzător – Sancțiuni – Lipsa punerii în aplicare a dreptului Uniunii – Necompetență vădită a Curții]

(2022/C 359/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Lukovit

Partea din procedura penală în cauza principală

AZ

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă să răspundă la întrebările adresate de Rayonen sad Lukovit (Tribunalul de Raion din Lukovit, Bulgaria) prin decizia din 23 septembrie 2020.

⁽¹⁾ JO C 433, 14.12.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 7 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria – J.P./ B.d.S.L.

(Cauza C-521/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 1999/62/CE – Aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri – Taxe de circulație – Neplată – Sancțiuni – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 50 – Principiul ne bis in idem – Articolul 94 litera (c) din Regulamentul de procedură – Lipsa unor precizări suficiente – Inexistența unei legături între interpretarea solicitată a dreptului Uniunii și realitatea sau obiectul litigiului principal – Inadmisibilitate vădită]

(2022/C 359/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Părțile din procedura principală

Reclamant: J.P.

Pârâtă: B.d.S.L.

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Tribunalul Administrativ Regional din Austria Superioară, Austria) prin decizia din 15 octombrie 2020 este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 35, 1.2.2021.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Efeteio Athinon – Grecia) – VP, CX, RG, TR și alții/Elliniko Dimosio

(Cauza C-133/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 4 – Principiul nediscriminării – Contracte pe durată determinată succesive în sectorul public – Reglementare națională care instituie o diferență de tratament în privința remunerării între lucrătorii cu contracte de locațiune de prestări de servicii pe durată determinată și cei cu contracte de muncă pe durată nedeterminată – Lipsa unei justificări – Noțiunea de „motive obiective”)

(2022/C 359/17)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Efeteio Athinon

Părțile din procedura principală

Reclamanți: VP, CX, RG, TR și alții

Pârât: Elliniko Dimosio

Dispozitivul

Clauza 4 punctul (1) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia un lucrător pe durată determinată al cărui contract este calificat drept contract de locațiune de prestări de servicii nu are dreptul să primească o remunerație echivalentă celei plătite unui lucrător pe durată nedeterminată pentru motivul că și-a prestat munca în temeiul unui contract pe durată determinată, cunoscând faptul că acest contract corespundea unor nevoi permanente și cu caracter de continuitate ale angajatorului său.

⁽¹⁾ JO C 206, 31.5.2021.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la 27 ianuarie 2022 – MP/Consejería de Presidencia

(Cauza C-59/22)

(2022/C 359/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Părțile din procedura principală

Apelantă: MP

Intimată: Consejería de Presidencia

Întrebările preliminare

- A) În sensul clauzei 2 din acordul anexat la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, un lucrător „cu contract pe durată nedeterminată nepermanent”, astfel cum este descris în prezenta decizie, trebuie considerat un „lucrător cu contract pe durată determinată” și intră în domeniul de aplicare al acordului-cadru și, în special, al clauzei 5 din acesta?

- B) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în vederea aplicării clauzei a cincea din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE, trebuie să se considere că a existat o „folosire succesivă” a contractelor de muncă temporare sau reînnoiri succesive în cazul unui lucrător cu contract de muncă pe durată nedeterminată nepermanent încheiat cu o autoritate publică, în cazul în care acest contract nu are o durată determinată, ci este condiționat în ceea ce privește valabilitatea sa de publicarea anunțului și de ocuparea postului, ceea ce ar conduce la încetarea contractului, în cazul în care această publicare a anunțului nu a avut loc între data începerii raportului de muncă și primul semestru al anului 2021?
- C) A cincea clauză din Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP trebuie interpretată în sensul că se opune unei interpretări a articolului 15 alineatul (5) din Statutul lucrătorilor (care are ca obiectiv punerea în aplicare a directivei și care prevede, în acest scop, o durată maximă de 24 de luni pentru ansamblul contractelor temporare succesive ale lucrătorilor într-o perioadă de referință de 30 de luni), potrivit căreia perioadele lucrate ca perioade pe durată nedeterminată nepermanente sunt excluse din calcul, întrucât, în acest caz, nu ar exista nicio limitare aplicabilă pentru aceste contracte, nici în ceea ce privește durata, numărul sau cauza reînnoirii lor, nici în ceea ce privește includerea lor într-o succesiune de contracte?
- D) A cincea clauză din acordul anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, se opune unei reglementări naționale care nu stabilește nicio limită (ca număr, durată sau cauze) pentru reînnoirea expresă sau tacită a unui anumit contract temporar, precum cea a contractelor pe durată nedeterminată nepermanente din sectorul public, stabilind doar o limită pentru durata totală a unui astfel de contract împreună cu o succesiune de contracte temporare?
- E) Întrucât legiuitorul spaniol nu a prevăzut nicio reglementare care să limiteze reînnoirea expresă sau tacită a contractelor lucrătorilor pe durată nedeterminată nepermanenți, cazul unui lucrător din sectorul public, precum cel din prezentul litigiu, care are un contract de muncă pe durată nedeterminată nepermanent, a cărui durată prevăzută nu a fost niciodată exprimată sau precizată și care a fost prelungit până în 2021 fără să fi fost organizată o procedură de selecție pentru ocuparea postului său și să pună capăt caracterului temporar al contractului, trebuie considerat o încălcare a clauzei a cincea din acordul anexat la Directiva 1999/70/CE?
- F) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva folosirii contractelor sau a reînnoirilor succesive ale contractelor de muncă temporare, contrare clauzei 5 din acordul-cadru, care respectă cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16 (²), Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019 în cauza C-494/17 (³), Rossato, în ceea ce privește repararea prejudiciului suferit de lucrător prin *restitutio in integrum*, atunci când prevede numai o indemnizație forfetară și obiectivă (20 de zile de salariu pentru fiecare an de muncă, în limita unui an [de salariu]), dar nu este prevăzută nicio indemnizație suplimentară pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat, în cazul în care acesta depășește această sumă?
- G) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva recurgerii la angajări sau reînnoiri succesive ale contractelor de muncă temporare, contrare clauzei 5 din acordul-cadru, care respectă cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019 în cauza C-494/17, Rossato, în ceea ce privește repararea prejudiciului suferit de lucrător, atunci când prevede numai o indemnizație datorată la momentul încetării contractului pentru motivul că postul a fost ocupat, dar nu prevede nicio indemnizație pe durata de valabilitate a contractului ca alternativă la declararea acestuia ca fiind pe durată nedeterminată? În cazul unui litigiu în care se pune în discuție doar statutul permanent al lucrătorului, dar contractul nu a fost desființat, ar fi necesar să se recunoască o indemnizație pentru prejudiciul cauzat de caracterul temporar al contractului ca alternativă la declararea statutului permanent?
- H) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva administrațiilor publice și a entităților din sectorul public pentru folosirea unor contracte succesive sau reînnoirile contractelor temporare contrare clauzei 5 din acordul-cadru, de natură „să prevină și să sancționeze abuzurile care rezultă din folosirea contractelor pe durată determinată” de către angajator în legătură cu alți lucrători și în viitor, care îndeplinesc cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019 în cauza C-494/17, Rossato, atunci când aceste măsuri constau în dispoziții legale introduse începând cu anul 2017 (dispoziția adițională nr. 34 din Legea 3/27 iunie 2017 privind bugetul general de stat pentru anul 2017, dispoziția adițională nr. 43 din Legea nr. 6/3 iulie 2018 privind bugetul general al statului pentru anul 2018 și Decretul-lege regal

14/6 iulie 2021) care prevăd că se va atrage responsabilitatea pentru „acțiuni nelegale”, fără a preciza aceste responsabilități altfel decât printr-o trimitere generică la o reglementare pe care nu o specifică și fără să se menționeze niciun caz concret de atragere a responsabilităților, în contextul miilor de hotărâri prin care se declară lucrătorii ca fiind lucrători cu contract pe durată nedeterminată nepermanenți pentru nerespectarea normelor privind angajarea temporară?

- I) În cazul în care aceste norme ar fi considerate suficient de disuasive, dat fiind că au fost introduse pentru prima dată în 2017, acestea pot fi aplicate pentru a împiedica transformarea contractelor în contracte pe durată nedeterminată în cazul în care condițiile unei astfel de transformări pentru nerespectarea clauzei 5 din acordul-cadru erau anterioare în timp sau dimpotrivă, acest lucru ar presupune o aplicare retroactivă și expropriatoare a acestor norme?
- J) În cazul în care se consideră că nu există măsuri suficient de disuasive în legislația spaniolă, încălcarea clauzei 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE de către un angajator de drept public trebuie să aibă drept consecință faptul că contractul este considerat un contract pe durată nedeterminată nepermanent sau că lucrătorul trebuie să fie recunoscut pe deplin ca lucrător permanent?
- K) Transformarea contractului în contract permanent în temeiul acordului-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE și al jurisprudenței CJUE cu privire la interpretarea acestuia trebuie să se impună chiar și în cazul în care s-ar considera că este contrară articolului 23 alineatul (2) și articolului 103 alineatul (3) din Constituția spaniolă, dacă aceste norme constituționale sunt interpretate în sensul că impun ca accesul la toate locurile de muncă din sectorul public, inclusiv angajarea în regim contractual, să aibă loc numai după ce candidatul a reușit într-o procedură de selecție competitivă în care se aplică principiile egalității, meritului, competenței și publicității?
- L) Transformarea contractului în contract permanent al lucrătorului individual trebuie să înceteze să se aplice ca urmare a faptului că legea prevede organizarea unui proces de definitivare a angajării pe durată determinată, prin publicarea anunțului pentru ocuparea postului deținut de lucrător, ținând seama de faptul că, în acest proces, trebuie să se asigure „respectarea principiilor liberei concurențe, egalității, meritului, competenței și publicității” și că, prin urmare, este posibil ca lucrătorul care face obiectul folosirii succesive a contractelor temporare sau a reînnoirilor acestora să nu poată fi definitivat pe post, pentru că a fost atribuit unei alte persoane, caz în care contractul său va înceta cu o indemnizație calculată la nivelul a 20 de zile de salariu pe an de muncă în limita unui an de salariu?
- M) Lucrătorul, chiar dacă nu este concediat, are dreptul la o indemnizație egală sau mai mare decât această valoare, și care urmează să fie stabilită de instanță dacă nu este cuantificată prin lege, pentru folosirea contractelor succesive sau pentru reînnoirea contractului său contrare clauzei 5?
- N) Faptul că este vorba despre un raport de muncă pe durată nedeterminată cu executare ciclică, atunci când acesta s-a tradus într-o cascadă de contracte temporare, sezon după sezon, astfel cum se arată în apelul lucrătoarei, afectează toate cele de mai sus și, în caz afirmativ, în ce fel?

⁽¹⁾ JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială 5/vol.05, p.129.

⁽²⁾ EU:C:2018:166

⁽³⁾ EU:C:2019:387

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la
17 februarie 2022 – IP/Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)**

(Cauza C-110/22)

(2022/C 359/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Părțile din procedura principală

Apelant: IP

Intimată: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Întrebările preliminare

- A) În sensul clauzei 2 din acordul anexat la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, un lucrător „cu contract pe durată nedeterminată nepermanent”, astfel cum este descris în prezenta decizie, trebuie considerat un „lucrător cu contract pe durată determinată” și intră în domeniul de aplicare al acordului-cadru și, în special, al clauzei 5 din acesta?
- B) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în vederea aplicării clauzei 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE, trebuie să se considere că a existat o „folosire succesivă” a contractelor temporare sau reînnoiri succesive în cazul unui lucrător cu contract de muncă pe durată nedeterminată nepermanent încheiat cu o autoritate publică, în cazul în care acest contract nu are o durată determinată concretă, ci este condiționat în ceea ce privește valabilitatea sa de publicarea în viitor a unui anunț de concurs și de ocuparea postului, în cazul în care această publicare a anunțului nu avut loc în perioada cuprinsă între anul 2002 și primul semestru al anului 2021?
- C) Clauza 5 din Directiva 1999/70/CE a Consiliului [...] trebuie interpretată în sensul că se opune unei interpretări a articolului 15 alineatul (5) din Statutul lucrătorilor (care are ca obiect punerea în aplicare a directivei și care prevede, în acest scop, o durată maximă de 24 de luni pentru ansamblul contractelor temporare succesive ale lucrătorilor într-o perioadă de referință de 30 de luni), potrivit căreia perioadele lucrate ca perioade pe durată nedeterminată nepermanente sunt excluse din calcul, întrucât, în acest caz, nu ar exista nicio limitare aplicabilă pentru aceste contracte, nici în ceea ce privește durata, numărul sau cauza reînnoirii lor, nici în ceea ce privește includerea lor într-o succesiune de contracte?
- D) Clauza 5 din acordul anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului [...] se opune unei reglementări naționale care nu stabilește nicio limită (ca număr, durată sau cauze) pentru reînnoirea expresă sau tacită a unui anumit contract temporar, precum cea a contractelor pe durată nedeterminată nepermanente din sectorul public, stabilind doar o limită pentru durata totală a unui astfel de contract împreună cu o succesiune de contracte temporare?
- E) Întrucât legiuitorul spaniol nu a prevăzut nicio reglementare care să limiteze reînnoirea expresă sau tacită a contractelor lucrătorilor pe durată nedeterminată nepermanentă, cazul unui lucrător din sectorul public, precum cel din prezentul litigiu, care are un contract de muncă pe durată nedeterminată nepermanent, a cărui durată prevăzută nu a fost niciodată exprimată sau precizată și care a fost prelungit cel puțin din anul 2002 (reîncadrare în urma concedierii) până în anul 2021, fără să fi fost organizată o procedură de selecție pentru ocuparea postului său și să pună capăt caracterului temporar al contractului, trebuie considerat o încălcare a clauzei 5 din acordul anexat la Directiva 1999/70/CE?
- F) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva folosirii contractelor sau a reînnoirilor succesive ale contractelor de muncă temporare, contrare clauzei 5 din acordul-cadru, care respectă cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16 ⁽²⁾, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019, C-494/17 ⁽³⁾, Rossato, în ceea ce privește repararea prejudiciului suferit de lucrător prin *restitutio in integrum*, atunci când prevede numai o indemnizație forfetară și obiectivă (20 de zile de salariu pentru fiecare an de muncă, în limita unui an [de salariu]), dar nu este prevăzută nicio indemnizație suplimentară pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat, în cazul în care acesta depășește suma respectivă?
- G) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva recurgerii la angajări sau reînnoiri succesive ale contractelor temporare contrare clauzei 5 din acordul-cadru, care respectă condițiile stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019 în cauza C-494/17, Rossato, în ceea ce privește repararea prejudiciului suferit de lucrător, atunci când prevede numai o indemnizație datorată la momentul încetării contractului pentru motivul că postul a fost ocupat, dar nu prevede nicio indemnizație pe durata de valabilitate a contractului ca alternativă la declararea acestuia ca fiind pe durată nedeterminată? În cazul unui litigiu în care se pune în discuție doar statutul permanent al lucrătorului, dar contractul nu a fost desființat, ar fi necesar să se recunoască o indemnizație pentru prejudiciul cauzat de caracterul temporar al contractului ca alternativă la declararea statutului permanent?

- H) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva administrațiilor publice și a entităților din sectorul public pentru folosirea unor contracte succesive sau a reînnoirilor contractelor temporare contrare clauzei 5 din acordul-cadru, de natură „să prevină și să sancționeze abuzurile care rezultă din folosirea contractelor pe durată determinată” de către angajator în legătură cu alți lucrători și în viitor, care îndeplinesc cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019, C-494/17, Rossato, atunci când aceste măsuri constau în dispoziții legale introduse începând din anul 2017 (dispoziția adițională nr. 34 din Legea 3/27 iunie 2017 privind bugetul general de stat pentru anul 2017, dispoziția adițională nr. 43 din Legea 6/3 iulie 2018 privind bugetul general de stat pentru anul 2018 și Decretul-lege regal 14/6 iulie 2021) care prevăd că se va atrage răspunderea pentru „acțiuni nelegale”, fără a preciza această răspundere altfel decât printr-o trimitere generică la o reglementare pe care nu o specifică și fără să se menționeze niciun caz concret de atragere a răspunderii, în contextul miilor de hotărâri prin care se declară lucrătorii ca fiind lucrători cu contract pe durată nedeterminată nepermanenți pentru nerespectarea normelor privind angajarea temporară?
- I) În cazul în care aceste norme ar fi considerate suficient de disuasive, dat fiind că au fost introduse pentru prima dată în 2017, pot fi aplicate pentru a împiedica transformarea contractelor în contracte pe durată nedeterminată atunci când condițiile unei astfel de transformări ca urmare a încălcării clauzei 5 din acordul-cadru erau anterioare în timp sau, dimpotrivă, acest lucru ar presupune o aplicare cu efect retroactiv și de expropriere a normelor respective?
- J) În cazul în care se consideră că nu există măsuri suficient de disuasive în dreptul spaniol, încălcarea clauzei 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE de către un angajator de drept public trebuie să aibă drept consecință faptul că contractul este considerat un contract pe durată nedeterminată nepermanent sau că lucrătorul trebuie să fie recunoscut pe deplin ca lucrător permanent, fără nuanțări?
- K) Transformarea contractului în contract permanent, în temeiul acordului-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE și al jurisprudenței CJUE cu privire la interpretarea acesteia trebuie să se impună, potrivit principiului supremației dreptului Uniunii, chiar și în cazul în care s-ar considera că este contrară articolului 23 alineatul (2) și articolului 103 alineatul (3) din Constituția Spaniei, dacă aceste norme constituționale sunt interpretate în sensul că impun ca accesul la toate locurile de muncă din sectorul public, inclusiv angajarea în regim contractual să aibă loc numai după ce candidatul a reușit într-o procedură de selecție competitivă în care se aplică principiile egalității, meritului, competenței și publicității? Având în vedere că este posibilă o altă interpretare, care este cea aplicată de Tribunalul Constituțional (Curtea Constituțională), trebuie să se aplice normelor constituționale ale statului principiul interpretării conforme, astfel încât să se opteze în mod obligatoriu pentru interpretarea care le face compatibile cu dreptul Uniunii, în acest caz considerându-se că articolul 23 alineatul (2) și articolul 103 alineatul (3) din Constituție nu impun aplicarea principiilor egalității, meritului și competenței în cadrul procedurilor de recrutare de personal contractual?
- L) Transformarea contractului în contract permanent, în temeiul acordului-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE și al jurisprudenței CJUE privind interpretarea acesteia, poate să nu fie posibilă în cazul în care, înainte ca această transformare să fie dispusă pe cale judiciară, se stabilește printr-o lege un proces de definitivare a angajării pe durată determinată care urmează să se desfășoare în următorii ani, ce presupune publicarea unor anunțuri pentru ocuparea postului deținut de lucrător, ținând seama de faptul că, în acest proces, trebuie să se asigure „respectarea principiilor liberei concurențe, egalității, meritului, competenței și publicității” și că, prin urmare, este posibil ca lucrătorul care face obiectul folosirii succesive a contractelor temporare sau a reînnoirilor acestora poate fi definitivat pe post, dar este posibil de asemenea ca acest lucru să nu se întâmple dacă postul a fost atribuit unei alte persoane, caz în care contractul său va înceta și i s-ar acorda o indemnizație calculată la nivelul a 20 de zile de salariu pe an de muncă în limita unui an de salariu?

(¹) JO 1999, L 175, p. 43

(²) EU:C:2018:166

(³) EU:C:2019:387

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la
3 martie 2022 – IK/Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid**

(Cauza C-159/22)

(2022/C 359/20)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Părțile din procedura principală

Apelant: IK

Intimată: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Întrebările preliminare

- A) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva folosirii contractelor sau a reînnoirilor succesive ale contractelor de muncă temporare, contrare clauzei 5 din acordul-cadru, care respectă cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16 ⁽¹⁾, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019 în cauza C-494/17 ⁽²⁾, Rossato, în ceea ce privește repararea prejudiciului suferit de lucrător prin *restitutio in integrum*, atunci când prevede numai o indemnizație forfetară și obiectivă (20 de zile de salariu pentru fiecare an de muncă, în limita unui an [de salariu]), dar nu este prevăzută nicio indemnizație suplimentară pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat, în cazul în care acesta depășește suma respectivă?
- B) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva recurgerii la angajări sau reînnoiri succesive ale contractelor de muncă temporare contrare clauzei 5 din acordul-cadru, care respectă cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018 în cauza C-494/16, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019, C-494/17, Rossato, în ceea ce privește repararea prejudiciului suferit de lucrător, atunci când prevede numai o indemnizație datorată la momentul încetării contractului pentru motivul că postul a fost ocupat, dar nu prevede nicio indemnizație pe durata de valabilitate a contractului ca alternativă la calificarea acestuia ca fiind pe durată nedeterminată? Într-un litigiu în care se pune în discuție doar statutul permanent al lucrătorului, dar contractul nu a fost desființat, ar fi necesar să se recunoască o indemnizație pentru prejudiciul cauzat de caracterul temporar al contractului ca alternativă la declararea statutului permanent?
- C) Se poate considera că legislația națională conține măsuri suficient de disuasive împotriva administrațiilor publice și a entităților din sectorul public pentru folosirea unor contracte temporare succesive sau a reînnoirilor contractelor temporare contrare clauzei 5 din acordul-cadru, de natură „să prevină și să sancționeze abuzurile care rezultă din folosirea contractelor pe durată determinată” de către angajator în legătură cu alți lucrători și în viitor, care îndeplinesc cerințele stabilite de jurisprudența CJUE în Hotărârea din 7 martie 2018, în cauza C-494/16, Santoro, și în Hotărârea din 8 mai 2019, în cauza C-494/17, Rossato, atunci când aceste măsuri constau în dispoziții legale introduse începând cu anul 2017 (dispoziția adițională nr. 34 din Legea 3/27 iunie 2017 privind bugetul general de stat pentru anul 2017, dispoziția adițională nr. 43 din Legea 6/3 iulie 2018 privind bugetul general de stat pentru anul 2018 și Decretul-lege regal 14/6 iulie 2021) care prevăd că se va atrage răspunderea pentru „acțiuni nelegale”, fără a preciza această răspundere altfel decât printr-o trimitere generică la o reglementare pe care nu o specifică și fără să se menționeze niciun caz concret de atragere a răspunderii, în contextul miilor de hotărâri prin care se declară lucrătorii ca fiind lucrători cu contract pe durată nedeterminată nepermanenți pentru nerespectarea normelor privind angajarea temporară?
- D) În cazul în care se consideră că nu există măsuri suficient de disuasive în legislația spaniolă, încălcarea clauzei 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE ⁽³⁾ de către un angajator de drept public trebuie să aibă drept consecință faptul că contractul este considerat un contract pe durată nedeterminată nepermanent sau că lucrătorul trebuie să fie recunoscut pe deplin ca lucrător permanent?

- E) Transformarea contractului în contract permanent, în temeiul acordului-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE și al jurisprudenței CJUE cu privire la interpretarea acesteia trebuie să se impună, în temeiul principiului supremației dreptului Uniunii, chiar și în cazul în care s-ar considera că este contrară articolului 23 alineatul (2) și articolului 103 alineatul (3) din Constituția Spaniei, dacă aceste norme constituționale sunt interpretate în sensul că impun ca accesul la toate locurile de muncă din sectorul public, inclusiv angajarea în regim contractual, să aibă loc numai după ce candidatul a reușit într-o procedură de selecție competitivă în care se aplică principiile egalității, meritului, competenței și publicității? Având în vedere că este posibilă o altă interpretare, care este cea aplicată de Tribunal Constituțional (Curtea Constituțională), trebuie să se aplice principiul interpretării conforme în ceea ce privește normele constituționale ale statului, astfel încât să se opteze în mod obligatoriu pentru interpretarea care le face compatibile cu dreptul Uniunii, în acest caz considerându-se că articolul 23 alineatul (2) și articolul 103 alineatul (3) din Constituție nu impun aplicarea principiilor egalității, meritului și competenței în cadrul procedurilor de recrutare de personal contractual?
- F) Transformarea contractului în contract permanent, în conformitate cu acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE și cu jurisprudența CJUE care o interpretează, poate să nu fie posibilă în cazul în care, înainte ca această transformare să fie dispusă pe cale judiciară, se stabilește printr-o lege un proces de definitivare sau de stabilizare a angajării pe durată determinată care trebuie să se desfășoare în următorii ani, ce presupune publicarea de anunțuri pentru ocuparea postului deținut de lucrător, ținând seama de faptul că, în acest proces, trebuie să se asigure „respectarea principiilor liberei concurențe, egalității, meritului, competenței și publicității” și că, prin urmare, este posibil ca lucrătorul care face obiectul folosirii succesive a contractelor temporare sau a reînnoirilor acestora poate fi definitivat pe post, dar este posibil de asemenea să nu poată fi definitivat pentru că postul a fost atribuit unei alte persoane, caz în care contractul său va înceta cu o indemnizație calculată la nivelul a 20 de zile de salariu pe an de muncă în limita unui an de salariu?

(¹) EU:C:2018:166

(²) EU:C:2019:387

(³) JO 1999, L 175, p. 43.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 11 mai 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van
gewasbeschermingsmiddelen en biociden, cealaltă parte: Dow AgroScience BV (Dow)**

(Cauza C-308/22)

(2022/C 359/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Pârât: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Cealaltă parte: Dow AgroScience BV (Dow)

Întrebările preliminare

- 1) Statul membru în cauză, care decide, în temeiul articolului 36 alineatul (2) din Regulamentul 1107/2009 (¹), cu privire la autorizarea unui produs fitosanitar, dispune de o marjă pentru a deroga de la evaluarea efectuată de statul membru raportor pentru zona în cauză, care a examinat cererea în temeiul articolului 36 alineatul (1) din Regulamentul 1107/2009, și, în caz afirmativ, care este această marjă?

- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare trebuie să fie acela că nu există o marjă pentru statul membru în cauză sau că aceasta este una limitată, cum este concretizat dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, astfel cum prevede articolul 47 din cartă? Corectitudinea evaluării efectuate de statul membru raportor pentru zona în cauză poate fi integral pusă în discuție în fața instanței naționale a statului membru în cauză?
- 3) Dacă statul membru în cauză sau instanța judecătorească a acestui stat membru ajunge la concluzia că evaluarea efectuată de statul membru raportor pentru zona în cauză se bazează pe motive insuficiente, în ce măsură statul membru în cauză are obligația, în acest caz, să implice statul membru raportor pentru zona în cauză în realizarea unei evaluări suficient de motivate?
- 4) Statul membru raportor pentru zona în cauză se poate limita la o evaluare bazată pe orientări exclusiv adoptate, chiar dacă cunoștințele științifice și tehnice incluse în acestea nu mai sunt actuale în totalitate?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă, statul membru care efectuează evaluarea pentru zona în cauză se poate limita așadar la cunoștințele științifice și tehnice incluse în orientări care au fost deja elaborate, însă nu au fost încă adoptate, sau statul membru care efectuează evaluarea pentru zona în cauză trebuie să țină seama de toate cunoștințele științifice și tehnice disponibile, inclusiv de cele care nu sunt incluse în orientări?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 11 mai 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van
gewasbeschermingsmiddelen en biociden, cealaltă parte: Adama Registrations BV (Adama)**

(Cauza C-309/22)

(2022/C 359/22)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Pârât: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Cealaltă parte: Adama Registrations BV (Adama)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 din Regulamentul 2018/605 (¹) implică faptul că autoritatea competentă trebuie să aplice noile criterii pentru determinarea proprietăților de disruptor endocrin și în procesul de evaluare și adoptare a deciziilor cu privire la cererile de autorizare care la 10 noiembrie 2018 erau încă în curs de examinare, având în vedere, de asemenea, articolul 29 alineatul (1) partea introductivă și litera (e) coroborat cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul 1107/2009 (²)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, autorității competente îi revine sarcina de a suspenda procesul de evaluare și adoptare a deciziilor cu privire la cererile de autorizare, în așteptarea constatărilor Comisiei Europene cu privire la consecințele Regulamentului 2018/605 pentru orice procedură aflată în curs în cadrul Regulamentului 1107/2009, având în vedere considerentul (8) din preambulul Regulamentului 2018/605?

- 3) În cazul unui răspuns negativ la această a doua întrebare, autoritatea competentă se poate limita la o evaluare bazată exclusiv pe date cunoscute la momentul cererii, chiar dacă cunoștințele științifice și tehnice incluse în acestea nu mai sunt actuale la momentul adoptării deciziei atacate?

- (¹) Regulamentul (UE) 2018/605 al Comisiei din 19 aprilie 2018 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 prin stabilirea unor criterii științifice pentru determinarea proprietăților care perturbă sistemul endocrin (JO 2018, L 101, p. 33).
(²) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 11 mai 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van
gewasbeschermingsmiddelen en biociden, cealaltă parte: BASF Nederland BV (BASF)**

(Cauza C-310/22)

(2022/C 359/23)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Pârât: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Cealaltă parte: BASF Nederland BV (BASF)

Întrebările preliminare

- 1) Din articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf coroborat cu punctul 3.6.5 din anexa II la Regulamentul 1107/2009 (¹) rezultă că proprietățile de disruptor endocrin pe care le-ar putea avea o substanță activă nu mai sunt evaluate în cazul analizei la nivel național a unei cereri de autorizare a unui produs fitosanitar?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, acest lucru înseamnă că cunoștințele științifice și tehnice legate de proprietățile de disruptor endocrin, precum cele care, de exemplu, stau la baza Regulamentelor 283/2013 (²) și 2018/605 (³), nu sunt luate în considerare la evaluarea autorizării unui produs fitosanitar? Cum se raportează acest lucru la cerința prevăzută la articolul 29 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul 1107/2009, potrivit căreia această evaluare trebuie efectuată în lumina cunoștințelor științifice și tehnice actuale?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, cum va dispune o organizație guvernamentală precum reclamanta de o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, astfel cum prevede articolul 47 din cartă, pentru a sesiza o instanță cu privire la aprobarea unei substanțe active?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, acest lucru înseamnă că, în cazul analizei unei cereri de autorizare, cunoștințele științifice și tehnice actuale legate de acele proprietăți de disruptor endocrin sunt decisive la momentul respectiv?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

(²) Regulamentul (UE) nr. 283/2013 al Comisiei din 1 martie 2013 de stabilire a cerințelor în materie de date aplicabile substanțelor active, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO 2013, L 93, p. 1).

(³) Regulamentul (UE) 2018/605 al Comisiei din 19 aprilie 2018 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 prin stabilirea unor criterii științifice pentru determinarea proprietăților care perturbă sistemul endocrin (JO 2018, L 101, p. 33).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 12 mai 2022 –
E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

(Cauza C-322/22)

(2022/C 359/24)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: E.

Intimat: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Întrebare preliminară

Principiile eficacității, cooperării loiale și echivalenței, consacrate de articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană sau orice alt principiu pertinent prevăzut de dreptul Uniunii se opun unei dispoziții naționale precum articolul 78 alineatul 5 punctele 1 și 2 din Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Legea din 29 august 1997 privind Codul fiscal, text consolidat în Dz. U. din 2012, poziția 749, cu modificările ulterioare), potrivit căruia dobânzile aferente excedentului de impozit colectat de către plătitor cu încălcarea dreptului Uniunii Europene nu sunt datorate contribuabilului pentru perioada de după expirarea termenului de 30 de zile, începând cu data publicării în Jurnalul Oficial a hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene prin care se constată incompatibilitatea colectării impozitului cu dreptul [Uniunii], în cazul în care cererea de constatare a respectivei plăți excedentare a fost depusă de către contribuabil după acest termen, iar dispozițiile de drept național privind colectarea impozitului, în pofida Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 10 aprilie 2014, C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249), rămân incompatibile cu dreptul Uniunii?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona
(Spania) la 17 mai 2022 – KT/Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya**

(Cauza C-331/22)

(2022/C 359/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KT

Pârât: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Întrebările preliminare

- 1) Legea 20/2021 prevede drept unică măsură de sancționare organizarea unor proceduri de selecție și acordarea unei despăgubiri doar în favoarea victimelor abuzurilor care nu reușesc în procedurile de selecție respective. Această lege încalcă clauza 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ prin faptul că nu sancționează abuzurile asupra angajaților temporari din sectorul public care au reușit în procedurile de selecție menționate, în condițiile în care sancțiunea este întotdeauna obligatorie, iar reușita în procedura de selecție nu constituie o măsură de sancționare care îndeplinește condițiile prevăzute de directivă, astfel cum reține Curtea în Ordonanța din 2 iunie 2021 dată în cauza C-103/19 ⁽²⁾?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară și dacă Legea 20/2021 nu prevede alte măsuri eficiente pentru a sancționa utilizarea abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată succesive sau prelungirea abuzivă a unui contract de muncă temporar, omisiunea legislativă constând în nereglementarea transformării în contract de muncă pe durată nedeterminată a unor contracte de muncă pe durată determinată succesive sau a unui contract de muncă temporar prelungit în mod abuziv încalcă clauza 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE, astfel cum reține Curtea în Ordonanța din 30 septembrie 2020 dată în cauza C-135/20 ⁽³⁾?
- 3) Prin hotărârile sale nr. 1425/2018 și nr. 1426/2018 din 26 septembrie 2018, Tribunal Supremo [Curtea Supremă] a stabilit o jurisprudență, care a fost confirmată prin hotărârea nr. 1534/2021 din 20 decembrie 2021, potrivit căreia măsura care trebuie adoptată într-o situație de utilizare abuzivă a contractelor de muncă temporare poate consta pur și simplu în menținerea pe post a angajatului public care este victima unui abuz în contextul precarității încadrării în muncă, până când administrația angajatoare stabilește dacă există o necesitate structurală și organizează procedurile de selecție corespunzătoare – la care pot participa candidați care nu au suferit o astfel de utilizare abuzivă a contractelor de muncă temporare – pentru a ocupa postul cu funcționari publici permanenți sau de carieră. Această jurisprudență încalcă clauza 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE în cazul în care organizarea unei proceduri deschise de selecție și reușita în procedura respectivă nu constituie o măsură de sancționare care îndeplinește condițiile prevăzute de directivă, astfel cum reține Curtea în Ordonanța din 2 iunie 2021 dată în cauza C-103/19?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, și dacă jurisprudența Tribunal Supremo [Curtea Supremă] nu prevede alte măsuri eficiente pentru a sancționa utilizarea abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată succesive sau prelungirea abuzivă a unui contract de muncă temporar, omisiunea jurisprudențială constând în nereglementarea transformării în contract de muncă pe durată nedeterminată a unor contracte de muncă pe durată determinată succesive sau a unui contract de muncă temporar prelungit în mod abuziv încalcă clauza 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE, astfel cum reține Curtea în Ordonanța din 30 septembrie 2020 dată în cauza C-153/20?
- 5) În cazul în care legislația adoptată în vederea transpunerii clauzei 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE încalcă dreptul Uniunii prin faptul că nu prevede nicio măsură specifică de sancționare pentru a asigura respectarea obiectivelor prevăzute de norma comunitară menționată și pentru a pune capăt situației precare a angajaților din sectorul public

Într-o astfel de situație, autoritățile judiciare naționale trebuie să dispună transformarea raportului de muncă temporar utilizat în mod abuziv într-unul permanent, diferit de cel al unui funcționar de carieră, dar care să ofere victimei abuzului o stabilitate a locului de muncă, pentru a evita ca acest abuz să rămână nepedepsit și să submineze obiectivele clauzei 5 din acordul-cadru, chiar dacă transformarea respectivă nu este prevăzută de legislația națională, cu condiția ca raportul temporar menționat să fi fost precedat de o procedură de concurs publică, conformă cu principiile egalității, meritului și competenței?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

⁽²⁾ EU:C:2021:460

⁽³⁾ EU:C:2020:760

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 24 mai 2022 – Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-340/22)

(2022/C 359/26)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cofidis

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2014/59/UE ⁽¹⁾ din 15 mai 2014 se opune impozitării, într-un stat membru, a sucursalelor instituțiilor financiare rezidente în alt stat membru al Uniunii Europene în temeiul unei legislații precum regimul național portughez, care reglementează taxa suplimentară de solidaritate aplicată sectorului bancar, care grevează pasivul ajustat și valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate extrabilanțiere, iar veniturile provenite din aceasta nu sunt afectate mecanismelor naționale de finanțare a măsurilor de rezoluție și de finanțare a Fondului Unic de Rezoluție?
- 2) Libertatea de stabilire consacrată la articolul 49 TFUE se opune unei reglementări naționale precum cea cuprinsă în regimul național portughez al taxei suplimentare de solidaritate aplicate sectorului bancar, care permite deducerea din pasivul determinat și aprobat a anumitor elemente de pasiv care sunt luate în considerare la calculul fondurilor proprii de nivel 1 și al celor de nivel 2, în conformitate cu dispozițiile părții a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, ținând seama de dispozițiile tranzitorii prevăzute în partea a zecea din regulamentul respectiv, care pot fi emise numai de entități cu personalitate juridică, cu alte cuvinte care nu pot fi emise de sucursale ale unor instituții de credit nerezidente?

⁽¹⁾ JO 2014, L 173, p. 190).

⁽²⁾ JO 2013, L 176, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 31 mai 2022 – NM/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-349/22)

(2022/C 359/27)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamant: NM

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebare preliminară

Articolul 110 TFUE se opune ca o normă națională precum articolul 8 alineatul 1 litera d) din CISV [Código do Imposto sobre Veículos (Codul privind taxa pe autovehicule)], care prevede, în favoarea autoturismelor care îndeplinesc anumite criterii de mediu, reducerea la 25 % a cotei taxei pe eliberarea pentru consum a autovehiculelor (ISV), să rămână în vigoare și să se aplice, în versiunea adoptată de la 1 ianuarie 2021 – care este mai restrictivă decât cea care era în vigoare până la acea dată – atât vehiculelor noi naționale, cât și vehiculelor de ocazie din alte state membre ale Uniunii Europene înmatriculate pentru prima dată în Portugalia începând de la data respectivă, stabilind un tratament fiscal identic pentru aceste vehicule, însă prin crearea unei situații care poate fi considerată discriminatorie în ceea ce privește vehiculele de ocazie, care au aceeași perioadă de utilizare și care îndeplinesc criteriile de mediu mai puțin exigente care erau în vigoare anterior, însă care nu le îndeplinesc pe cele prevăzute de noua lege, după cum (a) au fost introduse pe piață și înmatriculate inițial în Portugalia înainte de data la care a intrat în vigoare noua versiune a legii, caz în care vor beneficia de reducerea la 25 % a cotei taxei, reducere care poate fi considerată ca reflectându-se în prețul de achiziție al vehiculelor de ocazie, sau b) au fost înmatriculate în alt stat membru în perioada în care era în vigoare versiunea anterioară a legii și au fost eliberate pentru consum în Portugalia ulterior acestei date, situație în care vor trebui să suporte 100 % din cota taxei?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Hamm (Germania) la 1 iunie 2022 –
Procedură penală împotriva lui A.**

(Cauza C-352/22)

(2022/C 359/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Hamm

Părțile din procedura principală

Persoana urmărită: A.

Reclamantă: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Întrebarea preliminară

Articolul 9 alineatele (2) și (3) din Directiva 2013/32/UE⁽¹⁾ coroborat cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/95/UE⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că acordarea definitivă, în privința unei persoane, a statutului de refugiat, în sensul Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților, într-un alt stat membru al Uniunii Europene, este, în temeiul obligației de interpretare conformă a dreptului național prevăzute de dreptul Uniunii [articolul 288 al treilea paragraf TFUE și articolul 4 alineatul (3) TUE], obligatorie în cadrul procedurii de extrădare a unei asemenea persoane desfășurate în statul membru solicitat în sensul că extrădarea persoanei către statul terț sau către statul de origine este în mod necesar exclusă până la momentul la care statutul de refugiat a fost revocat sau a expirat?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

⁽²⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO 2011, L 337, p. 9).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 2 iunie 2022 – Pro
Rauchfrei e.V./JS e.K.**

(Cauza C-356/22)

(2022/C 359/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Pro Rauchfrei e.V.

Pârât: JS e.K.

Întrebările preliminare

1) Noțiunea de „introducere pe piață”, în sensul articolului 8 alineatul (3) prima teză din Directiva 2014/40/UE⁽¹⁾ include punerea la dispoziție a unor produse din tutun prin intermediul distribuitorilor automate astfel încât, deși pachetele unitare de țigarete care se găsesc în acestea prezintă avertismentele prevăzute de lege, pachetele unitare sunt mai întâi stocate în distribuitorul automat în mod nevizibil pentru consumator, iar avertismentele care figurează pe acestea devin vizibile doar după ce distribuitorul automat deblocat în prealabil de casier este acționat de client, pachetul de țigarete fiind astfel distribuit pe banda de casă chiar înainte de efectuarea plății?

- 2) Interdicția ca avertismentele să fie „ascunse de alte elemente”, prevăzută la articolul 8 alineatul (3) prima teză din Directiva 2014/40/UE, se referă la situația în care, în cadrul prezentării mărfii prin intermediul unui distribuitor automat, întregul ambalaj al produsului din tutun este ascuns?

(¹) Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 8 iunie 2022 – G
sp. z o.o./W S.A.**

(Cauza C-371/22)

(2022/C 359/30)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Apelantă: G sp. z o.o.

Cealaltă parte din procedură: W S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatele (5) și (7) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (¹), care prevăd că exercitarea drepturilor unui consumator de energie (mică întreprindere) în cazul schimbării furnizorului de energie trebuie să fie supusă principiului conform căruia consumatorul eligibil trebuie să poată schimba cu ușurință furnizorul și că schimbarea trebuie să se facă într-un mod nediscriminatoriu în ceea ce privește costurile, efortul sau timpul trebuie interpretat în sensul că se opune posibilității de a impune o penalitate contractuală unui consumator de energie pentru rezilierea unui contract de furnizare de energie încheiat pe o perioadă determinată în cazul în care consumatorul dorește să schimbe furnizorul de energie, indiferent de valoarea prejudiciului suferit [articolul 483 alineatul 1 și 484 alineatele 1 și 2 din Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (Legea din 23 aprilie 1964, Codul civil)] și fără ca Legea energiei [articolul 4j alineatul 3a din Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne (Legea din 10 aprilie 1997, Legea energiei)] să prevadă criterii pentru impunerea unor astfel de comisioane sau pentru evaluarea lor?
- 2) Articolul 3 alineatele (5) și (7) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, care prevede că drepturile unui consumator de energie (o întreprindere mică) în cazul schimbării furnizorului de energie trebuie exercitate în mod nediscriminatoriu în ceea ce privește costurile, efortul sau timpul și în conformitate cu principiul conform căruia consumatorul eligibil trebuie să aibă posibilitatea de a schimba cu ușurință furnizorul, trebuie interpretate în sensul că se opun unei interpretări a dispozițiilor contractuale care, în cazul rezilierii anticipate a unui contract de furnizare de energie pe durată determinată încheiat cu un furnizor, permite perceperea de comisioane în sarcina consumatorilor (întreprinderi mici) care corespund *de facto* costului prețului energiei neconsumate până la sfârșitul contractului, în conformitate cu principiul „take or pay”?

(¹) JO 2009, L 211, p. 55.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg)
la 9 iunie 2022 – CM/DN**

(Cauza C-372/22)

(2022/C 359/31)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Părțile din procedura principală

Reclamant: CM

Pârâtă: DN

Întrebările preliminare

1) Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ se aplică:

a) unei cereri de modificare a dreptului de vizită în sensul articolului 2 punctul 10 din regulamentul menționat formulate de titularul dreptului de vizită respectiv în temeiul unei hotărâri judecătorești, cu efect amânat motivat de interesul copiilor, dar definitivă și care a dobândit autoritate de lucru judecat, pronunțată în statul fostei reședințe obișnuite a copiilor cu mai mult de patru luni înainte de sesizarea efectuată în temeiul articolului 9 alineatul (1),

b) și aceasta cu excluderea competenței de principiu prevăzute la articolul 8 din regulamentul menționat,

chiar dacă considerentul (12) al regulamentului menționat precizează că „[t]emeiurile de competență stabilite prin prezentul regulament în materia răspunderii părintești sunt concepute în funcție de interesul superior al copilului și, în special, de criteriul proximității [; p]rin urmare, ar trebui să fie competente în primul rând instanțele statului membru în care copilul își are reședința obișnuită, cu excepția unor cazuri de schimbare a reședinței copilului [...]”?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1, competența astfel existentă în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003, prevăzută „prin derogare de la articolul 8” din regulamentul menționat, se opune aplicării articolului 15 din același regulament, prevăzut „cu titlu de excepție” și „atunci când acest lucru servește interesul superior al copilului”?

⁽¹⁾ JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 9 iunie 2022 –
Procedură penală împotriva lui NE**

(Cauza C-373/22)

(2022/C 359/32)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura principală

NE

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că o instanță care este sesizată cu o cauză penală și care este în același timp pârâtă cadrul unei acțiuni în despăgubire introduse de un inculpat în această cauză penală și care se întemeiază pe acuzația privind o încălcare săvârșită de această instanță sau de succesorul său în drepturi în soluționarea acestei cauze sau a unei alte cauze penale, sau care ar fi obligată la plata de daune interese în cazul admiterii acțiunii, nu este o instanță independentă și imparțială în sensul dreptului Uniunii?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, dispozițiile de drept al Uniunii menționate anterior trebuie interpretate în sensul că o astfel de instanță nu poate continua procedura penală și nici nu se poate pronunța pe fond și care ar fi consecințele pentru actele de procedură și de fond ale acestei instanțe în cazul în care aceasta nu s-ar desesiza pentru lipsă de imparțialitate?
- 3) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că independența unei instanțe judecătorești care este desființată prin modificarea adoptată a *Zakon za sadebnata vlast* (Legea privind organizarea judiciară, DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, a cărei punere în aplicare este amânată până la 27 aprilie 2022), instanțele trebuind însă să judece în continuare, până la acest moment și de asemenea ulterior, cauzele în care au avut loc deja ședințe preliminare, este afectată dacă desființarea instanței este justificată prin faptul că principiul constituțional al independenței justiției și al protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor este astfel respectat, dar fără a se stabili în mod corespunzător care sunt faptele care conduc la concluzia că aceste principii au fost încălcate?
- 4) Dispozițiile de drept al Uniunii menționate trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale precum cele din Legea privind organizarea judiciară (DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, a cărei punere în aplicare este suspendată până la [27] iulie 2022) care conduc la desființarea completă a unui (a Tribunalului Penal Specializat în calitate de) organ judiciar autonom în Bulgaria cu motivarea citată și la transferul judecătorilor (inclusiv a judecătorului completului de judecată însărcinat cu procedura penală concretă) de la această instanță la alte instanțe din întreaga țară, chiar la unele situate departe de locul lor actual de activitate, fără stabilirea prealabilă a locului respectiv, fără acordul judecătorilor și conform limitelor prevăzute de lege numai pentru acești judecători, având în vedere că mulți dintre aceștia pot fi numiți din nou cel mult la un organ judiciar?
- 5) În caz afirmativ, și având în vedere primatul dreptului Uniunii, ce acte de procedură ar trebui să îndeplinească în acest caz judecătorii instanțelor care urmează să fie desființate? Care ar fi consecințele acestui fapt pentru deciziile procedurale ale instanței care urmează să fie desființate în cauzele care trebuie finalizate și pentru deciziile finale în aceste cauze?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iunie 2022 –
Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland
Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)**

(Cauza C-376/22)

(2022/C 359/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurente: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Pârâtă: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (4) litera (a) punctul (ii) din Directiva 2000/31/CE ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că o măsură care privește un „anumit serviciu al societății informaționale” poate include de asemenea o măsură legală care se referă la o categorie descrisă în mod general de servicii ale societății informaționale (precum platformele de comunicare) sau, pentru existența unei măsuri în sensul acestei dispoziții, este necesar ca o decizie să fie luată în legătură cu un caz concret (de exemplu, cu privire la o platformă de comunicare determinată nominal)?
- 2) Articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2000/31 trebuie să fie interpretat în sensul că omiterea notificării măsurii adoptate Comisiei și statului membru de stabilire a platformei, care în temeiul acestei dispoziții, trebuie să fie efectuată, în cazuri de urgență, „în cel mai scurt timp posibil” (ex post), are drept consecință ca – după expirarea unui termen suficient pentru notificare (ex post) – această măsură să nu mai poată fi aplicată unui anumit serviciu?
- 3) Articolul 28a alineatul (1) din Directiva 2010/13/UE ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/1808 ⁽³⁾ se opune aplicării unei măsuri în sensul articolului 3 alineatul (4) din Directiva 2000/31, care nu se referă la emisiunile furnizate pe o platformă de partajare a materialelor video și la materialele video generate de utilizatori?

⁽¹⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

⁽²⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO 2010, L 95, p. 1).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței (JO 2018, L 303, p. 69).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
10 iunie 2022 – LR/Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio
scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(Cauza C-377/22)

(2022/C 359/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LR

Pârâți: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Întrebarea preliminară

Fără a aduce atingere posibilității de a lua în considerare perioadele de serviciu efectuate de reclamantă în Regatul Unit în temeiul dreptului comunitar, în pofida intervenirii retragerii acestui stat din Uniunea Europeană, articolul 45 alineatele (1) și (2) TFUE și articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme precum cea prevăzută la articolul 1 alineatul 6 din Decretul-lege nr. 126/2019, aprobat cu modificări prin Legea nr. 159/2019, potrivit căreia, pentru participarea la concursul extraordinar în vederea angajării pe durată nedeterminată a personalului didactic în învățământul secundar italian, este considerat valabil exclusiv serviciul prestat de candidați în calitate de cadru didactic netitular în cadrul unor școli din învățământul secundar de stat în context național, iar

nu și în instituții de același nivel din alte țări europene, având în vedere finalitatea specială a procedurii în cauză, și anume combaterea fenomenului precarității locurilor de muncă pe plan național, iar, în cazul în care Curtea de Justiție ar considera că, în mod abstract, reglementarea italiană nu contravine cadrului legislativ european, măsurile pe care aceasta le prevede pot fi considerate, în mod concret, proporționale cu obiectivul de interes general care trebuie atins, menționat anterior?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Țările de Jos) la 15 iunie 2022 – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Cauza C-392/22)

(2022/C 359/35)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Întrebările preliminare

- 1) Ținând cont de considerentele (3), (32) și (39) coroborate cu articolele 1, 4, 18, 19 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Regulamentul Dublin (¹) trebuie interpretat și aplicat în sensul că principiul încrederii reciproce între state nu este divizibil, astfel încât încălcările grave și sistematice ale dreptului Uniunii comise de posibilul stat membru responsabil, înainte de transfer, cu privire la resortisanți ai țărilor terțe care (încă) nu sunt persoane returnate în temeiul Regulamentului Dublin se opun în mod absolut transferului în acest stat membru?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă, articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul Dublin coroborat cu articolele 1, 4, 18, 19 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, dacă posibilul stat membru responsabil încalcă dreptul Uniunii în mod grav și sistematic, statul membru care efectuează transferul nu se poate baza pur și simplu, în cadrul Regulamentului Dublin, pe principiul încrederii legitime între state, ci trebuie să înlăture orice îndoială sau trebuie să demonstreze că, după transfer, solicitantul nu va ajunge într-o situație care este contrară articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 3) Care sunt mijloacele de probă cu care solicitantul își poate susține argumentele potrivit cărora articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul Dublin se opune transferului său și care este standardul de probă care trebuie aplicat în acest sens? Ținând cont de trimiterea la acquis-ul comunitar din considerentele Regulamentului Dublin, statul membru care efectuează transferul are o obligație de cooperare și/sau o obligație de verificare sau, dacă există încălcări grave și sistematice ale drepturilor fundamentale cu privire la resortisanți ai țărilor terțe, trebuie obținute garanții individuale din partea statului membru responsabil în sensul că, după transfer, drepturile fundamentale ale solicitantului vor fi (într-adevăr) respectate? Răspunsul la această întrebare este diferit în cazul în care solicitantul se află în dificultate de a prezenta probe, dacă nu își poate susține cu documente declarațiile consecvente și detaliate, deși, ținând cont de natura declarațiilor, nu se poate pretinde acest lucru?

- 4) Răspunsul la întrebările anterioare de la punctul 3) este diferit în cazul în care solicitantul demonstrează că depunerea unei plângeri în fața autorităților și/sau exercitarea căilor de atac în statul membru responsabil nu va fi posibilă și/sau eficientă?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la
15 iunie 2022 – EXTÉRIA, s.r.o./Správní, s. r. o.**

(Cauza C-393/22)

(2022/C 359/36)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EXTÉRIA, s.r.o.

Pârâtă: Správní, s. r. o.

Întrebare preliminară

Articolul 7 punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) trebuie interpretat în sensul că noțiunea „contract de prestări de servicii” include și un antecontract (*pactum de contrahendo*) în temeiul căruia părțile s-au angajat să încheie un contract viitor, care urmează să fie un contract de prestări de servicii în sensul acestei dispoziții?

(¹) JO 2012, L 351, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 15 iunie 2022 –
Oilchart International NV/O.W. Bunker (Țările de Jos) BV, ING Bank NV**

(Cauza C-394/22)

(2022/C 359/37)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

het hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelantă: Oilchart International NV

Intimate: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1215/2012⁽¹⁾ (Regulamentul Bruxelles I bis) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000⁽²⁾ privind insolvența trebuie interpretat în sensul că în noțiunile „falimentele, procedurile privind lichidarea societăților insolabile sau a altor persoane juridice, acordurile amiabile, concordatele sau procedurile similare” de la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1215/2012 (Regulamentul Bruxelles I bis) este inclusă și o procedură în care creanța este descrisă în cererea introductivă drept o simplă creanță comercială, fără a se menționa procedura falimentului deschisă anterior în privința părâtului, în timp ce temeiul juridic propriu-zis al acestei cereri se bazează pe dispozițiile speciale derogatorii din legislația neerlandeză privind falimentul [articolul 25 alineatul 2 din Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling (Legea neerlandeză din 30 septembrie 1893 privind falimentul și reorganizarea judiciară), denumită în continuare „NFW”], și prin care
- trebuie să se stabilească dacă o astfel de creanță trebuie considerată creanță verificabilă (articolul 26 coroborat cu articolul 110 NFW) sau creanță neverificabilă (articolul 25 alineatul 2 NFW),
 - chestiunea dacă cele două acțiuni pot fi introduse în același timp și dacă o acțiune nu pare să o excludă pe cealaltă, ținând cont de efectele juridice specifice ale fiecăreia dintre aceste acțiuni (printre altele, în ceea ce privește posibilitățile de a recurge la o garanție bancară amânată după faliment), în conformitate cu normele specifice din legislația neerlandeză privind falimentul, pare a fi determinată?

Și în plus

- 2) Dispozițiile articolului 25 alineatul 2 din [NFW] pot fi considerate compatibile cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000 privind insolvența, în măsura în care această dispoziție legislativă ar permite introducerea unei astfel de acțiuni (articolul 25 alineatul 2 NFW) la instanța unui alt stat membru, în locul introducerii sale la instanța de insolvență a statului membru în care a fost deschisă procedura falimentului?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO 2000, L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Varna (Bulgaria) la 14 iunie 2022 –
„Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Cauza C-395/22)

(2022/C 359/38)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Trade Express-L” OOD

Pârât: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Întrebările preliminare

- 1) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere⁽¹⁾, având în vedere obiectivul directivei și al articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei⁽²⁾ și, respectiv, în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor

dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora persoanele care au efectuat importuri intracomunitare de lubrifianți în sensul punctului 3.4.20 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 (respectiv importatorii de astfel de lubrifianți) pot fi obligate să constituie stocuri de urgență?

- 2) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora tipurile de produse din care trebuie constituite și menținute stocuri de urgență se limitează la o parte din tipurile de produse menționate la articolul 2 litera (i) din directivă coroborat cu capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008?
- 3) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora realizarea de importuri intracomunitare dintr-un tip de produse prevăzute la articolul 2 litera (i) din directivă coroborat cu capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 de către o persoană atrage după sine obligația acesteia de a constitui și menține stocuri de urgență din alt tip, diferit, de produse?
- 4) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora o persoană este obligată să constituie și să mențină stocuri dintr-un produs pe care nu îl utilizează în cadrul activității ei economice și care nu este legat de această activitate, în condițiile în care această obligație presupune, în plus, o sarcină financiară semnificativă (care conduce, în practică, la imposibilitatea de a se conforma), întrucât persoana nici nu dispune de produs, nici nu este importatorul și/sau deținătorul acestuia?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la oricare dintre întrebări: Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiv 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora o persoană care a efectuat importuri intracomunitare de produse de un anumit tip poate fi obligată doar să constituie și să mențină stocuri de urgență din același tip de produse care a făcut obiectul achizițiilor intracomunitare/ importurilor?

(¹) JO 2009, L 265, p. 9.

(²) JO 2008, L 304, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 15 iunie 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Cauza C-396/22)

(2022/C 359/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că o procedură de stabilire ulterioară a pedepsei rezultante intră de asemenea în domeniul de aplicare al articolului 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JI ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JI ⁽²⁾, atunci când hotărârea este pronunțată în urma unei ședințe publice, dar în cadrul ei nu se poate nici reexamina vinovăția și nici modifica pedeapsa aplicată pentru fiecare fapt în parte?
- 2) Este compatibil cu supremația dreptului Uniunii faptul că legiuitorul german a stabilit, la articolul 83 alineatul (1) punctul 3 din IRG [Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)], că o condamnare în lipsă constituie un impediment absolut în calea predării, deși articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, o prevede doar ca pe un motiv facultativ de refuz în această privință?

⁽¹⁾ Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

⁽²⁾ Decizia-cadru a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces (JO 2009, L 81, p. 24).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 15 iunie 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Cauza C-397/22)

(2022/C 359/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Cealaltă parte din proces: LM

Întrebările preliminare

- 1) În cazul citării prin remiterea citației unui colocatar adult, articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JI ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JI ⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că revine autorității judiciare emitente sarcina de a face dovada că persoana în cauză a primit efectiv citația sau articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie interpretat în sensul că remiterea citației colocatarului adult dovedește cunoașterea efectivă de către persoana în cauză a citării sale atunci când aceasta din urmă nu demonstrează în mod plauzibil că nu a luat cunoștință despre citație și nici motivul pentru care nu a luat cunoștință despre aceasta?
- 2) În cadrul procedurii de apel desfășurate, noțiunea de „proces” prevăzută la articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie interpretată în sensul că se referă la procesul în care s-a pronunțat decizia în primă instanță, în cazul în care numai persoana urmărită a formulat apel, iar apelul a fost respins?

- 3) Este compatibil cu supremația dreptului Uniunii faptul că legiuitorul german a stabilit, la articolul 83 alineatul (1) punctul 3 din IRG [Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)], că o condamnare pronunțată în lipsă constituie un impediment absolut în calea predării, deși articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, o prevede doar ca pe un motiv facultativ de refuz în această privință?

(¹) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

(²) Decizia-cadru a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces (JO 2009, L 81, p. 24).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 15 iunie 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Cauza C-398/22)

(2022/C 359/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Cealaltă parte din proces: RQ

Întrebările preliminare

- 1) În cadrul procedurii de apel desfășurate, noțiunea de „proces” prevăzută la articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JI (¹), astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JI (²), trebuie interpretată în sensul că se referă la procesul în care s-a pronunțat decizia în primă instanță, în cazul în care numai persoana urmărită a formulat apel, iar apelul fie a fost respins, fie hotărârea pronunțată în primă instanță a fost modificată în favoarea sa?
- 2) Este compatibil cu supremația dreptului Uniunii faptul că legiuitorul german a stabilit, la articolul 83 alineatul (1) punctul 3 din IRG [Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)], că o condamnare pronunțată în lipsă constituie un impediment absolut în calea predării, deși articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, o prevede doar ca pe un motiv facultativ de refuz în această privință?

(¹) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

(²) Decizia-cadru a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces (JO 2009, L 81, p. 24).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 15 iunie 2022 – Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

(Cauza C-399/22)

(2022/C 359/42)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Confédération paysanne

Pârâte: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Regulamentului nr. 1169/2011⁽¹⁾, ale Regulamentului nr. 1308/2013⁽²⁾, ale Regulamentului nr. 543/2011⁽³⁾ și ale Regulamentului nr. 952/2013⁽⁴⁾ trebuie interpretate în sensul că permit unui stat membru să adopte o măsură națională de interdicție a importurilor de fructe și legume provenind dintr-o anumită țară care încalcă articolul 26 din Regulamentul nr. 1169/2011 și articolul 76 din Regulamentul nr. 1308/2013 în lipsa menționării țării sau a teritoriului din care provin în mod real, în special atunci când această încălcare prezintă un caracter masiv și poate fi controlată cu dificultate după ce produsele au intrat pe teritoriul Uniunii?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, Acordul sub forma unui schimb de scrisori aprobat prin Decizia Consiliului din 28 ianuarie 2019 de modificare a protocoalelor nr. 1 și 4 la Acordul de asociere euro-mediterranean din 26 februarie 1996 de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia și Maroc trebuie interpretat în sensul că, pentru aplicarea articolelor 9 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 1669/2011 și a articolului 76 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2011, pe de o parte, fructele și legumele recoltate pe teritoriul Saharei Occidentale au ca țară de origine Marocul și, pe de altă parte, autoritățile marocane sunt competente să elibereze certificatele de conformitate prevăzute de Regulamentul nr. 543/2011 în privința fructelor și legumelor recoltate pe acest teritoriu?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, Decizia Consiliului din 28 ianuarie 2019 de aprobare a acestui acord sub forma unui schimb de scrisori este conformă cu articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu articolul 21 din același tratat și cu principiul cutumiar al autodeterminării, amintit printre altele la articolul 1 din Carta Organizației Națiunilor Unite?
- 4) Articolele 9 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 1669/2011 și articolul 76 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2011 trebuie interpretate în sensul că, în stadiul importului, precum și al vânzării către consumator, pe ambalajul fructelor și legumelor recoltate pe teritoriul Saharei Occidentale nu poate fi menționat Marocul ca țară de origine, ci trebuie să fie menționat teritoriul Saharei Occidentale?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivei 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO 2011, L 304, p. 18, rectificare în JO 2013, L 163, p. 32).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 671).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO 2011, L 157, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, rectificare în JO 2013, L 287, p. 90).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grecia) la 16 iunie
2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou
(E.O.P.P.E.P.)/Elliniko Dimosio**

(Cauza C-404/22)

(2022/C 359/43)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Pârâtă: Elliniko Dimosio

Întrebările preliminare

- 1) a) Care este sensul care trebuie dat noțiunii de întreprindere care desfășoară o „activitate economică” prevăzute la articolul 2 litera (a) din Directiva 2002/14/CE ⁽¹⁾?
 - b) În sfera noțiunii menționate intră persoanele juridice de drept privat, precum EOPPEP, care, în exercitarea competențelor de certificare a entităților de formare profesională, acționează în calitate de persoană juridică de drept public și exercită prerogative de putere publică, având în vedere că, (i) pentru unele dintre activitățile sale, cum este cazul în special al prestațiilor, de orice formă și tip, de activități de orientare în carieră destinate organismelor competente din cadrul ministerelor, centrelor și organelor de formare și de pregătire profesională, întreprinderilor, precum și organizațiilor angajatorilor și lucrătorilor [articolul 14 alineatul 2 litera ib) din Legea nr. 4115/2013, A' 24], nu este exclus, după cum reiese din dispozițiile articolului 14 alineatul 2 litera ie), referitor la stabilirea condițiilor pentru prestarea de servicii de consiliere și de formare profesională de către persoane fizice și juridice din țară, să existe piețe pe care operează întreprinderi comerciale care se află în raporturi de concurență cu reclamantul și că (ii) resursele reclamantului includ, potrivit articolului 23 alineatul 1 litera d) din legea menționată anterior, veniturile obținute din desfășurarea activităților și din prestarea serviciilor care fie îi sunt încredințate de minister, fie sunt efectuate pe seama unor terți, cum ar fi autorități publice, organisme naționale și internaționale, persoane juridice de drept public sau privat și persoane particulare, iar (iii) pentru celelalte servicii este prevăzută, potrivit dispozițiilor articolului 20 din Legea nr. 4115/2013, plata unor taxe cu caracter de remunerație?
 - c) Răspunsul la întrebarea precedentă este influențat de faptul că, în ceea ce privește majoritatea activităților (articolul 14 alineatul 2 din Legea nr. 4115/2013) ale persoanei juridice de drept privat, se poate prezuma că unele dintre acestea sunt desfășurate numai pe piață și, în cazul unui răspuns afirmativ, este suficient ca legiuitorul să fi prevăzut [articolul 14 alineatul 2 litera ib) și articolul 23 alineatul 1 litera d) din Legea nr. 4115/2013] că reclamantul își desfășoară activitatea, cel puțin în parte, în calitate de operator pe piață sau este necesar să se demonstreze că acesta desfășoară efectiv activități specifice pe piață?
- 2) a) Care este sensul care trebuie dat, potrivit articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2002/14/CE, termenilor „situația”, „structura” și „evoluția probabilă a ocupării forței de muncă” în cadrul întreprinderii, ipoteze în legătură cu care există obligația de informare și de consultare a lucrătorilor?
 - b) În sfera noțiunilor menționate intră eliberarea angajaților din funcții de răspundere, după adoptarea regulamentului intern al persoanei juridice, în speță al EOPPEP, fără ca posturile respective să fi fost eliminate din organigramă, posturi care fuseseră încredințate cu titlu provizoriu persoanelor în cauză, ulterior fuziunii prin absorbție cu organismul în discuție a unor persoane juridice de drept privat, și anume EKEPIS și EKEP, astfel încât se poate considera că s-a născut o obligație de informare și de consultare a lucrătorilor înainte de eliberarea lor din funcție?
 - c) Răspunsul la întrebarea precedentă este influențat: (i) de faptul că eliberarea lucrătorului din postul de răspundere a avut loc în considerarea bunei funcționări a persoanei juridice și a necesităților serviciului, pentru ca aceasta din urmă să poată realiza scopurile pentru care a fost înființată, sau de faptul că eliberarea lucrătorului din funcție nu este motivată de neîndeplinirea obligațiilor de serviciu care îi revin în calitate de șef de divizie provizoriu, (ii) de faptul că

angajații care au fost eliberați din posturile de răspundere au continuat să facă parte din schema de personal a persoanei juridice sau (iii) de faptul că, prin aceeași decizie a organului său competent privind eliberarea angajaților din posturile de răspundere, au fost încredințate altor persoane funcții de răspundere provizorii?

(¹) Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (JO 2002, L 80, p. 29).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský soud v Brně (Republica Cehă) la 20 iunie 2022 –
CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

(Cauza C-406/22)

(2022/C 359/44)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Krajský soud v Brně

Părțile din procedura principală

Reclamant: CV

Pârât: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Întrebările preliminare

- 1) Criteriul de desemnare ca țară de origine sigură în sensul articolului 37 alineatul (1) din Directiva 2013/32/UE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale 2013/32/EU prevăzut în anexa I litera b) la aceasta – faptul că țara în cauză asigură protecția împotriva persecuției sau a relelor tratamente prin respectarea drepturilor și a libertăților prevăzute de Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special drepturile de la care nicio derogare nu este permisă în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din convenția menționată anterior – trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care o țară derogă de la obligațiile care îi revin în temeiul convenției pe durata stării de pericol public în sensul articolului 15 din convenție, aceasta nu mai îndeplinește criteriul relevant pentru a fi considerată țară de origine sigură?
- 2) Articolele 36 și 37 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale trebuie interpretate în sensul că împiedică un stat membru să desemneze o țară terță ca fiind o țară de origine sigură doar parțial, cu anumite excepții teritoriale, în cazul în care nu se aplică prezumția că o astfel de parte a țării este sigură pentru solicitant, iar în cazul în care un stat membru desemnează o țară ca fiind sigură cu astfel de excluderi teritoriale, atunci țara în întregime nu poate fi considerată o țară de origine sigură în sensul acestei directive?
- 3) În cazul în care răspunsul la oricare dintre cele două întrebări menționate mai sus este afirmativ, articolul 46 alineatul (2) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că instanța care se pronunță asupra unei căi de atac împotriva unei decizii prin care se constată că o cerere este vădit nefondată în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din această directivă, emisă în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 31 alineatul (8) litera b) [din directivă], ar trebui să ia în considerare din oficiu (*ex officio*), chiar și în absența vreunei obiecții din partea solicitantului, de faptul că desemnarea unei țări ca fiind sigură este contrară dreptului Uniunii pentru motivele expuse?

(¹) JO 2013, L 180, p. 60.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Apelativen sad Sofia (Bulgaria) la 21 iunie 2022 –
UA/EUROBANK BULGARIA**

(Cauza C-409/22)

(2022/C 359/45)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Apelativen sad Sofia (Curtea de Apel Sofia, Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamant: UA

Pârât: EUROBANK BULGARIA AD

Întrebările preliminare

- 1) Procura prin care persoana împuternicită realizează, printr-un ordin de plată, un act de dispoziție privind patrimoniul în numele plătitorului constituie un instrument de plată în sensul articolului 4 punctul 23 din [Directiva 2007/64/CE] ⁽¹⁾?
- 2) Apostila pe care autoritatea străină competentă a aplicat-o, în temeiul Convenției de la Haga din 1961 privind suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, face parte din procedura de autentificare atât pentru instrumentul de plată, cât și pentru operațiunea de plată în sensul articolului 4 punctul 19 coroborat cu articolul 59 alineatul (1) din directivă?
- 3) În cazul în care instrumentul de plată (inclusiv cel care autorizează o terță persoană să efectueze acte de dispoziție în numele plătitorului) îndeplinește cerințele de formă (extrinseci), instanța națională poate considera că operațiunea de plată este autorizată, cu alte cuvinte, că plătitorul a consimțit la executarea operațiunii?

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO 2007, L 319, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 21 iunie 2022 –
Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.**

(Cauza C-411/22)

(2022/C 359/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Autoritatea intimată în fața Verwaltungsgericht: Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark

Întrebările preliminare

- 1) O compensație datorată lucrătorilor pe durata izolării lor în calitate de persoane bolnave, suspecte de a fi bolnave sau infectate cu COVID-19 pentru dezavantajele financiare cauzate de împiedicarea exercitării activității lor și pe care angajatorul trebuie să o plătească inițial lucrătorilor, dreptul la compensație din partea statului federal transferându-se angajatorului de la data plății, constituie o prestație de boală în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ⁽¹⁾?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

- 2) Articolul 45 TFUE și articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale potrivit căreia acordarea unei compensații lucrătorilor pentru pierderea de venituri ca urmare a unei izolări dispuse de autoritățile sanitare din cauza unui rezultat pozitiv la testul pentru COVID-19 (această compensație trebuind să fie plătită inițial de către angajator lucrătorilor, iar ulterior, dreptul la compensație din partea statului federal transferându-se angajatorului) depinde de aspectul ca izolarea să fie dispusă de o autoritate națională în temeiul dispozițiilor naționale în materie de epidemiologie, astfel încât o asemenea compensație nu este acordată lucrătorilor care, în calitate de lucrători frontalieri, își au reședința într-un alt stat membru și a căror izolare („carantină”) este dispusă de autoritățile sanitare din statul lor de reședință?

⁽¹⁾ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

⁽²⁾ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p.1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 21 iunie 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira/NT

(Cauza C-412/22)

(2022/C 359/47)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Intimat: NT

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/278 ⁽¹⁾ al Comisiei din 26 februarie 2016 poate fi interpretat în sensul că abrogarea taxelor antidumping, pe lângă faptul că produce efecte pentru viitor începând de la 28 februarie 2016, afectează și importurile de elemente de fixare supuse acestor taxe intervenite până la 27 februarie 2016, dar pentru care impunerea (de taxe antidumping și alte taxe) a avut loc la o dată ulterioară celei de 28 februarie 2016 (recuperare *a posteriori*)?
- 2) Răspunsul la prima întrebare este diferit în cazul în care se ține seama de faptul că recuperarea *a posteriori* are la origine un certificat extras, în temeiul unei decizii din 21 aprilie 2017, din dosarul unei anchete penale inițiate pe baza elementelor de probă furnizate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), în cadrul dosarului anchetei OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01, în care s-a concluzionat că marfa exportată către Comunitatea Europeană în containerele [...] și [...] la 3 aprilie 2010 și în containerele [...] și [...] la 24 aprilie 2010 era de origine nepreferențială chineză?

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/278 al Comisiei din 26 februarie 2016 de abrogare a taxei antidumping definitive impuse asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia (JO 2016, L 52, p. 24).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 21 iunie 2022 – DocLX
Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation**

(Cauza C-414/22)

(2022/C 359/48)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă (intimată în procedura de apel): DocLX Travel Events GmbH

Intimată în recurs (apelantă în procedura de apel): Verein für Konsumenteninformation

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate trebuie interpretat în sensul că, indiferent de momentul declarării rezilierii, călătorul are în orice caz dreptul la reziliere gratuită atunci când circumstanțele inevitabile și extraordinare care afectează în mod semnificativ executarea pachetului s-au produs, în mod efectiv, la începerea (programată) a călătoriei?
- 2) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate trebuie interpretat în sensul că un călător are deja dreptul la reziliere gratuită atunci când, la momentul declarării rezilierii, era de așteptat producerea unor circumstanțe inevitabile și extraordinare?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) la
20 iunie 2022 – JD/Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales
pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge**

(Cauza C-415/22)

(2022/C 359/49)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: JD

Pârâți: Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Întrebare preliminară

Principiul de drept al Uniunii întemeiat pe unicitatea sistemului de securitate socială aplicabil lucrătorilor, salariați sau care desfășoară activități independente, activi sau pensionați, împiedică sau nu un stat membru de reședință să impună, precum în speță, supunerea unui funcționar pensionat al Comisiei Europene, care desfășoară o activitate independentă, la sistemul său de securitate socială și la plata unor contribuții sociale de pură „solidaritate”, în condițiile în care acest funcționar pensionar este supus sistemului obligatoriu de securitate socială al Uniunii și nu beneficiază în niciun mod, nici în materie de prestații contributive, nici în materie de prestații necontributive, de sistemul național la care este afiliat în mod forțat?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) la
21 iunie 2022 – SA Cezam/État belge**

(Cauza C-418/22)

(2022/C 359/50)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance du Luxembourg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SA Cezam

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 62 [punctul (2)] și articolele 63, 167, 206, 250 și 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, precum și principiul proporționalității, astfel cum a fost interpretat, printre altele, în Hotărârea Curții din 8 mai 2019, EN.SA (C-712/17), coroborat cu principiul neutralității, se opun unei reglementări naționale precum articolul 70 [alineatul 1] din Codul privind TVA-ul, articolul 1 și rubrica V din tabelul G anexat la arrêté royal n° 41 fixant le montant des amendes fiscales proportionnelles en matière de taxe sur la valeur ajoutée (Decretul regal nr. 41 de stabilire a cuantumului amenzilor fiscale proporționale în materia taxei pe valoarea adăugată), în temeiul căreia, în cazul unor inexactități constatate cu ocazia verificării contabilității în ceea ce privește conținutul acesteia, pentru a sancționa operațiuni impozabile care nu au fost înregistrate, în totalitate sau parțial, și într-un cuantum care depășește 1 250 de euro, încălcarea se sancționează cu o amendă forfetară redusă de 20 % din taxa datorată, fără ca taxa plătită în amonte, care nu a fost dedusă ca urmare a nedeclarării, să poată fi dedusă în scopul calculării amenzii și în condițiile în care, în temeiul [articolului 1 al doilea paragraf] din Decretul regal nr. 41, scala de reducere prevăzută în tabelele A-J din anexa la acest decret este aplicabilă numai dacă încălcările sancționate au fost săvârșite fără intenția de a se sustrage sau de a permite sustragerea de la plata taxei?
- 2) Împrejurarea că persoana impozabilă a achitat în mod voluntar sau nu cuantumul taxei exigibile în urma controlului efectuat pentru a regulariza insuficiența de plată a taxei și, prin urmare, pentru a atinge obiectivul de a asigura colectarea corectă a taxei influențează răspunsul la întrebare?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Recurs introdus la 27 iunie 2022 de Comitetul Economic și Social European împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2022 în cauza T-750/20, Correia/CESE**

(Cauza C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Comitetul Economic și Social European (CESE) (reprezentanți: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec, agenți, și B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Paula Correia

Concluziile recurentului

- anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2022 în măsura în care declară admisibilă cererea de reconstituire a carierei și respingerea concluziilor reclamantei în primă instanță;

— obligarea celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, CESE invocă o nerespectare a noțiunii de termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de reconstituire a carierei, precum și a jurisprudenței referitoare la elementele care trebuie luate în considerare pentru a stabili dacă termenul este rezonabil.

Primul motiv este întemeiat pe o calificare juridică eronată. Tribunalul ar fi denaturat o parte din conținutul memoriilor în apărare și în duplică și ar fi efectuat o calificare incompletă a faptelor, precum și o calificare juridică incompletă.

Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 iunie 2022 – Scuola europea di Varese/PD și LC, în calitate de persoane care exercită răspunderea părintească față de minorul NG

(Cauza C-431/22)

(2022/C 359/52)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Petentă: Scuola europea di Varese

Intimați: PD și LC, în calitate de persoane care exercită răspunderea părintească față de minorul NG

Întrebarea preliminară

Articolul 27 alineatul (2) primul paragraf prima teză din Convenția privind definirea statutului școlilor europene, încheiată la Luxemburg la 21 iunie 1994, trebuie interpretat în sensul conform căruia Camera de recurs menționată la acest articol are competență exclusivă pentru a se pronunța în primă și în ultimă instanță, după epuizarea căii administrative prevăzute de Regulamentul general, cu privire la litigiile referitoare la decizia de repetare a anului școlar adoptată de consiliul clasei în privința unui elev din ciclul secundar?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā rajona tiesa (Letonia) la 30 iunie 2022 – AS „Latvijas valsts meži”/Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, piedaloties: Valsts meža dienests

(Cauza C-434/22)

(2022/C 359/53)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā rajona tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamană: AS Latvijas valsts meži

Pârâți: Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs

Intervenient: Valsts meža dienests

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de „proiect”, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽¹⁾, include și activitățile desfășurate într-o zonă forestieră pentru a asigura întreținerea instalațiilor de infrastructură forestieră de protecție împotriva incendiilor din zona respectivă, în conformitate cu cerințele în materie de protecție împotriva incendiilor prevăzute de legislația aplicabilă?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară, trebuie să se considere că activitățile desfășurate într-o zonă forestieră pentru a asigura întreținerea instalațiilor de infrastructură forestieră de protecție împotriva incendiilor în zona respectivă, în conformitate cu cerințele în materie de protecție împotriva incendiilor prevăzute de legislația aplicabilă, constituie, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽²⁾, un proiect care are o legătură directă cu sau este necesar pentru gestionarea sitului, astfel încât nu este necesar să se efectueze procedura de evaluare a ariilor speciale de conservare de importanță europeană (Natura 2000) în legătură cu aceste activități?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare preliminară, din articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică rezultă obligația de a efectua de asemenea o evaluare a planurilor și a proiectelor (activităților) care, fără să aibă o legătură directă cu gestionarea ariei speciale de conservare sau fără să fie necesare pentru gestionarea acesteia, ar putea afecta în mod semnificativ ariile de conservare de importanță europeană (Natura 2000) și care, cu toate acestea, sunt realizate în conformitate cu legislația națională pentru a asigura respectarea cerințelor privind protecția împotriva incendiilor forestiere și combaterea acestora?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare preliminară, activitatea respectivă poate fi continuată și finalizată înainte de efectuarea procedurii de evaluare ex post a ariilor speciale de conservare de importanță europeană (Natura 2000)?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare preliminară, autoritățile competente sunt obligate, pentru a evita eventualele efecte semnificative, să solicite repararea prejudiciului și să adopte măsuri în cazul în care, în cursul procedurii de evaluare a ariilor speciale de conservare de importanță europeană (Natura 2000), nu a fost evaluată importanța efectelor?

⁽¹⁾ JO 2012, L 26, p. 1.

⁽²⁾ JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 1 iulie 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)/Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(Cauza C-436/22)

(2022/C 359/54)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Pârâtă: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Întrebările preliminare

Întrucât scopul oricărei măsuri adoptate de un stat membru în temeiul directivei, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din directivă, trebuie să fie menținerea sau readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică de importanță comunitară, cum este lupul (*lupus canis*)

- 1) Prevederile articolelor 2 alineatul (2), 4, 11, 12, 14, 16 și 17 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽¹⁾ se opun declarării lupului ca fiind o specie de interes cinegetic și care poate fi vânată, în temeiul unei Legi regionale autonome (Legea nr. 4/1996 din 12 iulie 1996 privind vânătoria în Castilia și León și, ulterior, Legea nr. 4/ 2021 din 1 iulie 2021 privind vânătoria și gestionarea durabilă a resurselor cinegetice în Castilia și León) și, în consecință, autorizării exploatării regionale a lupilor pe fondurile cinegetice în sezoanele 2019/2020, 2020/2021 și 2021/2022, în cazul în care stadiul lor de conservare este necorespunzător și inadecvat, potrivit raportului pentru perioada de șase ani 2013-2018, transmis Comisiei Europene de Spania în 2019 și prin urmare, statul (statul membru, articolul 4 din Directiva habitate) a inclus toate populațiile spaniole de lupi pe Lista speciilor de animale sălbatice aflate sub regim special de protecție și în Catalogul spaniol al speciilor pe cale de dispariție, acordând o protecție strictă și populațiilor situate la nord de Duero?
- 2) Este compatibil cu acest scop faptul că lupului i se acordă o protecție diferită în funcție de faptul că se află la nord sau la sud de râul Duero, având în vedere (i) că în prezent, această distincție este considerată inadecvată din punct de vedere științific, (ii) că stadiul său de conservare în cele trei regiuni pe care le ocupă în Spania, alpină, atlantică și mediteraneeană, în perioada 2013-2018, este evaluat ca fiind necorespunzător (iii) că este vorba despre o specie cu protecție strictă în aproape toate statele membre și, în special, în Portugalia, cu care o regiune este comună, și (iv) jurisprudența CJUE cu privire la aria de extindere naturală și la întinderea teritorială care trebuie luate în considerare la evaluarea stării de conservare a acestuia, includerea lupului în anexele II și IV fiind mai conformă cu această directivă și fără a omite dispozițiile articolului 2 alineatul (3) din aceasta, fără a face distincție între zona de la nord și de la sud de Duero, astfel încât capturarea și uciderea acestuia să fie posibilă numai atunci când nu există nicio altă soluție satisfăcătoare în condițiile și cu respectarea cerințelor stabilite la articolul 16?

În cazul în care distincția se dovedește a fi justificată,

- 3) Noțiunea de „exploatare” de la articolul 14 din directivă include exploatarea fondului cinegetic, cu alte cuvinte vânătoria, având în vedere importanța deosebită a acestei specii (este o prioritate, în celelalte zone teritoriale), având în vedere că până în prezent vânătoria acesteia a fost permisă, iar situația sa în perioada 2013-2018 a fost considerată necorespunzătoare?
- 4) Articolul 14 din directivă se opune declarării, prin lege, a lupului la nord de Duero, ca specie de interes cinegetic și care poate fi vânată (articolul 7 și anexa I la Legea 4/1996 din 12 iulie 1996 privind vânătoria în Castilia și León, precum și articolul 6 și anexa I la Legea nr. 4/ 2021 din 1 iulie 2021 privind vânătoria și gestionarea durabilă a resurselor cinegetice din Castilia și León), precum și aprobării unui plan regional de exploatare a lupilor în fondurile cinegetice situate la nord de râul Duero pentru sezoanele 2019/2020, 2020/2021 și 2021/2022, fără să existe date care să permită să se aprecieze dacă au fost respectate programele de control prevăzute la articolul 11 din directivă, fără un recensământ din perioada 2012-2013 și în lipsa unor informații suficiente, obiective, științifice și actuale privind situația lupului conținute în dosarul utilizat pentru elaborarea planului regional de exploatare, atunci când, în perioada 2013-2018, în cele trei regiuni ocupate de lup în Spania, alpină, atlantică și mediteraneeană, stadiul de conservare a acestuia este evaluat ca fiind necorespunzător?
- 5) În conformitate cu prevederile articolelor 4, 11 și 17 din Directiva habitate, rapoartele care trebuie luate în considerare pentru a determina stadiul de conservare a lupului (nivelurile actuale și efective ale populației; distribuția geografică actuală, rata de reproducere etc.) sunt cele elaborate de statul membru o dată la șase ani sau, dacă este necesar, într-o perioadă mai scurtă, prin intermediul unui comitet științific precum cel stabilit prin Decretul regal nr. 139/2011, ținând seama de faptul că populațiile lor se află pe teritoriul unor comunități autonome diferite și de necesitatea de a evalua „la o scară mai mare” măsurile aplicabile unei populații locale, în conformitate cu Hotărârea CJUE din 10 octombrie 2019 pronunțată în cauza C-674/17 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială 15/vol.02, p.109.

⁽²⁾ EU:C:2019:851

Recurs introdus la 6 iulie 2022 de Republica Slovenia împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2022 în cauza T-392/20, Petra Flašker/Comisia Europeană

(Cauza C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Recurentă: Republica Slovenia (reprezentant: B. Jovin Hrastnik, agent)

Celelalte părți din procedură: Petra Flašker, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea în întregime a hotărârii Tribunalului;
- respingerea acțiunii formulate în primă instanță și
- obligarea reclamantei din primă instanță la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

În cazul în care Curtea constată că această cauză nu este în stare de judecată, recurenta solicită Curții:

- anularea în întregime a hotărârii Tribunalului și
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat în mod eronat articolul 108 alineatele (2) și (3) TFUE și articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2015/1589 ⁽¹⁾, a definit greșit întinderea obligațiilor care revin Comisiei în faza de examinare preliminară a măsurii notificate și a apreciat greșit existența unor dificultăți serioase cu care ar fi trebuit să se confrunte Comisia în analiza măsurilor în discuție, și anume activele acordate în administrare pe care le-au obținut farmaciile publice Lekarna Ljubljana p.o. și Lekarna Ljubljana după anul 1979.
2. Tribunalul ar fi aplicat greșit dreptul, calificând în mod eronat din punct de vedere juridic situația de fapt și concluzionând în mod greșit că, în ceea ce privește activele care au fost acordate Lekarna Ljubljana p.o. în administrare în 1979 și care au fost transferate către Lekarna Ljubljana în 1997, Comisia se confrunta cu dificultăți serioase, motiv pentru care ea ar fi trebuit să angajeze în această cauză procedura de examinare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE.
3. Tribunalul ar fi aplicat dreptul în mod eronat, hotărârea sa fiind motivată insuficient.
4. Tribunalul ar fi încălcat procedura, ținând seama, pe de o parte, de afirmațiile generice făcute de reclamantă în acțiunea sa, dar, pe de altă parte, neținând seama de cele indicate de Comisie în memoriul în apărare. Procedând astfel, dreptul Comisiei la o cale de atac efectivă și la o instanță imparțială a fost încălcat, aducând atingere în același timp intereselor recurente.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Recurs introdus la 6 iulie 2022 de Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 1 iunie 2022 în cauza T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/SRB

(Cauza C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (reprezentanți: R. Pelayo Jiménez și A. Muñoz Aranguren, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comitetul unic de rezoluție (SRB), Regatul Spaniei, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Banco Santander, SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 1 iunie 2022, precum și a Deciziei SRB/EES/2017/08 a sesiunii executive a Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 7 iunie 2017 privind adoptarea unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español, SA.;
- în subsidiar, în cazul în care ar aprecia că stadiul procedurii nu permite pronunțarea Curții pe fondul cauzei, anularea hotărârii atacate, trimiterea cauzei Tribunalului pentru pronunțarea unei noi hotărâri de către acesta, conformă cu decizia Curții;
- în orice caz, obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs, precum și la plata cheltuielilor aferente acțiunii în anulare din fața Tribunalului, Banco Santander suportând propriile cheltuieli de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv, întemeiat pe încălcarea în hotărârea atacată a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă (art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), precum și a articolului 21 din Statutul Curții de Justiție și a articolului 76 litera (d) și a articolului 103 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, precum și a jurisprudenței CEDO privind dreptul la un proces echitabil (utilizarea probelor pertinente și accesul la instanțe).

Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea în hotărârea Tribunalului a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă (art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), precum și a articolului 21 din Statutul Curții de Justiție și a articolului 103 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, precum și a principiului precauției aplicat în privința mecanismului unic de rezoluție.

Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare comisă în cadrul deciziei SRB, neremediată prin hotărârea atacată, precum și de încălcarea principiului egalității armelor (art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene).

Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea în hotărârea atacată a articolelor 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și pe o interpretare nelegală a articolului 20 alineatul (16) din Regulamentul 806/2014 (¹).

Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, întrucât în hotărârea atacată s-a negat faptul că existența unor mijloace de acțiune timpurie care ar fi evitat insolabilitatea Banco Popular, ar presupune nulitatea deciziei de rezoluție.

Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de drept întrucât nu a declarat confirmată existența unui aport urgent de lichidități, suficient pentru a face față crizei de lichidități a Banco Popular, aprobat de Banco de España și de BCE. Încălcarea articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul MUR.

Al șaptelea motiv, întemeiat pe articolul 20 alineatul (1) și pe articolul 20 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014, întrucât în Hotărârea Tribunalului s-a susținut că Deloitte avea calitatea de „expert independent”.

Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 24 din Regulamentul nr. 806/2014 și a articolului 39 alineatul (2) literele (b), (d) și (f) din Directiva 2014/59 (?) în hotărârea atacată, întrucât nu s-a respectat obligația de stabilire la maxim a prețului de vânzare în procedura de rezoluție și nu s-a respectat principiul egalității și al transparenței între ofertanții interesați.

- (¹) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).
- (²) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Ravensburg (Germania) la 8 iulie 2022 – VX și AT/Gemeinde Ummendorf

(Cauza C-456/22)

(2022/C 359/57)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Ravensburg

Părțile din procedura principală

Reclamanți: VX, AT

Pârâtă: Gemeinde Ummendorf

Întrebarea preliminară

Noțiunea de prejudiciu moral care figurează la articolul 82 alineatul (1) din RGPD [Regulamentul (UE) 2016/679 (¹) (Regulamentul general privind protecția datelor)] trebuie interpretată în sensul că ipoteza unui prejudiciu moral necesită un dezavantaj semnificativ și o atingere obiectivă și concretă a unor interese personale sau este suficientă, în acest scop, simpla pierdere pe termen scurt a capacității persoanei vizate de a dispune în mod suveran de datele sale, ca urmare a publicării datelor cu caracter personal pe internet, pentru o perioadă de câteva zile, care a rămas fără consecințe semnificative sau negative pentru persoana vizată?

- (¹) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 iulie 2022 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-459/22)

(2022/C 359/58)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: W. Roels, agent)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- Constatarea faptului că prin aprobarea și menținerea în vigoare a cerințelor pentru transferul capitalului de pensii, așa cum se prevede în articolul 19a alineatul 1 litera d și în articolul 19b alineatele 1 și 2 din Wet op de Loonbelasting [Legea privind impozitul pe salarii] din 1964, în articolul 40c din Uitvoeringsbesluit Loonbelasting [Decretul de aplicare a Legii privind colectarea impozitelor], în articolul 10d alineatul 3 din Uitvoeringsbesluit Loonbelasting [Decretul de aplicare a Legii privind impozitul pe salarii] din 1965, precum și în anexa IV la Decizia DGB2012/7010M privind aspectele internaționale ale pensiilor, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 45, 56 și 63 TFUE;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, dispoziția legală neerlandeză privind cerințele pentru transferul capitalului de pensie acumulat în așa-numitul „pilon II”, acumularea drepturilor de pensie complementară prin intermediul angajatorului, este incompatibilă cu libera circulație a lucrătorilor, a serviciilor și a capitalului. Deși aceste cerințe sunt aplicabile atât transferurilor naționale, cât și celor către străinătate, ele sunt îndeplinite mai ușor de prestatorii de servicii de pensie naționali decât de prestatorii de servicii de pensie străini care urmăresc să ofere în propriul stat membru gazdă servicii de furnizare de pensii către lucrătorii activi din acest stat, care au acumulat anterior drepturi de pensie în Țările de Jos. În cazul neîndeplinirii cerințelor prevăzute de legislație, capitalurile de pensie acumulate în Țările de Jos sunt incluse în baza de impozitare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 11 iulie 2022 – BM/LO

(Cauza C-462/22)

(2022/C 359/59)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshofs

Părțile din procedura principală

Recurrent-reclamant: BM

Intimată-pârâtă: LO

Întrebările preliminare

Termenul de așteptare de un an sau de șase luni prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (a) a cincea și a șasea liniuță din Regulamentul (CE) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ începe să curgă pentru reclamant odată cu stabilirea reședinței sale obișnuite în statul membru al instanței sesizate sau este suficient ca, la începerea termenului de așteptare relevant, să existe mai întâi o simplă ședere a reclamantului în statul instanței judecătorești sesizate, iar ulterior șederea sa să devină, în perioada anterioară introducerii cererii, o reședință obișnuită?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

Recurs introdus la 26 iulie 2022 de Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 11 mai 2022 în cauza T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Banca Centrală Europeană (BCE)

(Cauza C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (reprezentanți: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci, avocați)

Celelalte părți din procedură: Banca Centrală Europeană, Comisia Europeană, Silvio Berlusconi

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- 1) anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 11 mai 2022;
- 2) în consecință, anularea deciziei BCE din 25 octombrie 2016;
- 3) în subsidiar, în ipoteza în care Curtea reține că litigiul nu se află în stare de judecată în fața sa, anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 11 mai 2022 și trimiterea cauzei spre rejudecare în fața unei alte camere a Tribunalului;
- 4) obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în primă instanță;
- 5) dacă este necesar, luarea măsurilor de cercetare adecvate și de organizare a procedurii pentru examinarea procesului-verbal al ședinței din 16 septembrie 2021 și a înregistrării sonore a ședinței.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv. Eroare de drept în aprecierea efectelor controlului exercitat de recurenți asupra Banca Mediolanum – Eroare vădită de apreciere și denaturare a faptelor în ceea ce privește achiziționarea participației calificate – Substituire nelegală a motivării deciziei atacate – Încălcarea principiului contradictorialității – Eroare de drept în calificarea juridică a tipului de „achiziționare” a unei participații calificate în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul național – Neaplicarea dreptului național – Încălcarea principiului cooperării loiale – Caracterul contradictoriu al motivației – Exces de putere

Motivul este alcătuit din șase părți, care privesc următoarele chestiuni:

- A) aprecierea controlului comun asupra Banca Mediolanum exercitat, „anterior fuziunii în discuție”, de către recurenți prin intermediul unui acord al acționarilor încheiat cu Fin. Prog. Italia: apreciere eronată a consecințelor;
- B) calitatea domnului Silvio Berlusconi de deținător al unei participații calificate la Banca Mediolanum: reconstrucție eronată a secvenței „decizia Băncii Italiei din 7 octombrie 2014” – „fuziune” – „Hotărârea Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) din 3 martie 2016”; reprezentare falsă a faptelor și eroare de drept flagrantă;
- C) substituirea de către Tribunal a motivării autorului actului atacat cu propria motivare: încălcarea articolelor 263 și 264 TFUE;
- D) noua noțiune europeană de achiziționare a unei participații calificate: neaplicarea dreptului național;
- E) crearea de către Tribunal a unei categorii neprevăzute de normele de drept al Uniunii;

F) distincția dintre participație calificată indirectă și participație calificată directă: încălcarea articolului 22 din CRD IV și a articolului 22 TUB.

Al doilea motiv. Erori de drept cu privire la reținerea legalității Directivei 2013/36/UE ⁽¹⁾ – Încălcarea principiului general al neretroactivității actelor și a principiului general al certitudinii juridice – Caracter vădit contradictoriu al motivării

Al treilea motiv. Erori de drept – Încălcarea principiului autorității de lucru judecat și a principiului general al certitudinii juridice – Încălcarea dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă (trimitere la al nouălea motiv) – Lipsa motivării

Al patrulea motiv. Erori de drept în aplicarea normei interne de transpunere a Directivei 2013/36/UE – Încălcarea principiului certitudinii juridice – Neluarea în considerare a unui fapt decisiv survenit în cursul judecății (reabilitare) care determină în mod automat redobândirea statutului de bună reputație în sensul normei interne de transpunere

Motivul este alcătuit din patru părți, care privesc următoarele chestiuni:

A) netranspunerea în ordinea juridică internă a articolului 23 alineatul 1 din CRD IV și, în orice caz, nelegalitatea Decretului ministerial nr. 144/1998;

B) nepublicarea listei (documentelor care trebuie prezentate în scopuri de autorizare) prevăzute la articolul 23 alineatul 4 din CRD IV;

C) inopozabilitatea liniilor directoare din 2008;

D) decizia de reabilitare obținută de domnul Silvio Berlusconi: neluarea în considerare a unui fapt decisiv survenit în cursul judecății care determină în mod automat redobândirea statutului privind buna reputație în sensul normei interne de transpunere.

Al cincilea motiv. Eroare de drept în interpretarea articolului 23 din Directiva 2013/36/UE în raport cu relevanța cerinței posibilei influențe a potențialului achizitor în cazul pierderii statutului privind buna reputație stabilit de norma internă

Al șaselea motiv. Erori de drept privind relevanța principiului proporționalității în aplicarea Directivei 2013/36/UE în legătură cu pretinsa stabilire automată care rezultă din norma internă de transpunere – Interzicerea stabilirii automate – Nemotivare sau motivare insuficientă

Al șaptelea motiv. Erori de drept în interpretarea și aplicarea articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 ⁽²⁾ și a articolului 32 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 ⁽³⁾ – Încălcarea dreptului intern aplicabil care este relevant – Încălcarea articolelor 41 și 47 din cartă – Caracter vădit illogic și contradictoriu al motivării

Al optulea motiv. Nelegalitatea termenului scurt (3 zile) prevăzut la articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 pentru prezentarea observațiilor – Încălcarea articolului 41 din cartă și a principiilor juridice generale corespondente care derivă din tradițiile constituționale comune ale statelor membre – Caracter contradictoriu și vădit illogic al motivării – Nerespectarea criteriilor privind caracterul rezonabil și proporțional al termenului și neexercitarea jurisdicției de către Tribunal în această privință

Al nouălea motiv. Erori de drept în aplicarea articolului 84 din Regulamentul de procedură al Tribunalului în legătură cu motivele noi prezentate ca urmare a Hotărârii Curții de Justiție din 19 decembrie 2018 – Eroare vădită de apreciere în ceea ce privește existența unui „nou element de drept”, carență și caracter vădit illogic al motivării – Încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective și a articolului 47 din cartă – Nemotivare a neexaminării din oficiu a motivelor noi

Al zecelea motiv. Eroare vădită de apreciere în ceea ce privește admisibilitatea motivului acțiunii referitor la decizia de încheiere pozitivă a repartizării pentru probă la serviciile sociale – Caracter vădit illogic al motivării – Încălcarea dreptului intern – Încălcarea articolului 84 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective și a articolului 47 din cartă – Nemotivare a neexaminării din oficiu a motivului

Al unsprezecelea motiv. Încălcarea articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului în ceea ce privește inadmisibilitatea probelor noi – Eroare vădită de apreciere cu privire la relevanța, în scopurile deciziei, a Hotărârii Curții de Justiție din 19 decembrie 2018 și a hotărârii Secțiilor unite ale Corte di Cassazione (Curtea de Casație) nr. 10355/2021 – Neexaminarea unui document decisiv în scopul admisibilității motivelor noi – Încălcarea dreptului la apărare și în special a articolului 47 din cartă

- (¹) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338).
- (²) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).
- (³) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO 2014, L 141, p. 1).

Recurs introdus la 27 iulie 2022 de Silvio Berlusconi împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 11 mai 2022 în cauza T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Banca Centrală Europeană (BCE)

(Cauza C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Silvio Berlusconi (reprezentanți: A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene, avocați)

Celelalte părți din procedură: Banca Centrală Europeană, Comisia Europeană, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Concluziile recurentului

Recurrentul solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 11 mai 2022;
2. în consecință, anularea deciziei Băncii Centrale Europene din 25 octombrie 2016;
3. în subsidiar, în ipoteza în care Curtea reține că litigiul nu se află în stare de judecată în fața sa, anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 11 mai 2022 și trimiterea cauzei spre judecare în fața unei alte camere a Tribunalului;
4. obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în primă instanță;
5. ca măsură de cercetare,
 - (a) dispunerea preluării fasciculului de documente declarate inadmisibile de către Tribunal; și
 - (b) dacă este necesar, luarea măsurilor adecvate de organizare a procedurii pentru examinarea procesului-verbal al ședinței din 16 septembrie 2021 și a înregistrării audio a ședinței.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv. Eroare de drept în aprecierea efectelor controlului exercitat de recurenți asupra Banca Mediolanum – Eroare vădită de apreciere și denaturare a faptelor în ceea ce privește achiziționarea participației calificate – Substituire nelegală a motivării deciziei atacate – Încălcarea principiului contradictorialității – Eroare de drept în calificarea juridică a tipului de „achiziționare” a unei participații calificate în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul național – Neaplicarea dreptului național – Încălcarea principiului cooperării loiale – Caracterul contradictoriu al motivației – Exces de putere.

Motivul este alcătuit din șase părți, care privesc următoarele chestiuni:

- A) aprecierea controlului comun asupra Banca Mediolanum exercitat, „anterior fuziunii în discuție”, de Fininvest și de domnul Silvio Berlusconi prin intermediul unui acord al acționarilor încheiat cu Fin. Prog. Italia: apreciere eronată a consecințelor;
- B) calitatea domnului Silvio Berlusconi de deținător al unei participații calificate la Banca Mediolanum: reconstrucție eronată a secvenței „decizia Băncii Italiei din 7 octombrie 2014” – „fuziune” – „Hotărârea Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) din 3 martie 2016”; reprezentare falsă a faptelor și eroare de drept flagrantă;
- C) substituirea de către Tribunal a motivării autorului actului atacat cu propria motivare: încălcarea articolelor 263 și 264 TFUE;
- D) noua noțiune europeană de achiziționare a unei participații calificate: neaplicarea dreptului național;
- E) crearea de către Tribunal a unei categorii neprevăzute de normele de drept al Uniunii;
- F) distincția dintre participație calificată indirectă și participație calificată directă: încălcarea articolului 22 din Directiva 2013/36/UE și a articolului 22 TUB.

Al doilea motiv. Erori de drept cu privire la reținerea legalității Directivei 2013/36/UE ⁽¹⁾ – Încălcarea principiului general al neretroactivității actelor și a principiului general al certitudinii juridice – Caracter vădit contradictoriu al motivării

Al treilea motiv. Erori de drept – Încălcarea principiului autorității de lucru judecat și a principiului general al certitudinii juridice – Încălcarea dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă (trimitere la al nouălea motiv) – Lipsa motivării

Al patrulea motiv. Erori de drept în aplicarea normei interne de transpunere a Directivei 2013/36/UE – Încălcarea principiului certitudinii juridice – Neluarea în considerare a unui fapt decisiv survenit în cursul judecății (reabilitare) care determină în mod automat redobândirea statutului de bună reputație în sensul normei interne de transpunere

Motivul este alcătuit din patru părți, care privesc următoarele chestiuni:

- A) netranspunerea în ordinea juridică internă a articolului 23 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE și, în orice caz, nelegalitatea Decretului ministerial nr. 144/1998;
- B) nepublicarea listei (documentelor care trebuie prezentate în scopuri de autorizare) prevăzute la articolul 23 alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE;
- C) inopozabilitatea liniilor directe din 2008;
- D) decizia de reabilitare obținută de domnul Silvio Berlusconi: neluarea în considerare a unui fapt decisiv survenit în cursul judecății care determină în mod automat redobândirea statutului de bună reputație în sensul normei interne de transpunere.

Al cincilea motiv. Eroare de drept în interpretarea articolului 23 din Directiva 2013/36/UE în raport cu relevanța cerinței posibile influențe a potențialului achizitor în cazul pierderii statutului privind buna reputație stabilit de norma internă

Al șaselea motiv. Erori de drept privind relevanța principiului proporționalității în aplicarea Directivei 2013/36/UE în legătură cu pretinsa stabilire automată care rezultă din norma internă de transpunere – Interzicerea stabilirii automate – Nemotivare sau motivare insuficientă

Al șaptelea motiv. Erori de drept în interpretarea și aplicarea articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 ⁽¹⁾ și a articolului 32 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 ⁽²⁾ – Încălcarea dreptului intern aplicabil care este relevant – Încălcarea articolelor 41 și 47 din cartă – Caracter vădit illogic și contradictoriu al motivării

Al optulea motiv. Nelegalitatea termenului scurt (3 zile) prevăzut la articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 pentru prezentarea observațiilor – Încălcarea articolului 41 din cartă și a principiilor juridice generale corespondente care derivă din tradițiile constituționale comune ale statelor membre – Caracter contradictoriu și vădit illogic al motivării – Nerespectarea criteriilor privind caracterul rezonabil și proporțional al termenului și neexercitarea jurisdicției de către Tribunal în această privință

Al nouălea motiv. Erori de drept în aplicarea articolului 84 din Regulamentul de procedură al Tribunalului în legătură cu motivele noi prezentate ca urmare a Hotărârii Curții de Justiție din 19 decembrie 2018 – Eroare vădită de apreciere în ceea ce privește existența unui „nou element de drept”, carență și caracter vădit illogic al motivării – Încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective și a articolului 47 din cartă – Nemotivare a neexaminării din oficiu a motivelor noi

Al zecelea motiv. Eroare vădită de apreciere în ceea ce privește admisibilitatea motivului acțiunii referitor la decizia de încheiere pozitivă a repartizării pentru probă la serviciile sociale – Caracter vădit illogic al motivării – Încălcarea dreptului intern – Încălcarea articolului 84 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective și a articolului 47 din cartă – Nemotivare a neexaminării din oficiu a motivului

Al unsprezecelea motiv. Încălcarea articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului în ceea ce privește inadmisibilitatea probelor noi – Nemotivare sau motivare insuficientă cu privire la motivele justificative ale întârzierii – Eroare vădită de apreciere cu privire la relevanța, în scopurile deciziei, a documentelor privind acțiunile în fața Curții EDO, a Hotărârii Curții de Justiție din 19 decembrie 2018 și a hotărârii Secțiilor unite ale Corte di Cassazione (Curtea de Casație) nr. 10355/2021 – Neexaminarea unui document decisiv în scopul admisibilității motivelor noi – Încălcarea dreptului la apărare și în special a articolului 47 din cartă

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO 2014, L 141, p. 1).

Recurs introdus la 29 iulie 2022 de Tirrenia di navigazione SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 18 mai 2022 în cauza T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Tirrenia di navigazione SpA (reprezentanți: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 18 mai 2022, cauza T-593/20;
- declararea nulității Deciziei (UE) 2020/1412 a Comisiei din 2 martie 2020, prin raportare în mod limitativ la articolele 2, 3 și 4 și, cu titlu subsidiar, la articolele 6 și 7 prin care se prevede recuperarea pretinselor ajutoare, declarând recuperarea menționată imediată și efectivă;
- cu titlu subsidiar față de punctul 2, trimiterea cauzei spre rejudecare unei alte camere a Tribunalului;
- obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta contestă Hotărârea Tribunalului din cauza T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Comisia, prin care s-a respins cererea sa de anulare a Deciziei (UE) 2020/1412 din 2 martie 2020, în ceea ce privește articolele 2, 3 și 4 și, cu titlu subsidiar, în ceea ce privește articolele 6 și 7, prin care Comisia a constatat că anumite măsuri referitoare la recurență trebuiau considerate ajutoare de stat ilegale și incompatibile.

Prin intermediul primului motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolelor 107 alineatul (1) și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, precum și a Liniilor directoare pentru salvare și restructurare din 2004.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, iar motivarea hotărârii atacate este insuficientă în partea în care se afirmă că recurenta nu a garantat respectarea condițiilor prevăzute la punctul 25 litera (c) din Liniile directoare din 2004.

Recurenta, în schimb, susține că guvernul italian a) a informat corespunzător Comisia în legătură cu planul de privatizare a ramurii de activitate; b) a confirmat intenția de a rambursa ajutorul pentru salvare înainte de expirarea termenului de șase luni prin utilizarea veniturilor rezultate din privatizare; c) a publicat planul de lichidare pe propriul site. Prin urmare, guvernul italian a dat posibilitatea Comisiei de a avea cunoștință deplin de propriile planuri de a proceda la privatizare, în cadrul planului de lichidare, și apoi de a rambursa ajutorul pentru salvare.

Potrivit recurente, abordarea formalistă adoptată de Comisie și confirmată de Tribunal este contrară principiului bunei administrări consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, precum și principiului efectului util.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (2) TFUE prin raportare la exonerarea de la plata anumitor impozite.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, iar motivarea hotărârii atacate este insuficientă în partea în care, în legătură cu „impozitele indirecte”, acesta reține ca fiind întemeiată excepția de inadmisibilitate invocată de Comisie în memoriul în apărare.

În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind aplicabilitatea articolului 107 alineatul (1) TFUE în privința măsurii reproșate recurente și având ca obiect exonerarea de la plata anumitor impozite, iar aprecierile Tribunalului în această privință nu sunt motivate.

O astfel de exonerare de la plata impozitului pe profitul societăților este, în fapt, condiționată de survenirea unor evenimente viitoare și incerte, fapt care, până în prezent, a împiedicat consolidarea oricărui avantaj în favoarea recurente și care face complet eventuală, după cum se recunoaște în decizie, ipoteza ca un asemenea avantaj să se poate produce în viitor.

Recurenta reține în continuare că, pe lângă lipsa unui avantaj, lipsesc de asemenea alte elemente constitutive ale noțiunii de ajutor: incidența măsurii asupra schimburilor comerciale în cadrul Uniunii și prejudiciul adus concurenței.

Prin urmare, excepția menționată nu intră în sfera noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și nu este, așadar, un ajutor de stat.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiilor securității juridice și bunei administrări în raport cu durata procedurii, precum și a principiului încrederii legitime și a principiului proporționalității.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, iar motivarea hotărârii atacate este insuficientă în partea în care se afirmă că, în ansamblul său, procedura care a determinat adoptarea Deciziei (UE) 2020/1412 nu a avut o durată excesivă și că, prin urmare, nu au fost încălcate principiile securității juridice, bunei administrări și proporționalității. În legătură cu încălcarea principiului proporționalității, Tribunalul reține ca fondată excepția inadmisibilității invocată de Comisie în memoriul său în apărare și, în acest mod, săvârșește o eroare de drept.

Recurenta susține, în plus, că Decizia (UE) 2020/1412, în conformitate cu principiul încrederii legitime și în raport cu articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale, nu ar fi putut impune recuperarea măsurilor de ajutor contestate de la Tirrenia AS.

Pentru recurentă, Tribunalul, întrucât nu a reținut încălcarea de către Comisie a principiilor generale menționate anterior, precum și a Cartei drepturilor fundamentale, a săvârșit o eroare de drept.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv de recurs, recurenta critică omisiunea Tribunalului de a include un element de probă în dosarul de cercetare judecătorească.

Recurenta susține că nu a putut depune în dosarul cauzei, în sensul articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, Decizia Comisiei din 30 septembrie 2021 privind măsurile SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) pe care Italia și regiunea Sardinia le-au aplicat în favoarea *Saremar* (C(2021) 6990 final), pe care recurenta a obținut-o din partea Comisiei în urma unei cereri de acces la documente.

Pentru recurentă, ținând seama de relevanța deciziei *Saremar*, nedepunerea unui astfel de element de probă suplimentar la dosar a viciat hotărârea Tribunalului, fie ca urmare a faptului că s-au încălcat astfel Regulamentul de procedură al Tribunalului și obligația de motivare care se impune instituțiilor Uniunii, fie pentru că a implicat o încălcare evidentă a dreptului la apărare al recurente.

**Recurs introdus la 29 iulie 2022 de Tirrenia di navigazione SpA împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta) din 18 mai 2022 în cauza T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Comisia Europeană**

(Cauza C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Tirrenia di navigazione SpA (reprezentanți: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 18 mai 2022, cauza T-601/20;
2. declararea nulității Deciziei (UE) 2020/1411 a Comisiei din 2 martie 2020, prin raportare în mod limitativ la articolul 1 alineatul (3) coroborat cu articolul 2;
3. cu titlu subsidiar față de punctul 2, trimiterea cauzei spre judecare unei alte camere a Tribunalului;
4. obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta contestă Hotărârea Tribunalului din 18 mai 2022 în cauza T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Comisia, prin care s-a respins cererea sa de anulare a Deciziei (UE) 2020/1411 din 2 martie 2020, prin raportare în mod limitativ la articolul 1 alineatul (3) coroborat cu articolul 2, prin care Comisia a declarat că „[a]jutorul acordat societății Adriatica pentru perioada ianuarie 1992-iulie 1994 în ceea ce privește legătura Brindisi/Corfu/Igoumenitsa/Patras [...] este incompatibil cu piața internă” și a fost „pus în aplicare în mod ilegal, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE”.

Prin intermediul primului motiv de recurs, recurenta contestă o încălcare de ordin procedural în ceea ce privește termenul de prescripție pentru recuperarea dobânzilor pentru ajutoarele considerate ilegale și incompatibile.

Potrivit recurente, Tribunalul a săvârșit mai multe erori: (a) considerând că, în ceea ce privește dobânzile nerecuperate pentru perioada 1 ianuarie-26 martie 2007, termenul de prescripție se zece ani nu se împlinise; (b) afirmând că necontestarea acestei încălcări, care a determinat o încălcare vădită a principiului contradictorialității și, în consecință, a dreptului la apărare, nu putea fi invocată de recurentă drept critică, în măsura în care aceasta privea numai statul membru în cauză.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, recurenta contestă calificarea eronată a ajutorului drept ajutor nou și invocă nelegalitatea deciziei care declară ajutorul ca fiind nou și incompatibil cu piața internă, precum și încălcarea obligației de motivare și a principiului proporționalității.

Tribunalul nu a demonstrat în ce mod ar fi remediat Comisia, prin Decizia (UE) 2020/1411 din 2 martie 2020, nelegalitatea contestată, prin Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2009, cauzele reunite T-265/04, T-292/04 și T-504/04, în ceea ce privește decizia din 2004 (2005/163/CE).

Tribunalul a reținut în mod eronat că Comisia a remediat lipsa de motivare constatată în 2009 și a demonstrat prin Decizia (UE) 2020/1411 că subvențiile pentru OSP acordate Adriatica sunt ajutoare noi.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, iar motivarea hotărârii atacate este insuficientă în partea în care afirmă că Comisia a calificat în mod corect subvențiile pentru OSP acordate Adriatica în perioada ianuarie 1992-iulie 1994, în ceea ce privește legătura Brindisi/Corfu/Igoumenitsa/Patras, ca fiind incompatibile cu piața internă.

Recurenta consideră că Tribunalul ar fi trebuit să verifice neapărat dacă Comisia, în Decizia (UE) 2020/1411, (a) a definit concret situația de pe piață; (b) a comparat în mod corect obiectul măsurii de ajutor și obiectul înțelegerii; (c) a explicat corect în ce mod denaturarea concurenței cauzată de măsura de ajutor s-a amplificat prin asocierea acestei măsuri (altfel considerată compatibilă) și participarea la un cartel și, așadar, (d) a motivat raportul de la cauză la efect în ceea ce privește existența unor obstacole în calea schimburilor comerciale intracomunitare care au rezultat de aici.

În plus, recurenta consideră că concluziile la care ajunge Tribunalul sunt contrare principiului general al proporționalității.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiilor securității juridice și bunei administrări în raport cu durata procedurii, precum și a principiului încrederii legitime și a principiului proporționalității.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, iar motivarea hotărârii atacate este insuficientă în partea în care se afirmă că, în ansamblul său, procedura care a determinat adoptarea Deciziei (UE) 2020/1411 din 2 martie 2020 nu a avut o durată excesivă și că, prin urmare, nu au fost încălcate principiile securității juridice, bunei administrări și proporționalității.

Recurenta susține, în plus, că, în conformitate cu principiul încrederii legitime și în raport cu articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale, Decizia (UE) 2020/1411 din 2 martie 2020 nu ar fi putut impune recuperarea ajutorului.

Pentru recurentă, Tribunalul, întrucât nu a reținut încălcarea de către Comisie a principiilor generale menționate anterior, precum și a Cartei drepturilor fundamentale, a săvârșit o eroare de drept.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv de recurs, recurenta critică omisiunea Tribunalului de a include un element de probă în dosarul de cercetare judecătorească.

Recurenta susține că nu a putut depune în dosarul cauzei, în sensul articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, Decizia Comisiei din 30 septembrie 2021 privind măsurile SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) pe care Italia și regiunea Sardinia le-au aplicat în favoarea Saremar [C(2021) 6990 final], pe care recurenta a obținut-o din partea Comisiei în urma unei cereri de acces la documente.

Pentru recurentă, ținând seama de relevanța deciziei *Saremar*, nedeținerea unui astfel de element de probă suplimentar la dosar a viciat hotărârea Tribunalului, fie ca urmare a faptului că s-au încălcat astfel Regulamentul de procedură al Tribunalului și obligația de motivare care se impune instituțiilor Uniunii, fie pentru că a implicat o încălcare evidentă a dreptului la apărare al recurente.

Ordonanța președintelui Curții din 8 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Cauza C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 359, 26.10.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 8 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Cauza C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 359, 26.10.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 24 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – EUROBANK BULGARIA/NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Cauza C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Limba de procedură: bulgara

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 412, 11.10.2021.

Ordonanța președintelui Curții din 31 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Laudamotion GmbH/TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Cauza C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 471, 22.11.2021.

Ordonanța președintelui Curții din 15 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Țările de Jos) – G/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 2, 3.1.2022.

Ordonanța președintelui Curții din 30 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

(Cauza C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 84, 21.2.2022.

Ordonanța președintelui Curții din 7 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Pitești – România) – Procedură inițiată de MK

(Cauza C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Limba de procedură: româna

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 51, 31.1.2022.

Ordonanța președintelui Curții din 29 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polonia) – Provident Polska S.A./VF

(Cauza C-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 128, 21.3.2022.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – AI și alții/ECDC

(Cauza T-864/19) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Personal al ECDC – Hărțuire morală – Cerere de asistență – Avertismente prealabile – Articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale – Articolul 24 din statut – Conținutul obligației de asistență – Obligația de sollicitudine – Deschiderea unei anchete – Termen rezonabil – Răspundere – Nelegalitate”)

(2022/C 359/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: AI, HV, HW, HY (reprezențanți: L. Levi și A. Champetier, avocate)

Pârât: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (reprezențanți: J. Mannheim, agent, asistată de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 270 TFUE, depuse la grefa Tribunalului la 17 decembrie 2019, reclamanții solicită repararea prejudiciilor pe care le-ar fi suferit ca urmare în esență a lipsei unui răspuns adecvat al Centului European de Prevenție și Control al Bolilor (ECDC) cu privire la comportamentul lui A (șef de unitate) față de aceștia între anii 2012 și 2018, care constituie, potrivit acestora, hărțuire morală.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 61, 24.2.2020.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – JC/EUCAP Somalia

(Cauza T-165/20) ⁽¹⁾

(„Clauză compromisorie – Agent contractual internațional al EUCAP Somalia – Misiune în cadrul politicii externe și de securitate comună – Reziliere a contractului de muncă pe durată determinată în cursul perioadei de probă – Notificarea rezilierii contractului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire – Trimitere la o adresă incompletă – Momentul de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac interne prealabile unei căi de atac jurisdicționale – Stabilirea dreptului aplicabil – Dispoziții imperative ale dreptului național al muncii – Nulitatea clauzei de probă – Notificare nelegală a preavizului – Indemnizație compensatorie pentru lipsa preavizului – Plată retroactivă a remunerației – Cerere reconvențională”)

(2022/C 359/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: JC (reprezentant: A. Van Himst, avocată)

Pârâtă: EUCAP Somalia (reprezentant: E. Raoult, avocată)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 272 TFUE, reclamantul solicită, pe de o parte, declararea nulității scrisorii din 4 noiembrie 2019 și a scrisorii din 3 decembrie 2019 prin care EUCAP Somalia i-a notificat decizia de reziliere a contractului de muncă, precum și, în măsura în care este necesar, a deciziei din 24 ianuarie 2020 prin care aceasta i-a respins calea de atac internă nedisciplinară împotriva deciziei de reziliere a contractului său de muncă, astfel cum a fost notificată prin scrisoarea din 3 decembrie 2019 și, pe de altă parte, obligarea EUCAP Somalia la plata retroactivă a remunerației sale până la data încetării definitive, conforme și legale a raportului lor contractual de muncă.

Dispozitivul

- 1) Anulează notificarea preavizului care figurează în scrisoarea din 4 noiembrie 2019.
- 2) Rezilierea contractului încheiat între EUCAP Somalia și JC la 21 august 2019 este legală, valabilă și opozabilă acestuia la data de 5 decembrie 2019 și produce efecte definitive la încheierea preavizului de o lună începând din 9 decembrie 2019, conform articolului 18.1 din acest contract.
- 3) Obligă EUCAP Somalia la plata către JC, pe de o parte, a unei sume corespunzătoare remunerației sale, astfel cum este definită la articolul 12.2 din contractul menționat, cu excepția diurnei menționate la articolul 15 din contract, pentru perioada cuprinsă între 26 noiembrie și 8 decembrie 2019 inclusiv și, pe de altă parte, a unei sume corespunzând unei indemnizații compensatorii pentru lipsa preavizului de o lună egală cu remunerația, pentru perioada cuprinsă între 9 decembrie 2019 și 9 ianuarie 2020, aceste sume fiind majorate cu dobânda legală, în temeiul dreptului belgian.
- 4) Respinge în rest acțiunea.
- 5) Respinge cererea reconvențională formulată de EUCAP Somalia.
- 6) Obligă EUCAP Somalia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 9, 11.1.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – JF/EUCAP Somalia

(Cauza T-194/20) (¹)

(„Clauză compromisorie – Agent contractual internațional al EUCAP Somalia – Misiune în cadrul politicii externe și de securitate comună – Neprelungirea contractului de muncă în urma retragerii Regatului Unit din Uniune – Dreptul de a fi ascultat – Egalitate de tratament – Nediscriminare pe motiv de cetățenie – Perioadă de tranziție prevăzută de Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniune – Acțiune în anulare – Acțiune în despăgubire – Acte indisociabile de contract – Inadmisibilitate”)

(2022/C 359/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: JF (reprezentant: A. Kunst, avocată)

Pârâtă: EUCAP Somalia (reprezentant: E. Raoult, avocată)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamantul solicită, cu titlu principal, pe de o parte, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea notei EUCAP Somalia din 18 ianuarie 2020 și a scrisorii din 29 ianuarie 2020 prin care aceasta a decis să nu îi prelungească contractul de muncă și, pe de altă parte, în temeiul articolului 268 TFUE, repararea prejudiciilor pe care le-ar fi suferit ca urmare a acestor acte, și, cu titlu subsidiar, în temeiul articolului 272 TFUE, ca actele în litigiu să fie declarate nelegale, precum și repararea prejudiciilor pe care le-ar fi suferit ca urmare a acestor acte.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe JF la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 201, 15.6.2020.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – VeriGraft/Eismea

(Cauza T-457/20) (¹)

[„Clauză compromisorie – Programul cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 – Acordul de grant «Personalized Tissue Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV» – Costuri de subcontractare neprevăzute – Procedură de aprobare simplificată – Subcontractare menționată în rapoartele tehnice periodice – Rapoarte tehnice periodice aprobate – Costuri eligibile”]

(2022/C 359/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VeriGraft AB (Göteborg, Suedia) (reprezentanți: P. Hansson și M. Persson, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Consiliul European pentru Inovare și IMM-uri (Eismea) (reprezentanți: A. Galea, agent, asistat de D. Waelbroeck, și A. Duron, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 272 TFUE, reclamanta solicită să se constate, în primul rând, că costurile de subcontractare respinse de Agenția Executivă pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (EASME) constituie costuri eligibile în temeiul acordului de grant privind proiectul „Vene personalizate obținute prin inginerie tisulară ca prim tratament pentru pacienții care suferă de insuficiență venoasă cronică – P-TEV” (Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV) (denumit în continuare „proiectul P-TEV”), având numărul de referință 778620 (denumit în continuare „acordul de grant”), în al doilea rând, că nota de debit nr. 3242004635 emisă de EASME pentru suma de 106 928,74 euro este lipsită de temei și, în al treilea rând, că recuperarea sumei de 109 230,19 euro de la fondul de garantare stabilit prin acordul de grant este de asemenea lipsită de temei.

Dispozitivul

- 1) Admite cererea formulată de VeriGraft AB prin care urmărește să se constate că costurile de subcontractare respinse de Agenția Executivă pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii pentru suma de 258 588,80 euro constituie costuri eligibile în temeiul acordului de grant „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV”, având numărul de referință 778620.
- 2) Admite cererea formulată de VeriGraft prin care urmărește să se constate lipsa de temei a notei de debit nr. 3242004635 emise de Agenția Executivă pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii pentru suma de 106 928,74 euro.
- 3) Admite cererea formulată de VeriGraft prin care urmărește să se constate lipsa de temei pentru recuperarea sumei de 109 230,19 euro de la fondul de garantare stabilit prin acordul de grant „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV”, având numărul de referință 778620.

4) Obligă Agenția Executivă pentru Consiliul European pentru Inovare și IMM-uri (Eisma) la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Delifruit/Comisia

(Cauza T-629/20) (¹)

[„Produse fitosanitare – Substanța activă clorpirifos – Stabilirea limitelor maxime pentru reziduurile de clorpirifos din sau de pe banane – Regulamentul (CE) nr. 396/2005 – Cunoștințe științifice și tehnice disponibile – Alți factori legitimi”]

(2022/C 359/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Delifruit, SA (Guayaquil, Ecuador) (reprezentanți: K. Van Maldegem, P. Sellar și S. Abdel Qader, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, A. Dawes și M. ter Haar, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Delifruit, SA, solicită anularea în parte a Regulamentului (UE) 2020/1085 al Comisiei din 23 iulie 2020 de modificare a anexelor II și V la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește limitele maxime pentru reziduurile de clorpirifos și clorpirifos metil din sau de pe anumite produse (JO 2020, L 239, p. 7, rectificare în JO 2020, L 245, p. 32, denumit în continuare „regulamentul atacat”), în măsura în care acesta stabilește limita maximă pentru reziduuri (denumită în continuare „LMR”) de clorpirifos din sau de pe banane la 0,01 mg/kg.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Delifruit, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 433, 14.12.2020.

**Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Standard International Management/EUIPO – Asia
Standard Management Services (The Standard)**

(Cauza T-768/20) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene figurativă The Standard – Declarație de decădere – Locul utilizării mărcii – Anunțuri publicitare și oferte de vânzare destinate consumatorilor din Uniune – Articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2022/C 359/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Standard International Management LLC (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: M. Edenborough QC, S. Wickenden, barrister și M. Maier, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Asia Standard Management Services Ltd (Hong Kong, China)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 noiembrie 2020 (cauza R 828/2020-5).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 noiembrie 2020 (cauza R 828/2020-5) în ceea ce privește serviciile care fac parte din clasele 38, 39, 41, 43 și 44.
- 2) EUIPO va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Standard International Management LLC, inclusiv pe cele efectuate în procedura în fața camerei de recurs.

⁽¹⁾ JO C 62, 22.2.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Cauza T-147/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă GUGLER – Cauză de nulitate absolută – Lipsa relei-credințe – Articolul 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2022/C 359/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gugler France (Auxons, Franța) (reprezentant: A. Grolée, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Alexander Gugler (Maxdorf, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, avocată)

Obiectul

Prin acțiunea formulată, întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 decembrie 2020 (cauza R 893/2020-5)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Gugler France la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 163, 3.5.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – CCTY Bearing Company/EUIPO –CCVI International (CCTY)(Cauza T-176/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală CCTY – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CCVI – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Abuz de drept – Articolul 71 din Regulamentul 2017/1001”]

(2022/C 359/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, China) (reprezentanți: L. Genz și C. Stadler, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Capostagno și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: CCVI International Srl (Vicenza, Italia) (reprezentanți: D. Demarinis, R. Covelli și M. Theisen, avocați)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 3 februarie 2021 (cauza R 779/2020-4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă CCTY Bearing Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 206, 31.5.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Illumina/Comisia(Cauza T-227/21) ⁽¹⁾

[„Concurență – Concentrări – Piața industriei farmaceutice – Articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 – Solicitare de trimitere provenită de la o autoritate de concurență care nu este competentă, în temeiul legislației naționale, să examineze operațiunea de concentrare – Decizie a Comisiei de examinare a operațiunii de concentrare – Decizii ale Comisiei de admitere a cererilor altor autorități naționale de concurență de a se alătura solicitării de trimitere – Competența Comisiei – Termen de formulare a solicitării de trimitere – Noțiunea de «aducere la cunoștință» – Termen rezonabil – Încredere legitimă – Declarații publice ale vicepreședintei Comisiei – Securitate juridică”]

(2022/C 359/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: D. Beard, barrister, și P. Chappatte, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan, G. Conte și C. Urraca Caviedes, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Grail LLC, fostă Grail, Inc. (Menlo Park, California, Statele Unite) (reprezentanți: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate și A. Giraud, avocați)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Elenă (reprezentant: K. Boskovits, agent), Republica Franceză (reprezentanți: T. Stéhelin, P. Dodeller, J. L. Carré și E. Leclerc, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și P. Huurnink, agenți), Autoritatea de Supraveghere AELS (reprezentanți: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski și M. M. Joséphidès, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea, în primul rând, a Deciziei C(2021) 2847 final a Comisiei din 19 aprilie 2021 de admitere a cererii formulate de Autoritatea de Concurență Franceză de a examina operațiunea de concentrare privind dobândirea de către Illumina, Inc. a controlului exclusiv asupra Grail, Inc. (cazul COMP/M.10188 – Illumina/Grail), în al doilea rând, a Deciziilor C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final și C(2021) 2855 final ale Comisiei din 19 aprilie 2021 de admitere a cererilor formulate de autoritățile de concurență elenă, belgiană, norvegiană, islandeză și neerlandeză de a se alătura acestei solicitări de trimitere și, în al treilea rând, a scrisorii Comisiei din 11 martie 2021 de informare a Illumina și Grail cu privire la solicitarea de trimitere menționată.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Illumina, Inc. să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Elenă, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Autoritatea de Supraveghere AELS și Grail LLC vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 28.6.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(Cauza T-369/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă uni – Motive absolute de refuz – Caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Semne sau indicații devenite uzuale – Articolul 7 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2022/C 359/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Unimax Stationery (Daman, India) (reprezentant: E. Amoah, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: A. Perani și G. Ghisletti, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 aprilie 2021 (cauza R 1909/2020-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Unimax Stationery la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 338, 23.8.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – TL/Comisia**(Cauza T-438/21) ⁽¹⁾****(„Funcție publică – Agenți temporari – Contract pe durată determinată – Decizie de neprelungire – Anunț de post vacant – Eroare vădită de apreciere – Obligația de solitudine – Hărțuire morală – Răspundere”)****(2022/C 359/82)***Limba de procedură: engleza***Părțile****Reclamant:** TL (reprezentanți: L. Levi și N. Flandin, avocate)**Pârâtă:** Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin și M. Brauhoff, agenți)**Obiectul**

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 270 TFUE, reclamantul solicită, pe de o parte, anularea deciziei autorității abilitate să încheie contractele de muncă din cadrul Comisiei Europene din 29 octombrie 2020 de a nu îi prelunge contractul de muncă și, în măsura în care este necesar, a deciziei din 20 aprilie 2021 de respingere a reclamației formulate în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene împotriva deciziei menționate și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a acestor acte.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe TL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 357, 6.9.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Purasac/EUIPO – Prolenium Medical Technologies (Rejeunesse)**(Cauza T-543/21) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Rejeunesse – Marca Uniunii Europene verbală anterioară REVANESSE – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]****(2022/C 359/83)***Limba de procedură: engleza***Părțile****Reclamantă:** Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Coreea du Sud) (reprezentant: P. Lee, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: E. Sliwiska și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Prollem Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Canada) (reprezentant: R. Lyxell, avocat)

Obiectul

Prin acțiunea formulată, întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 2 iulie 2021 (cauza R 146/2021-4)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Purasac Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 422, 18.10.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Brand Energy Holdings/EUIPO (RAPIDGUARD)

(Cauza T-573/21) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale RAPIDGUARD – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001 – Dreptul de a fi ascultat”]

(2022/C 359/84)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Brand Energy Holdings BV (Flardingue, Țările de Jos) (reprezentanți: A. Hönninger și F. Dechent, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 30 iunie 2021 (cauza R 294/2021-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Brand Energy Holdings BV să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

(¹) JO C 431, 25.10.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – Rimini Street/EUIPO (WE DO SUPPORT)(Cauza T-634/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală WE DO SUPPORT – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2022/C 359/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Statele Unite) (reprezentant: E. Ratjen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: R. Raponi și D. Hanf, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 3 august 2021 (cauza R 710/2021-4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Rimini Street, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 502, 13.12.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – dennree/EUIPO (BioMarkt)(Cauza T-641/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BioMarkt – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2022/C 359/86)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: dennree GmbH (Töpen, Germania) (reprezentant: K. Röttgen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și D. Hanf, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 august 2021 (cauza R 783/2021-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) Obligă dennree GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 471, 22.11.2021.

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2022 – TL/Comisia

(Cauza T-677/21) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Agenți temporari – Raport de evaluare pentru anul 2019 – Obligație de motivare – Eroare vădită de apreciere – Stabilirea obiectivelor – Abuz de putere – Răspundere”)

(2022/C 359/87)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TL (reprezentanți: L. Levi și N. Flandin, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Brauhoff și L. Hohenecker, agenți)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii sale, întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamanta solicită, pe de o parte, anularea raportului său de evaluare pentru anul 2019 sau, în subsidiar, anularea în parte a acestuia și, în măsura în care este necesar, anularea deciziei autorității abilitate să încheie contracte a Comisiei Europene din 8 iulie 2021 prin care se respinge reclamația sa introdusă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene împotriva raportului menționat și, pe de altă parte, repararea prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit ca urmare a nelegalității acestui raport

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) TL este obligată la repararea cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 502, 13.12.2021.

Ordonanța Tribunalului din 21 iulie 2022 – Fersher Developments și Lisin/Comisia și BCE

(Cauza T-200/18) ⁽¹⁾

(„Acțiune în despăgubire – Politică economică și monetară – Program de sprijin pentru stabilitatea Republicii Cipru – Protocolul de acord din 26 aprilie 2013 privind condițiile specifice de politică economică, încheiat între Cipru și Mecanismul European de Stabilitate – Competența Tribunalului – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Egalitate de tratament – Principiul proporționalității – Acțiune vădit nefondată”)

(2022/C 359/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Fersher Developments LTD (Nicosia, Cipru), Vladimir Lisin (Lipetsk, Rusia) (reprezentant: R. Nowinski, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, T. Materne și S. Delaude, agenți), Banca Centrală Europeană (reprezentanți: O. Heinz, P. Papaschalis, G. Várhelyi și M. Szablewska, agenți, asistați de H.-G. Kamann, avocat)

Obiectul

Prin acțiunea lor întemeiată pe articolul 268 TFUE, reclamanții solicită repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a deciziei Comisiei și a Băncii Centrale Europene (BCE) de a supune unor anumite condiții acordarea unei facilități de asistență financiară Republicii Cipru.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fersher Developments LTD și pe domnul Vladimir Lisin la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 18.6.2018.

Ordonanța Tribunalului din 25 iulie 2022 – Armadora Parleros/Comisia

(Cauza T-254/21) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală – Politica comună în domeniul pescuitului – Neexercitare de către Comisie a competențelor de control prevăzute de reglementarea aplicabilă – Puterea motorului vapoarelor – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Prejudiciu – Legătură de cauzalitate – Termen de prescripție – Acțiune vădit inadmisibilă”)

(2022/C 359/89)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Spania) (reprezentant: J. Navas Marqués, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Morales Puerta și K. Walkerová, agenți)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 268 TFUE, reclamanta solicită repararea prejudiciului cauzat de beneficiul nerealizat pe care l-ar fi suferit în urma unei pene de motor a navei sale de pescuit, *Vianto Tercero*, în anul 2005. Ea atribuie originea acestei pene de motor unei supravegheri defectuoase din partea Comisiei a controlului de către Regatul Spaniei a normelor politicii comune în domeniul pescuitului în zona de pescuit a Mării Cantabrice din Nord-Vest. În opinia acesteia, pana de motor a fost cauzată de o utilizare excesivă a motorului ca urmare a expunerii reclamantei unei concurențe neloiale din partea navelor de pescuit ale căror motoare depășeau puterea autorizată.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă și, în orice caz, ca vădit nefondată.
- 2) Obligă Armadora Parleros, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 28.6.2021.

**Ordonanța Tribunalului din 15 iulie 2022 – El Corte Inglés/EUIPO – Brito & Pereira
(TINTAS BRICOR)**

(Cauza T-317/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Revocarea deciziei atacate – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 359/90)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. Rivas Zurdo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Brito & Pereira (Vizela, Portugalia)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 26 martie 2021 (cauza R 882/2020-1).

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
- 2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ JO C 289, 19.7.2021.

Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2022 – Anglofranchise/EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)

(Cauza T-439/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de anulare – Retragera cererii de declarare a nulității – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 359/91)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Anglofranchise Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta și R. Perotti, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: R. Raponi și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Yuliya Bugrey (Milano, Italia) (reprezentant: D. Russo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 aprilie 2021 (cauza R 459/2020-5) privind o procedură de anulare între Yuliya Bugrey și Anglofranchise

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului acțiunii.
- 2) Obligă Anglofranchise Ltd și Yuliya Bugrey să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 357, 6.9.2021.

Ordonanța Tribunalului din 20 iulie 2022 – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Cauza T-30/22) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea cererii de înregistrare – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 359/92)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanoptis Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: S. Rost, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varșovia, Polonia)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 18 noiembrie 2021 (cauza R 850/2021-4).

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
- 2) Obligă Sanoptis Sàrl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 119, 14.3.2022.

Acțiune introdusă la 7 mai 2022 – Aziz/Comisia

(Cauza T-266/22)

(2022/C 359/93)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (reprezentant: L. Cuschieri, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei cu numărul Ares (2022)3227480 a Comisiei Europene din 26 aprilie 2021 de a nu rectifica datele cu caracter personal ale reclamantului în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;

- constatarea existenței unei încălcări a articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin transmiterea datelor sale cu caracter personal atunci când autoritățile au inițiat în paralel două procese, unul penal și unul civil, împotriva reclamantului, cu privire la aceleași preținse fapte, în condițiile în care reclamantul fusese deja achitat de instanța din Pakistan cu privire la aceleași preținse fapte;
- constatarea existenței unei încălcări a articolului 17 ca urmare a nefurnizării datelor atunci când Comisia Europeană a prelucrat datele cu caracter personal ale reclamantului. Reclamantul susține că Tribunalul trebuie să anuleze Decizia cu numărul Ares(2022)2457760 a Comisiei Europene din 1 aprilie 2022 ca urmare a nefurnizării datelor în temeiul articolului 17 al Regulamentului (UE) 2018/1725.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a articolului 18 din Regulamentul (UE) 2018/1725 prin faptul că aceasta nu a rectificat datele cu caracter personal ale reclamantului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1725 întrucât aceasta nu i-a furnizat reclamantului datele sale cu caracter personal.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a principiului privind prezumția transparenței și divulgării prin faptul că aceasta nu i-a acordat reclamantului acces la datele sale cu caracter personal în condițiile în care procesul penal și procesul civil se află în paralel în desfășurare împotriva lui. Reclamantul avea dreptul să îi fie furnizate datele sale cu caracter personal în cadrul procesului penal și al procesului civil desfășurate în paralel împotriva sa.

(¹) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).

Acțiune introdusă la 18 mai 2022 – Aziz/Comisia

(Cauza T-286/22)

(2022/C 359/94)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (reprezentant: L. Cuschieri, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei implicite a Comisiei Europene din 16 mai 2022 ca urmare a nefurnizării de date în termenul prevăzut la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului (¹);
- constatarea existenței unei încălcări a articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin transmiterea datelor sale cu caracter personal atunci când autoritățile au început în paralel două proceduri, una penală și una civilă, împotriva reclamantului cu privire la aceleași preținse fapte, în condițiile în care reclamantul fusese deja achitat de instanța din Pakistan cu privire la aceleași preținse fapte;
- constatarea existenței unei încălcări a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1725 prin faptul că Comisia Europeană nu i-a acordat reclamantului accesul la datele sale cu caracter personal în termenul prevăzut, care era de trei luni, Comisia Europeană prelungind cu mai mult de trei luni soluționarea cererii reclamantului de furnizare a datelor sale cu caracter personal;

- constatarea existenței unei încălcări de către Comisia Europeană a principiului privind prezumția transparenței și divulgării prin faptul că Comisia Europeană nu i-a acordat reclamantului acces la datele sale cu caracter personal în termenul prevăzut, care era de trei luni, în condițiile în care procesul penal și procesul civil se află în paralel în desfășurare împotriva lui.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 17 din Regulamentul (UE) 2018/1725 întrucât aceasta nu i-a furnizat reclamantului, în termenul prevăzut de trei luni, datele sale cu caracter personal.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1725 prin faptul că aceasta nu i-a furnizat reclamantului, în termenul prevăzut de trei luni, datele sale cu caracter personal și prin faptul că a prelungit termenul amintit în condițiile în care Comisia Europeană nu îl putea prelungi. Omiterea Comisiei Europene de a soluționa o cerere de acces la datele cu caracter personal în termenul prevăzut la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1725 echivalează cu o decizie de respingere a unei astfel de cereri de acces. Asemenea termene, care sunt de interes public, nu pot fi modificate de părți. În conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1725, care constituie expresia specifică a principiului protecției jurisdicționale, orice refuz al accesului la datele cu caracter personal solicitat unei autorități administrative poate face obiectul unei căi de atac la o instanță.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a principiului privind prezumția transparenței și divulgării prin faptul că nu i-a acordat reclamantului acces la datele sale cu caracter personal în termenul prevăzut de trei luni, în condițiile în care procesul penal și procesul civil se află în paralel în desfășurare împotriva lui cu privire la aceleași fapte. În cazul prelucrării datelor cu caracter personal, este dreptul fundamental al unei persoane de a obține o copie a datelor sale cu caracter personal în cadrul procesului penal pendinte împotriva sa.

(¹) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).

Acțiune introdusă la 29 iunie 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA

(Cauza T-388/22)

(2022/C 359/95)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Salonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că creanța care figurează în nota de debit emisă de pârâtă nr. 3242201592 din 28 ianuarie 2022, potrivit căreia reclamanta ar trebui să ramburseze o parte din subvenția pe care a primit-o pentru proiectul MINATRAN, în valoare de 184 224,21 euro, este lipsită de temei și că această sumă corespunde unor cheltuieli eligibile;

- obligarea ERCEA să ramburseze către APT suma de 184 224,21 euro, întrucât este plătită în mod necuvenit, majorată cu dobânzi de întârziere, și
- obligarea ERCEA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Universitatea Aristotel din Salonic) contestă nota de debit emisă de Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA) referitoare la executarea proiectului MINATLAN. Prin această notă de debit, ERCEA a cerut Universității rambursarea unei sume de 184 224,21 euro, corespunzătoare unei părți din subvenția pe care a primit-o pentru proiectul MINATLAN și plata de daune-interese forfetare către ERCEA.

În acest context și în temeiul articolului 272 TFUE, Universitatea solicită Tribunalului Uniunii Europene să constate că cuantumul menționat anterior contestat de ERCEA corespunde unor cheltuieli eligibile și că ERCEA trebuie să îl ramburseze Universității cu dobânzile legale cu titlu de restituire a plății nedatorate.

Universitatea invocă următoarele:

1. În primul rând, ERCEA, pentru a respinge cheltuielile declarate pentru cercetătorii internaționali ca neeligibile, se întemeiază pe afirmații total nefondate și nedovedite. În consecință, cererea ERCEA, cu o valoare de 184 224,21 euro, care privește costuri de personal și de călătorie, costuri indirecte și impunerea unei indemnizații forfetare nu este întemeiată. De altfel, eligibilitatea cheltuielilor este demonstrată de asemenea de elementele de probă prezentate de Universitate.
2. În al doilea rând, ERCEA, solicitând rambursarea sumei de 184 224,21 euro în temeiul unor documente și informații incomplete și nefiababile, nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul cartei, pe de o parte, aducând atingere dreptului Universității de a fi ascultată și, pe de altă parte, împiedicând Universitatea să beneficieze de o protecție jurisdicțională efectivă.
3. În al treilea rând, ERCEA încalcă principiul executării cu bună credință a contractelor.

Acțiune introdusă la 29 iunie 2022 – UniCredit Bank AG/SRB

(Cauza T-405/22)

(2022/C 359/96)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: UniCredit Bank AG (München, Germania) (reprezentanți: F. Schäfer, H. Großerichter și F. Kruis, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comitetului unic de rezoluție din 11 aprilie 2022 privind calculul contribuțiilor *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2022 (SRB/ES/2022/18), inclusiv anexele sale, în ceea ce o privește pe reclamantă,
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a unor norme de procedură fundamentale și a dreptului la bună administrare prin faptul că decizia atacată și anexele I și II la aceasta nu sunt suficient motivate în sensul articolului 296 al doilea paragraf TFUE și al articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că decizia din 11 aprilie 2022 și anexele I și II la aceasta încalcă dreptul la o cale de atac eficientă prevăzut la articolul 47 alineatul (1) din cartă, întrucât este practic imposibil ca realitatea materială a deciziei să facă obiectul unui control jurisdicțional.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că decizia din 11 aprilie 2022 și anexele la aceasta sunt nelegale deoarece articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 ⁽¹⁾ și articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/29 ⁽²⁾ sunt la rândul lor nelegale. Aceste dispoziții încalcă dreptul stabilimentelor la o protecție jurisdicțională efectivă, întrucât duc la adoptarea de decizii care sunt în mod intrinsec lipsite de transparență și care au fost adoptate în temeiul lor. Ele trebuie, așadar, să fie declarate inaplicabile.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că decizia din 11 aprilie 2022 este nelegală întrucât încalcă articolele 6, 7 și 20 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 ⁽³⁾, prin faptul că pârâtul nu a ținut cont, la calcularea factorului multiplicator de ajustare în funcție de profilul de risc, nici de indicatorii de risc ai ponderii nete a finanțării stabile („NSFR”) sau de cerințele minime privind fondurile proprii și angajamentele eligibile („MREL”), nici de indicatorii de risc ai complexității („complexity”) și ai resolvabilității („resolvability”).
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că decizia din 11 aprilie 2022 este nelegală și pentru că SRB a săvârșit o eroare materială la calculul contribuției reclamantei.

-
- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 255, p. 1).
- ⁽²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).
- ⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO L 2015, L 11, p. 44).

Acțiune introdusă la 1 iulie 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/SRB

(Cauza T-407/22)

(2022/C 359/97)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hanovra, Germania) (reprezentanți: J. Seitz, D. Flore și C. Marx, avocați)

Pârât: Comitetul Unic de Rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei pârâtului din 11 aprilie 2022 (cauza nr. SRB/ES/2022/18), inclusiv a anexelor la aceasta, în special a anexei I privind „rezultatele, prezentate separat (pentru fiecare instituție) în anexe armonizate, ale calculului aplicabil tuturor instituțiilor supuse la plata contribuțiilor ex ante la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2022”, în măsura în care acestea prezintă importanță în legătură cu reclamanta;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea se întemeiază pe următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat

Pârâtul a omis să audieze reclamanta înainte de adoptarea deciziei atacate și a încălcat astfel articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor de procedură

Decizia atacată este nulă, întrucât a fost adoptată cu încălcarea cerințelor procedurale generale care rezultă din articolul 41 din cartă, din articolul 298 TFUE, din principiile generale ale dreptului și din regulamentul intern al pârâtului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate

Decizia atacată nu este motivată suficient, contrar prevederilor articolului 296 TFUE; în special, motivarea nu include legătura cu cazul individual, nici prezentarea considerentelor esențiale în cadrul proporționalității și al puterii de apreciere.

De asemenea, calculul contribuției anuale nu poate fi înțeles, în special din cauza utilizării unor noțiuni eterogene și a neprezentării etapelor intermediare importante.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la protecție juridică efectivă, în lipsa posibilității de control al deciziei atacate

Nemotivarea deciziei atacate face controlul jurisdicțional semnificativ mai dificil pentru reclamantă.

Astfel, pârâtul încalcă în special principiul contradictorialității, potrivit căruia părțile trebuie să aibă posibilitatea de a dezbate în contradictoriu atât elementele de fapt, cât și elementele de drept care sunt decisive pentru soluționarea procedurii.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că aplicarea indicatorului IPS (Institutional Protection Scheme) încalcă Regulamentul delegat (UE) 2015/63⁽¹⁾, interpretat în lumina dreptului de rang superior

Pârâtul ar fi trebuit, în cadrul articolului 7 alineatul (4) a doua teză din regulamentul delegat, să țină seama de faptul că reclamanta deține produse derivate mai ales în scopul acoperirii și gestionării riscurilor.

În cadrul aplicării indicatorului ISP nu a fost recunoscută importanța calității reclamantei de membră a sistemului instituțional de protecție al Sparkassen-Finanzgruppe.

Potrivit articolului 6 alineatul (5) a doua teză din Regulamentul delegat, la stabilirea contribuției, pârâtul ar fi trebuit să țină seama, de asemenea, de probabilitatea redusă ca instituția în cauză să intre în rezoluție și de probabilitatea ulterioară de utilizare a Fondului unic de rezoluție, precum și de principiul proporționalității.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că neluarea în considerare a MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) în cadrul pilonului „expunerea la risc” încalcă Regulamentul delegat (UE) 2015/63

În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a) din regulamentul delegat, pârâtul ar fi trebuit să țină seama de indicatorul MREL al reclamantei de 47,17 %, peste medie, care depășește cu mult cota minimă de 8 % stabilită de Comitetul Unic de Rezoluție.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că aplicarea multiplicatorilor de ajustare pentru risc încalcă Regulamentul delegat (UE) 2015/63, care trebuie să fie interpretat în lumina dreptului de rang superior

Cu ocazia stabilirii multiplicatorilor de ajustare pentru risc, pârâtul ar fi trebuit să țină seama de probabilitatea redusă de nerambursare și de indicatorul MREL peste medie al reclamantei, în conformitate cu cerința ajustării în funcție de profilul de risc și cu libertatea fundamentală de a desfășura o activitate comercială, recunoscută la articolul 16 din cartă.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că articolul 7 alineatul (4) a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 încalcă dreptul de rang superior

Întrucât prevede o pondere relativă a indicatorului IPS, articolul 7 alineatul (4) a doua teză din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 încalcă principiul general al egalității de la articolul 20 din cartă și principiul proporționalității, întrucât instituții care se supun acelorași sisteme de garantare a instituțiilor de credit și, astfel, au aceeași probabilitate de nerambursare, ar putea fi tratate în mod diferit.

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe mecanismul de atribuire în intervalele Regulamentului delegat (UE) 2015/63 încalcă dreptul de rang superior

Atribuirea într-un interval de risc în temeiul anexei I, etapa 2 din regulamentul delegat conduce la rezultate vădit injuste și încalcă, în consecință, principiul orientării în funcție de profilul de risc, precum și principiul general al egalității de tratament.

- (¹) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Acțiune introdusă la 6 iulie 2022 – Max Heinr. Sutor/SRB

(Cauza T-423/22)

(2022/C 359/98)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Germania) (reprezentanți: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft și H.-U. Klöppel, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comitetului unic de rezoluție din 11 aprilie 2022 privind calculul contribuțiilor *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2022 (SRB/ES/2022/18) în ceea ce o privește pe reclamantă,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 (¹) prin faptul că pârâtul nu a exclus lichiditățile unor clienți administrate cu titlu fiduciar de reclamantă din calculul contribuției pentru anul 2022. Articolul 5 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 este aplicabil acestor lichidități ale unor clienți protejați de insolvență deoarece, potrivit modului clar de redactare a acestei dispoziții, ele îndeplinesc condițiile de aplicare.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității prevăzut la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 (²) coroborat cu articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE (³), prin faptul că decizia stabilește o contribuție mult prea ridicată doar pe baza pasivelor fiduciare (lipsite de riscuri) înscrise de reclamantă în bilanțul său. Decizia nu este nici de natură să realizeze obiectivele urmărite prin contribuție, nici necesară, iar inconvenientele cauzate prin decizie sunt disproporționate în raport cu obiectivele vizate.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, prin faptul că decizia, fără o justificare obiectivă, tratează în mod diferit reclamanta de instituțiile de credit ale căror norme contabile naționale nu impun înregistrarea în bilanț a pasivelor fiduciare sau care își întocmesc bilanțul potrivit normelor IFRS [(International Financial Reporting Standards) Normele internaționale de informare financiară], și de întreprinderile de investiții care nu dispun de un acord în calitate de instituție de credit și care administrează lichiditățile unor clienți.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în sensul că integrarea pasivelor fiduciare lipsite de riscuri în baza de calcul conduce la o majorare semnificativă a contribuției reclamantei pentru anul 2022.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolelor 49 și 54 TFUE, prin faptul că decizia limitează libertatea reclamantei de a exercita o activitate profesională în statul membru al instituției sale principale, că această restricție este disproporționată și discriminatorie pentru reclamantă în raport cu întreprinderile de investiții în celelalte state membre care dispun de asemenea de un acord în calitate de instituție de credit.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat menționat la articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din cartă, prin faptul că, în cadrul consultării, pârâtul i-a acordat reclamantei un termen insuficient de 11 zile lucrătoare pentru a examina proiectul de decizie și a-și prezenta observațiile.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din cartă, precum și a articolului 296 al doilea paragraf TFUE, prin faptul că reclamanta nu este în măsură să controleze în mod corespunzător cuantumul contribuției sale pe baza motivării deciziei atacate.
8. Al optulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac eficientă prevăzută la articolul 47 primul paragraf din cartă, prin faptul că reclamanta nu este în măsură să aprecieze în mod corespunzător legalitatea deciziei și nici să o conteste din lipsă de motivare.
9. Al nouălea motiv (cu titlu subsidiar) întemeiat pe nulitatea bazei de calcul în temeiul articolului 14 alineatul (2) și al articolului 3 punctul 11 coroborate cu articolul 5 alineatul (1) litera (e) și cu articolul 3 punctul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, în ipoteza în care acesta ar trebui interpretat în sensul că pasivele fiduciare ale întreprinderilor de investiții care dispun de asemenea de un acord în calitate de instituție de credit trebuie să fie luate în considerare la calculul contribuției, întrucât acest lucru ar fi contrar articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, precum și principiului egalității de tratament, articolului 16 din cartă și articolului 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE.

-
- (¹) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO L 2015, L 11, p. 44).
- (²) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 255, p. 1).
- (³) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Acțiune introdusă la 6 iulie 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki/SRB

(Cauza T-431/22)

(2022/C 359/99)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finlanda) (reprezentanți: H. Berger și M. Weber, avocați)

Pârât: Comitetul Unic de Rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB din 11 aprilie 2022, documentul nr. SRB/ES/2022/18, inclusiv anexele I, II și III, în măsura în care privește contribuția *ex ante* a reclamantei, și
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că SRB a încălcat articolul 69 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 din 15 iulie 2014 ⁽¹⁾ și articolele 16, 17, 41 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin adoptarea unei abordări dinamice pentru stabilirea nivelului-țintă al contribuțiilor *ex ante*.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că stabilirea nivelului-țintă de către SRB în decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere în ceea ce privește rata de creștere anticipată a depozitelor acoperite și evaluarea ciclului economic actual.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că SRB a încălcat articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și articolele 16, 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin neaplicarea plafonului obligatoriu de 12,5 % asupra nivelului-țintă la stabilirea nivelului-țintă anual.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că articolele 69 și 70 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 încalcă principiul stabilirii orientate spre riscuri a contribuțiilor și principiul proporționalității, nerespectând astfel articolele 16, 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dacă nivelul-țintă urmează a fi stabilit într-un mod dinamic, iar plafonul prevăzut la articolul 70 alineatul (2) din Regulament nu este aplicat, precum în situația în care decizia atacată este confirmată.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014 L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 iulie 2022 – Nordea Rahoitus Suomi/SRB

(Cauza T-432/22)

(2022/C 359/100)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsinki, Finlanda) (reprezențanți: H. Berger și M. Weber, avocați)

Pârât: Comitetul Unic de Rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB din 11 aprilie 2022, documentul nr. SRB/ES/2022/18, inclusiv anexele I, II și III, în măsura în care privește contribuția *ex ante* a reclamantei, și
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că SRB a încălcat articolul 69 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 din 15 iulie 2014 ⁽¹⁾ și articolele 16, 17, 41 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin adoptarea unei abordări dinamice pentru stabilirea nivelului-țintă al contribuțiilor *ex ante*.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că stabilirea nivelului-țintă de către SRB în decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere în ceea ce privește rata de creștere anticipată a depozitelor acoperite și evaluarea ciclului economic actual.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că SRB a încălcat articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și articolele 16, 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin neaplicarea plafonului obligatoriu de 12,5 % asupra nivelului-țintă la stabilirea nivelului-țintă anual.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că articolele 69 și 70 din Regulamentul (UE nr. 806/2014 încalcă principiul stabilirii orientate spre riscuri a contribuțiilor și principiul proporționalității, nerespectând astfel articolele 16, 17 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dacă nivelul-țintă urmează a fi stabilit într-un mod dinamic, iar plafonul prevăzut la articolul 70 alineatul (2) din Regulament nu este aplicat, precum în situația în care decizia atacată este confirmată.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014 L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 12 iulie 2022 – UIV Servizi/REA

(Cauza T-440/22)

(2022/C 359/101)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milano, Italia) (reprezentanți: B. Bonafini, D. Rovetta și V. Villante, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea nulității scrisorii de confirmare (ref. Ares (2022)3368330 – 02/05/2022) a suspendării AG (articolul 33.2), precum și a suspendării contractului în sine, pentru încălcarea contractului și a principiilor generale relevante ale dreptului Uniunii invocate în prezenta acțiune;
- obligarea Agenției Executive Europene pentru Cercetare (REA) la ridicarea suspendării acordului de grant 874904-TTD. EU – European Quality Wines: Taste The Difference;
- obligarea REA la repararea prejudiciului material și moral suferit de reclamantă, astfel cum este demonstrat, într-un quantum stabilit la 500 000 de euro;
- obligarea REA la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe caracterul ilicit al scrisorii de confirmare a suspendării acordului de grant (AG) – Aplicarea eronată a articolului 33.2.1 litera (a) din AG 874904-TTD.EU (definiția „erorilor, neregulilor sau fraudelor semnificative”)
 - Încălcarea principiului prezumției de nevinovăție și a articolului 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
 - Eroare vădită de apreciere în temeiul dreptului Uniunii – Încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime – Încălcarea principiilor bunei credințe în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului belgian – Încălcarea aplicării coroborate a articolelor 1134 și 1156 din Codul civil belgian.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității de către REA.
3. Al treilea motiv întemeiat pe caracterul ilicit al scrisorii de confirmare a suspendării AG – Neaplicarea articolului 33.2.1 litera (b) din AG 874904- TTD.EU – „Impact semnificativ” al presupuselor „erori, nereguli, fraude sau încălcări grave ale obligațiilor, de natură sistemică sau recurentă” asupra AG TTD.EU.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe nerespectarea principiilor buneii administrări prevăzute la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiilor generale ale dreptului Uniunii privind securitatea juridică, încrederea legitimă și proporționalitatea, precum și a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 alineatul (2) TFUE.

Acțiune introdusă la 18 iulie 2022 – HB/Comisia

(Cauza T-444/22)

(2022/C 359/102)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: HB (reprezentant: L. Levi, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;

în consecință,

- anularea deciziei din 13 mai 2022, notificată la 16 mai 2022, prin care pârâta a compensat creanța deținută de reclamantă împotriva pârâtei cu titlu de cheltuieli de judecată, la care Comisia a fost obligată prin Hotărârea din 21 decembrie 2021, HB/Comisia (T-795/19, nepublicată, EU:T:2021:917), și prin Hotărârea din 21 decembrie 2021, HB/Comisia (T-796/19, nepublicată, EU:T:2021:918), cu creanța pe care Comisia pretinde că o are împotriva reclamantei în temeiul Deciziei de recuperare din 15 octombrie 2019, în cuantum de 1 197 055,86 euro (contractul de achiziții publice CARDS/2008/166-429) (cuantumul principal);
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului material,
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența Comisiei de a adopta decizia contestată și pe inexistența unui temei juridic pentru adoptarea acesteia.
 2. Al doilea motiv, întemeiat, pe de o parte, pe faptul că, potrivit Regulamentului financiar, Comisia nu ar dispune de o creanță lichidă împotriva reclamantei și, pe de altă parte, pe încălcarea Regulamentului financiar și a articolului 266 TUE.
-

Acțiune introdusă la 18 iulie 2022 – NV/BEI**(Cauza T-447/22)**

(2022/C 359/103)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* NV (reprezentant: L. Levi, avocată)*Pârâtă:* Banca Europeană de Investiții**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;
în consecință,
- anularea deciziei din 10 noiembrie 2021 care califică drept nemotivate absențele reclamantei din perioada cuprinsă între 13 septembrie 2021 și 13 decembrie 2021;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 7 aprilie 2022 prin care se respinge calea de atac administrativă introdusă la 10 ianuarie 2022 împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021;
- obligarea BEI la plata remunerațiilor aferente perioadei cuprinse între 13 septembrie 2021 și 13 decembrie 2021, remunerații care ar trebui majorate cu dobânzi de întârziere stabilite la rata dobânzii Băncii Centrale Europene, majorată cu 2 puncte;
- obligarea BEI la repararea prejudiciilor suferite de reclamantă,
- obligarea BEI la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2.3, 3.3, 3.4 și 3.6 din anexa X la dispozițiile administrative, pe încălcarea articolului 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat sau nu cu articolele 2.3, 3.3, 3.4 și 3.6 din dispozițiile administrative, pe eroarea vădită de apreciere, pe încălcarea obligației de solitudine și pe abuzul de drept.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de diligență, pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și pe eroarea vădită de apreciere.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 33b din Regulamentul personalului și a articolului 11 din dispozițiile administrative.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria**(Cauza T-455/22)**

(2022/C 359/104)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)*Pârâtă:* Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului obligarea Republicii Arabe Siriene:

- la plata tuturor sumelor datorate reclamantei în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din Water Supply Sweida Region Loan Agreement nr. 80212 (Acordul de împrumut nr. 80212 pentru sistemul de aprovizionare cu apă din regiunea Sweida) (denumit în continuare „acordul de împrumut”) de la 25 august 2017, constând în:
 - 652 218,70 EUR, care constituie suma datorată reclamantei la 30 iunie 2022, reprezentând întreg principalul de 559 287,10 EUR, dobânda de 38 925,60 EUR și dobânda penalizatoare contractuală (calculată de la data scadenței până la 30 iunie 2022) de 54 006,00 EUR;
 - dobânda penalizatoare contractuală ulterioară, calculată la rata anuală de 3,5 % (350 de puncte de bază), până la efectuarea plății;
- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv.

Primul și unicul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Republica Arabă Siriană a obligațiilor contractuale care îi revin în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din acordul de împrumut, de a efectua plata celorlalte tranșe datorate potrivit acordului de împrumut, pe măsură ce au devenit scadente de la 25 august 2017, și în temeiul articolului 3.02 din acordul de împrumut, de a efectua plata dobânzii penalizatoare pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculată la rata anuală stipulată în acest acord. În consecință, Republica Arabă Siriană are obligația contractuală de a plăti toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria

(Cauza T-456/22)

(2022/C 359/105)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)

Pârâtă: Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului obligarea Republicii Arabe Siriene:

- la plata tuturor sumelor datorate Uniunii în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din Port of Tartous Loan Agreement nr. 22057 (Acordul de împrumut nr. 22057 pentru portul Tartus) (denumit în continuare „acordul de împrumut”) de la 9 august 2017, în temeiul dreptului său de subrogare, constând în:
 - 18 440 034,97 EUR, sumă datorată Uniunii la 30 iunie 2022, reprezentând principalul de 13 942 526,00 EUR, dobânda de 2 589 128,20 EUR și dobânda penalizatoare contractuală (calculată de la data scadenței până la 30 iunie 2022) de 1 908 380,77 EUR;
 - dobânda penalizatoare contractuală ulterioară, calculată la o rată anuală egală cu cea mai mare (pentru orice perioadă succesivă de o lună) dintre (i) rata egală cu EURIBOR plus 2 % (200 de puncte de bază) și (ii) rata fixă de plătit în temeiul articolului 3.01 plus 0,25 % (25 de puncte de bază), până la efectuarea plății;

- la plata tuturor sumelor datorate Băncii în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut de la 9 august 2017, constând în 5 405,54 EUR, suma datorată Băncii la 30 iunie 2022, care reprezintă dobânda penalizatoare contractuală [calculată de la data scadenței până la 14 iunie 2022, data la care Uniunea a plătit tranșa corespunzătoare de principal și dobândă în temeiul „2000 Guarantee” (Contractul de garantare din anul 2000)];
- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv.

Primul și unicul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Republica Arabă Siriană a obligațiilor contractuale care îi revin în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din acordul de împrumut, de a efectua plata celorlalte tranșe datorate potrivit acordului de împrumut, pe măsură ce au devenit scadente de la 9 august 2017, și în temeiul articolului 3.02 din acordul de împrumut, de a efectua plata dobânzii penalizatoare pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculată la rata anuală stipulată în acest acord. În consecință, Republica Arabă Siriană are obligația contractuală de a plăti toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut Uniunii (care s-a subrogat în drepturile Băncii) și suma datorată în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut Băncii, cu titlu de dobândă penalizatoare contractuală.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria

(Cauza T-457/22)

(2022/C 359/106)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)

Pârâtă: Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului obligarea Republicii Arabe Siriene:

- la plata tuturor sumelor datorate Uniunii în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din Syrian Healthcare Loan Agreement (Acordul de împrumut pentru Sistemul Sirian de Sănătate) (denumit în continuare „acordul de împrumut”) de la 9 august 2017, în temeiul dreptului său de subrogare, constând în:
 - 50 880 189,61 EUR și 2 897 002,31 USD, sume datorate Uniunii la 30 iunie 2022, reprezentând principalul de 40 744 064,86 EUR și 2 223 971,84 USD, dobânda de 5 161 649,64 EUR și 341 462,46 USD și dobânda penalizatoare contractuală (calculată de la data scadenței până la 30 iunie 2022) de 4 974 475,11 EUR și 331 568,01 USD;
 - dobânda penalizatoare contractuală ulterioară, calculată la o rată anuală egală cu cea mai mare (pentru orice perioadă succesivă de o lună) dintre (i) rata egală cu EURIBOR plus 2 % (200 de puncte de bază) [cu excepția oricăror plăți în USD, în cazul cărora se aplică o rată egală cu LIBOR plus 2 % (200 de puncte de bază)] și (ii) rata fixă de plătit în temeiul articolului 3.01 plus 0,25 % (25 de puncte de bază), până la efectuarea plății;
- la plata tuturor sumelor datorate Băncii în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut de la 9 august 2017, constând în 11 416,23 EUR și 760,94 USD, sume datorate Băncii la 30 iunie 2022, care reprezintă dobânda penalizatoare contractuală [calculată de la data scadenței până la 29 iunie 2022, data la care Uniunea a plătit tranșele corespunzătoare de principal și dobândă în temeiul „2000 Guarantee” (Contractul de garantare din anul 2000)];

- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv.

Primul și unicul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Republica Arabă Siriană a obligațiilor contractuale care îi revin în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din acordul de împrumut, de a efectua plata celorlalte tranșe datorate potrivit acordului de împrumut, pe măsură ce au devenit scadente de la 9 august 2017, și în temeiul articolului 3.02 din acordul de împrumut, de a efectua plata dobânzii penalizatoare pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculată la rata anuală stipulată în acest acord. În consecință, Republica Arabă Siriană are obligația contractuală de a plăti toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut Uniunii (care s-a subrogat în drepturile Băncii) și sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut Băncii, cu titlu de dobândă penalizatoare contractuală.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria

(Cauza T-465/22)

(2022/C 359/107)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)

Pârâtă: Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului obligarea Republicii Arabe Siriene:

- la plata tuturor sumelor datorate reclamantei în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement (Acordul special de împrumut la termen pentru proiectul privind drumul Alep – Tall Kojak) (denumit în continuare „acordul de împrumut”) de la 25 august 2017, constând în:
 - 233 051,96 EUR, care constituie suma datorată reclamantei la 30 iunie 2022, reprezentând întreg principalul de 200 900,30 EUR, dobânda de 2 014,25 EUR și dobânda penalizatoare contractuală (calculată de la data scadenței până la 30 iunie 2022) de 30 137,41 EUR;
 - dobânda penalizatoare contractuală ulterioară, calculată la rata anuală de 3,5 % (350 de puncte de bază), până la efectuarea plății;
- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv:

Primul și unicul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Republica Arabă Siriană a obligațiilor contractuale care îi revin în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din acordul de împrumut, de a efectua plata celorlalte tranșe datorate potrivit acordului de împrumut, pe măsură ce au devenit scadente de la 25 august 2017, și în temeiul articolului 3.02 din acordul de împrumut, de a efectua plata dobânzii penalizatoare pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculată la rata anuală stipulată în acest acord. În consecință, Republica Arabă Siriană are obligația de a plăti toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din acordul de împrumut.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – EIB/Siria**(Cauza T-466/22)**

(2022/C 359/108)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: European Investment Bank (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart, și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)

Pârâtă: Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului să oblige Republica Arabă Siriană:

- la plata tuturor sumelor datorate reclamantei în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut „Water Supply Deir Ez Zor Region” nr. 80310 (denumit în continuare „contractul de împrumut”) începând cu 25 august 2017, care cuprind:
 - 363 150,97 euro, corespunzând cuantumului datorat reclamantei la 30 iunie 2022, din care 301 679,16 euro cu titlu de capital, dobânzi în valoare de 34 100,36 euro și dobânzi moratorii convenționale (scadente între data exigibilității și 30 iunie 2022) în valoare de 27 371,45 euro;
 - dobânzile moratorii convenționale ulterioare, calculate până la data plății ratei anuale de 3,5 % (350 de puncte de bază).
- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic.

Primul și unicul motiv întemeiat pe faptul că Republica Arabă Siriană nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din contractul de împrumut de a efectua plata tranșelor ulterioare prevăzute de contractul de împrumut, dat fiind că acestea au devenit exigibile începând cu 25 august 2017, precum și obligațiile contractuale în temeiul articolului 3.02 din contractul de împrumut de a plăti dobânzi moratorii pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculate la rata anuală aferentă. În consecință, Republica Arabă Siriană este obligată prin contract să plătească toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria**(Cauza T-467/22)**

(2022/C 359/109)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)

Pârâtă: Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului să oblige Republica Arabă Siriană:

- la plata tuturor sumelor datorate reclamantei în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut „Euphrates Drainage and Irrigation” nr. 80211 (denumit în continuare „contractul de împrumut”) începând cu 25 august 2017, care cuprind:
 - 1 959 745,31 euro, corespunzând cuantumului datorat reclamantei la 30 iunie 2022, din care 1 680 510,04 euro cu titlu de capital, dobânzi în valoare de 116 961,48 euro și dobânzi moratorii convenționale (scadente între data exigibilității și 30 iunie 2022) în valoare de 162 273,79 euro;
 - dobânzile moratorii convenționale ulterioare, calculate până la data plății ratei anuale de 3,5 % (350 de puncte de bază).
- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic.

Primul și unicul motiv întemeiat pe faptul că Republica Arabă Siriană nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din contractul de împrumut de a efectua plata tranșelor ulterioare prevăzute de contractul de împrumut, dat fiind că acestea au devenit exigibile începând cu 25 august 2017, precum și obligațiile contractuale în temeiul articolului 3.02 din contractul de împrumut de a plăti dobânzi moratorii pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculate la rata anuală aferentă. În consecință, Republica Arabă Siriană este obligată prin contract să plătească toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria

(Cauza T-468/22)

(2022/C 359/110)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)

Pârâtă: Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului să oblige Republica Arabă Siriană:

- la plata tuturor sumelor datorate reclamantei în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut „Electricity Transmission Project Loan Agreement” nr. 20868 (denumit în continuare „contractul de împrumut”) începând cu 9 august 2017, dat fiind dreptul său de subrogare, care cuprind:
 - 1 984 763,43 CHF și 22 856 655,23 EUR, corespunzând cuantumului datorat reclamantei la 30 iunie 2022, din care 1 716 822,98 CHF și 18 655 393,62 EUR cu titlu de capital, dobânzi în valoare de 51 915,64 CHF și 1 040 629,74 EUR și dobânzi moratorii convenționale (scadente între data exigibilității și 30 iunie 2022) în valoare de 216 024,81 CHF și 3 160 631,87 EUR;

- dobânzile moratorii convenționale ulterioare, calculate până la data plății unei rate anuale egale cu suma dintre i) rata de 2,5 % (250 de puncte de bază) și ii) rata care trebuie plătită în temeiul articolului 3.01;
- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic.

Primul și unicul motiv întemeiat pe faptul că Republica Arabă Siriană nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din contractul de împrumut de a efectua plata tranșelor ulterioare prevăzute de contractul de împrumut, dat fiind că acestea au devenit exigibile începând cu 9 august 2017, precum și obligațiile contractuale în temeiul articolului 3.02 din contractul de împrumut de a plăti dobânzi moratorii pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculate la rata anuală aferentă. În consecință, Republica Arabă Siriană este obligată prin contract să plătească toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut către reclamantă (subrogată în drepturile Băncii Europene de Investiții).

Acțiune introdusă la 22 iulie 2022 – BEI/Siria

(Cauza T-469/22)

(2022/C 359/111)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: D. Arts și E. Paredis, avocați, T. Gilliams, R. Stuart și F. de Borja Oxangoiti Briones, agenți)

Pârâtă: Republica Arabă Siriană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului să oblige Republica Arabă Siriană:

- la plata tuturor sumelor datorate UE în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut „Electricity Distribution Project Loan Agreement” nr. 20948 (denumit în continuare „contractul de împrumut”) începând cu 9 august 2017, dat fiind dreptul său de subrogare, care cuprind:
 - 28 777 508,71 euro, corespunzând cuantumului datorat UE la 30 iunie 2022, din care 27 388 963,40 euro cu titlu de capital, dobânzi în valoare de 116 091,27 euro și dobânzi moratorii convenționale (scadente între data exigibilității și 30 iunie 2022) în valoare de 1 272 454,04 euro;
 - dobânzile moratorii convenționale ulterioare, calculate până la data plății unei rate anuale egale cu cea mai mare (pentru orice perioadă relevantă) dintre: i) rata interbancară relevantă plus 2 % (200 puncte de bază) sau ii) rata datorată conform clauzei 3.01 plus 0,25 % (25 puncte de bază).
- la plata tuturor cheltuielilor aferente prezentei proceduri în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic.

Primul și unicul motiv întemeiat pe faptul că Republica Arabă Siriană nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale în temeiul articolelor 3.01 și 4.01 din contractul de împrumut de a efectua plata tranșelor ulterioare prevăzute de contractul de împrumut, dat fiind că acestea au devenit exigibile începând cu 9 august 2017, precum și obligațiile contractuale în temeiul articolului 3.02 din contractul de împrumut de a plăti dobânzi moratorii pentru fiecare dintre tranșele scadente și neplătite, calculate la rata anuală aferentă. În consecință, Republica Arabă Siriană este obligată prin contract să plătească toate sumele datorate în temeiul articolelor 3.01, 3.02 și 4.01 din contractul de împrumut către reclamantă (subrogată în drepturile Băncii Europene de Investiții).

Acțiune introdusă la 29 iulie 2022 – QM/Consiliul**(Cauza T-471/22)****(2022/C 359/112)***Limba de procedură: bulgara***Părțile**

Reclamant: QM (reprezentant: St. Koev, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii și a temeiniciei sale în totalitate și declararea temeiniciei tuturor motivelor invocate;
- declararea anulării parțiale a măsurilor atacate;
- anularea Deciziei (PESC) 2022/849 a Consiliului din 30 mai 2022 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei ⁽¹⁾, în ceea ce îl privește pe reclamant;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/840 al Consiliului din 30 mai 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria ⁽²⁾, în ceea ce îl privește pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, și a tuturor cheltuielilor, onorariilor, etc., suportate în legătură cu asistența sa juridică.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare gravă a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil.
2. Al doilea motiv întemeiat pe neîndeplinirea obligației de motivare de către Consiliu.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o protecție juridică efectivă.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o eroare de apreciere a Consiliului.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate, a principiului proporționalității și a libertății de a desfășura o activitate comercială.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la condiții de viață normale.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe o încălcare gravă a dreptului la o bună reputație.

⁽¹⁾ JO 2022 L 148, p. 52.

⁽²⁾ JO 2022 L 148, p. 8.

A acțiune introdusă la 29 iulie 2022 – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Cauza T-472/22)

(2022/C 359/113)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania) (reprezentant: J. Bornholdt, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Centemia Conseils (Angevillers, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Near-to-Prime” – cererea de înregistrare nr 16 448 524

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24 mai 2022 în cauza R 2178/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- reformarea deciziei atacate în sensul anulării Deciziei nr. 47 561 C a diviziei de anulare din 12 noiembrie 2021 și al respingerii cererii de declarare a nulității mărcii Uniunii nr. 16 448 524,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

A acțiune introdusă la 31 iulie 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas și Pap (LAAVA)

(Cauza T-473/22)

(2022/C 359/114)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Turcia) (reprezentanți: M. López Camba și A. Lyubomirova Geleva, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gábor Darvas (Budapesta, Ungaria), Dorina Pap (Budapesta, Ungaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale LAAVA – cererea de înregistrare nr. 18 209 861

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 20 mai 2022 în cauza R 1745/2021-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care menține respingerea opoziției și dispune ca persoana care a formulat opoziția/reclamanta să suporte cheltuielile efectuate în procedurile de opoziție și de recurs;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi;
- obligarea lui Gábor Darvas și a Dorinei Pap la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 august 2022 – Panicongelados Massas Congeladas/EUIPO – Seder (panidor)

(Cauza T-480/22)

(2022/C 359/115)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Panicongelados Massas Congeladas, SA (Leiria, Portugalia) (reprezentant: I. Monteiro Alves, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Seder Establishment Ltd. (Mriehel Birkirkara, Malta)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative panidor – cererea de înregistrare nr. 18 214 675

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 mai 2022 în cauza R 1946/2021-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- trimiterea cererii de înregistrare a mărcii la EUIPO pentru a efectua înregistrarea; și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii desfășurate în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 5 august 2022 – Thomas Henry/EUIPO (MATE MATE)

(Cauza T-482/22)

(2022/C 359/116)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Thomas Henry GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte O. Spieker, D. Mienert și J. Si-Ha Selbmann)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală MATE MATE – cererea de înregistrare nr. 18 091 934

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 12 mai 2022 în cauza R 406/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (g) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 8 August 2022 – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)**(Cauza T-488/22)**

(2022/C 359/117)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Polonia) (reprezentant: Rechtsanwalt P. Kurcman)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă KAUFDAS ONLINE – cererea de înregistrare nr. 18 113 140*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 30 mai 2022 în cauza R 1972/2021-5**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei diviziei de opoziție din 28 septembrie 2021 din procedura de opoziție nr. B 3 106 146 în privința tuturor produsele și serviciilor pentru care a fost admisă opoziția;
- trimiterea cauzei la EUIPO pentru a modifica decizia și a dispune înregistrarea mărcii cu nr. 18 113 140 pentru toate produsele și serviciile vizate, cu excluderea celor necontestate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de opoziție, procedurii căii de atac și procedurii în fața Tribunalului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 8 august 2022 – Cathay Pacific Airways Ltd/Comisia Europeană**(Cauza T-489/22)**

(2022/C 359/118)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Cathay Pacific Airways Ltd (Hong Kong, China) (reprezentanți: M. Rees și E. Estellon, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- în temeiul articolelor 268 și 340 TFUE, obligarea Uniunii Europene (reprezentată de Comisia Europeană) la plata:
 - unei compensații financiare care corespunde dobânzilor moratorii pentru suma de 10 080 000 de euro la rata dobânzii BCE aplicată operațiunilor sale de refinanțare la 1 martie 2017 (și anume 0,0 puncte procentuale), majorată cu o rată de 3,5 puncte procentuale pe an, pentru perioada cuprinsă între 21 iunie 2017 și 14 iulie 2022, ceea ce conduce la un quantum de 1 758 488,24 euro sau, în caz contrar, la rata dobânzii sau pentru suma pe care Tribunalul o consideră adecvată, și
 - dobânzii compuse asupra cuantumului dobânzilor moratorii în temeiul paragrafului anterior pentru perioada cuprinsă între 15 iulie 2022 (sau, în caz contrar, începând de la data pe care Tribunalul o va considera adecvată) și data plății efective de către Comisia Europeană pentru quantumul solicitat în paragraful anterior la rata dobânzii BCE aplicată operațiunilor sale de refinanțare, majorată cu o rată a dobânzii de 3,5 puncte procentuale pe an sau, în caz contrar, la rata dobânzii sau pentru suma pe care Tribunalul o consideră adecvată;
- în plus sau cu titlu subsidiar, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Ares(2022)5454770 a Comisiei din 29 iulie 2022 și obligarea acesteia la plata dobânzilor pentru quantumurile menționate la paragraful anterior;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă articolul 266 TFUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă Regulamentul delegat al Comisiei nr. 1268/2012 ⁽¹⁾ interpretat în conformitate cu articolul 266 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată ar trebui anulată pentru insuficiența motivării.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO 2012, L 362, p. 1).

Ordonanța Tribunalului din 22 iulie 2022 – CiviBank/BCE

(Cauza T-220/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 237, 20.6.2022.

Ordonanța Tribunalului din 20 iulie 2022 – PQ/SEAE

(Cauza T-358/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 294, 1.8.2022.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO